

**Conselleria d'Infraestructures,
Territori i Medi Ambient**

DECRET 58/2013, de 3 de maig, del Consell, pel qual s'aprova el Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana. [2013/4617]

ÍNDIX

Preàmbul
Article 1. Aprovació del Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana
Títol I. Disposicions generals
Capítol I. Disposicions de caràcter general
Article 2. Naturalesa, àmbit d'aplicació i vinculació del Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana
Article 3. Definicions
Article 4. Principis inspiradors del Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana
Article 5. Objectius del Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana
Article 6. Criteris de la gestió forestal
Article 7. Vigència, revisió i modificació del pla
Capítol II. Relacions i coordinació amb una altra normativa de planejament i ordenació territorial
Article 8. Normativa general
Article 9. Normativa d'espais naturals protegits
Article 10. Raons imperioses d'interès públic de primer ordre

Article 11. Aplicació del principi de precaució
Títol II. De l'Administració
Capítol I. Principis d'actuació
Article 12. Principis d'actuació de l'Administració forestal
Article 13. Declaració responsable i comunicació prèvia
Capítol II. Divisió territorial forestal
Article 14. Objecte i funcionalitat
Article 15. Criteris de delimitació de les demarcacions forestals

Article 16. Delimitació de les demarcacions forestals
Títol III. Dels terrenys forestals
Capítol I. Definició i cartografia del terreny forestal
Article 17. Forests o terrenys forestals
Article 18. Superfície administrativa mínima
Article 19. Terrenys exclosos
Article 20. La cartografia del PATFOR i dels terrenys forestals

Capítol II. Classificació del terreny forestal segons la seua titularitat i la seua gestió
Article 21. Classificació de les forests
Article 22. Infraestructura verda
Capítol III. Terreny forestal estratègic i ordinari
Article 23. Terreny forestal estratègic i ordinari
Títol IV. Usos i servicis en terrenys forestals
Capítol I. Usos i servicis forestals
Article 24. Definició
Article 25. Plantacions forestals temporals en terrenys agrícoles

Article 26. Reversió a terrenys agrícoles de plantacions forestals temporals
Article 27. Modificació substancial de la coberta vegetal sense produir-se canvi d'ús forestal
Capítol II. Obres, usos i aprofitaments no forestals
Article 28. Condicions generals
Article 29. Disposicions urbanístiques en terreny forestal estratègic
Article 30. Autoritzacions de construccions
Article 31. Terrenys forestals incendiats
Article 32. Condicions de seguretat en la interfície urbanoforestal

Article 33. Explotacions mineres en terreny forestal
Títol V. Fórmules de gestió

**Consellería de Infraestructuras,
Territorio y Medio Ambiente**

DECRETO 58/2013, de 3 de mayo, del Consell, por el que se aprueba el Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana. [2013/4617]

ÍNDICE

Preámbulo
Artículo 1. Aprobación del Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana
Título I. Disposiciones generales
Capítulo I. Disposiciones de carácter general
Artículo 2. Naturaleza, ámbito de aplicación y vinculación del Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana
Artículo 3. Definiciones
Artículo 4. Principios inspiradores del Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana
Artículo 5. Objetivos del Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana
Artículo 6. Criterios de la gestión forestal
Artículo 7. Vigencia, revisión y modificación del Plan
Capítulo II. Relaciones y coordinación con otra normativa de planeamiento y ordenación territorial
Artículo 8. Normativa general
Artículo 9. Normativa de espacios naturales protegidos
Artículo 10. Razones imperiosas de interés público de primer orden

Artículo 11. Aplicación del principio de precaución
Título II. De la Administración
Capítulo I. Principios de actuación
Artículo 12. Principios de actuación de la Administración Forestal
Artículo 13. Declaración responsable y comunicación previa
Capítulo II. División territorial forestal
Artículo 14. Objeto y funcionalidad
Artículo 15. Criterios de delimitación de las demarcaciones forestales

Artículo 16. Delimitación de las demarcaciones forestales
Título III. De los terrenos forestales
Capítulo I. Definición y cartografía del terreno forestal
Artículo 17. Montes o terrenos forestales
Artículo 18. Superficie administrativa mínima
Artículo 19. Terrenos excluidos
Artículo 20. La cartografía del PATFOR y de los terrenos forestales

Capítulo II. Clasificación del terreno forestal según su titularidad y su gestión
Artículo 21. Clasificación de los montes
Artículo 22. Infraestructura verde
Capítulo III. Terreno forestal estratégico y ordinario
Artículo 23. Terreno forestal estratégico y ordinario
Título IV. Usos y servicios en terrenos forestales
Capítulo I. Usos y servicios forestales
Artículo 24. Definición
Artículo 25. Plantaciones forestales temporales en terrenos agrícolas

Artículo 26. Reversión a terrenos agrícolas de plantaciones forestales temporales
Artículo 27. Modificación sustancial de la cubierta vegetal sin producirse cambio de uso forestal
Capítulo II. Obras, usos y aprovechamientos no forestales
Artículo 28. Condiciones generales
Artículo 29. Disposiciones urbanísticas en terreno forestal estratégico
Artículo 30. Autorizaciones de construcciones
Artículo 31. Terrenos forestales incendiados
Artículo 32. Condiciones de seguridad en la interfaz urbano-forestal

Artículo 33. Explotaciones mineras en terreno forestal
Título V. Fórmulas de gestión

Capítol I. Gestió de la propietat pública
Article 34. Disposició general
Article 35. Delegació de competències en matèria forestal de la Generalitat a ajuntaments o entitats locals
Article 36. Concessió d'aprofitaments i projecte de gestió forestal sostenible
Article 37. Custòdia del territori
Capítol II. Gestió de la propietat privada
Article 38. Gestió de terrenys forestals privats
Article 39. Custòdia del territori en terrenys privats
Article 40. Forests en consorci i conveni
Títol VI. Els instruments de planificació i gestió forestal
Capítol I. Plans d'ordenació dels recursos forestals
Article 41. Naturalesa i àmbit d'aplicació
Article 42. Criteris de planificació i gestió
Article 43. Elaboració, tramitació i aprovació
Capítol II. Instruments tècnics de gestió forestal
Article 44. Disposicions generals
Article 45. Instruccions autonòmiques generals per a l'ordenació de forests
Article 46. Plans tècnics de gestió forestal simplificats
Article 47. Projectes d'ordenació i plans tècnics de gestió forestal

Títol VII. La gestió dels servicis ambientals
Capítol I. Disposicions de caràcter general
Article 48. Repoblacions forestals
Article 49. Origen i traçabilitat dels aprofitaments forestals

Article 50. Vies d'extracció
Article 51. Suro
Article 52. Trufes
Article 53. Caça
Article 54. Sanitat forestal
Article 55. Parcs forestals urbans
Article 56. Infraestructures per a l'ús recreatiu
Article 57. Catàleg i xarxa d'itineraris i rutes per a vehicles motoritzats
Article 58. Conservació del sòl
Article 59. Vedats micològics
Article 60. Espècies al·lòctones
Capítol II. Protocol d'actuacions de restauració ambiental postincendi
Article 61. Definició i àmbit d'aplicació
Article 62. Objectius
Article 63. Actuacions immediates amb caràcter d'emergència (any zero)
Article 64. Actuacions a mitjan termini (d'un a cinc anys)
Article 65. Actuacions a llarg termini (de sis a vint anys)
Capítol III. Xarxa especial de nuclis d'arbres. Xarxa RENAIX
Article 66. Objectius
Article 67. Execució
Títol VIII. Mesures de foment
Capítol I. Ajudes públiques
Article 68. Disposició general
Article 69. Prioritats per a les ajudes públiques
Article 70. Periodicitat
Capítol II. Mesures de suport
Article 71. Foment de responsabilitat social empresarial forestal

Article 72. Beneficis fiscals
Article 73. Beneficis a entitats sense ànim de lucre
Article 74. Clàusules en els plecs de contractació administrativa

Article 75. Foment de l'associacionisme forestal
Article 76. Llistes d'empreses i professionals
Capítol III. Investigació forestal
Article 77. Disposició general
Article 78. Línies d'investigació
Capítol IV. Programa de pagament per servicis ambientals forestals
Article 79. Creació del programa

Capítulo I. Gestión de la propiedad pública
Artículo 34. Disposición general
Artículo 35. Delegación de competencias en materia forestal de la Generalitat a Ayuntamientos o Entidades Locales
Artículo 36. Concesión de aprovechamientos y proyecto de gestión forestal sostenible
Artículo 37. Custodia del territorio
Capítulo II. Gestión de la propiedad privada
Artículo 38. Gestión de terrenos forestales privados
Artículo 39. Custodia del territorio en terrenos privados
Artículo 40. Montes consorciados y convenidos
Título VI. Los instrumentos de planificación y gestión forestal
Capítulo I. Planes de ordenación de los recursos forestales
Artículo 41. Naturaleza y ámbito de aplicación
Artículo 42. Criterios de planificación y gestión
Artículo 43. Elaboración, tramitación y aprobación
Capítulo II. Instrumentos técnicos de gestión forestal
Artículo 44. Disposiciones generales
Artículo 45. Instrucciones autonómicas generales para la ordenación de montes
Artículo 46. Planes técnicos de gestión forestal simplificados
Artículo 47. Proyectos de ordenación y planes técnicos de gestión forestal
Título VII. La gestión de los servicios ambientales
Capítulo I. Disposiciones de carácter general
Artículo 48. Repoblaciones forestales
Artículo 49. Origen y trazabilidad de los aprovechamientos forestales
Artículo 50. Vías de saca
Artículo 51. Corcho
Artículo 52. Trufas
Artículo 53. Caza
Artículo 54. Sanidad forestal
Artículo 55. Parques forestales urbanos
Artículo 56. Infraestructuras para el uso recreativo
Artículo 57. Catálogo y red de itinerarios y rutas para vehículos motorizados
Artículo 58. Conservación del suelo
Artículo 59. Cotos micológicos
Artículo 60. Especies alóctonas
Capítulo II. Protocolo de actuaciones de restauración ambiental post-incendio
Artículo 61. Definición y ámbito de aplicación
Artículo 62. Objetivos
Artículo 63. Actuaciones inmediatas con carácter de emergencia (año cero)
Artículo 64. Actuaciones a medio plazo (uno a cinco años)
Artículo 65. Actuaciones a largo plazo (seis a veinte años)
Capítulo III. Red especial de núcleos de árboles. Red Renaix.
Artículo 66. Objetivos
Artículo 67. Ejecución
Título VIII. Medidas de fomento
Capítulo I. Ayudas públicas
Artículo 68. Disposición general
Artículo 69. Prioridades para las ayudas públicas
Artículo 70. Periodicidad
Capítulo II. Medidas de apoyo
Artículo 71. Fomento de responsabilidad social empresarial forestal
Artículo 72. Beneficios fiscales
Artículo 73. Beneficios a entidades sin ánimo de lucro
Artículo 74. Cláusulas en los pliegos de contratación administrativa
Artículo 75. Fomento del asociacionismo forestal
Artículo 76. Listas de empresas y profesionales
Capítulo III. Investigación forestal
Artículo 77. Disposición general
Artículo 78. Líneas de investigación
Capítulo IV. Programa de pago por servicios ambientales forestales
Artículo 79. Creación del programa

Article 80. Agents del programa valencià de pagament per servicis ambientals forestals

Article 81. El paper de l'Administració

Article 82. L'òrgan gestor del programa de pagament per servicis ambientals

Títol IX. Desenrotllament rural i foment de l'ocupació

Article 83. Desenrotllament rural

Article 84. Agricultura de muntanya

Article 85. Foment i manteniment de l'ocupació forestal

Títol X. Participació i comunicació

Capítol I. Òrgans i plataformes de participació

Article 86. La Mesa Forestal

Article 87. La Xarxa Forestal Valenciana

Article 88. Funcions de la Xarxa Forestal Valenciana

Article 89. Funcionament de la Xarxa Forestal Valenciana

Capítol II. Sistema Valencià De Seguiment Forestal

Article 90. Naturalesa

Article 91. Funcions

Article 92. Funcionament

Disposició derogatòria única. Derogació

Disposició final primera. Desplegament

Disposició final segona. Entrada en vigor

PREÀMBUL

La Constitució Espanyola, en l'article 148.1.8a, estableix que les comunitats autònomes podran assumir competències en matèria de forests i aprofitaments forestals, i el seu article 149.1.23a atribueix a l'Estat competència exclusiva per a l'establiment de la legislació bàsica sobre forests i aprofitaments forestals.

Per la seua banda, els reglaments comunitaris han contribuït a l'aparició de normes de dret intern que incidixen sobre la matèria, afavorint l'increment del patrimoni forestal a Espanya, pel fet d'incentivar l'abandó de les superfícies de cultius, eliminant els excedents per a establir l'equilibri entre la producció i la capacitat del mercat i mantindre amb això una comunitat agrícola viable, inclús en zones de muntanya desfavorides, de manera que es procura així la protecció del medi ambient en el seu conjunt i la conservació duradora dels recursos naturals, dins d'un desenrotllament i gestió sostenibles dels terrenys i aprofitaments d'esta classe.

Estos objectius, articulats al seu dia per mitjà del Reglament (CEE) núm. 797/85 del Consell, de 12 de març de 1985, relatiu a la millora de l'eficàcia de les estructures agràries, i el Reglament (CEE) núm. 1760/87, del Consell, de 15 de juny de 1987, pel qual es modifiquen els reglaments (CEE) núm. 797/85, 270/79, 1360/78 i 355/77 quant a les estructures agràries i l'adaptació de l'agricultura a la nova situació dels mercats i la conservació de l'espai rural, van influir en l'increment de les superfícies forestals, ateses les ajudes dirigides a implementar mesures forestals en les explotacions de muntanya desfavorides i sensibles i en les explotacions agràries amb directa incidència en l'àmbit forestal. Des d'estos es van establir les bases de l'activitat econòmica reguladora de les explotacions d'este caràcter i, conseqüentment, les bases de la política forestal, orientades a conciliar la producció forestal, així com a la protecció dels recursos i el patrimoni forestals, per mitjà de la planificació de l'ordenació forestal, en el seu conjunt, considerada com un valuós instrument de la política forestal a fi de preservar l'ecosistema.

Respecte d'això, n'hi ha prou a mencionar com a mostra del canvi operat en la legislació tradicional de forests el règim d'actuacions relacionades de prevenció dels incendis forestals i el foment forestal, on el Reglament (CEE) núm. 2158/92, de 23 de juliol, relatiu a la protecció dels boscos comunitaris contra els incendis, va condicionar notablement els continguts de la directriu bàsica de planificació de Protecció Civil d'Emergència per Incendis Forestals en 1993.

De la mateixa manera, la normativa comunitària europea ha condicionat decisivament els continguts de les mesures de foment forestal, i el Reglament (CEE) núm. 2080/92, del Consell, de 30 de juny del 1992, pel qual s'establix un règim d'ajuda comunitari d'ajudes a les mesures forestals en l'agricultura, i el Reglament (CEE) núm. 1610/89, del Consell, de 29 de maig de 1989, pel qual s'establixen les normes del desplegament del Reglament (CEE) núm. 4256/88 quant a l'acció

Artículo 80. Agentes del programa valenciano de pago por servicios ambientales forestales

Artículo 81. El papel de la Administración

Artículo 82. El órgano gestor del programa de pago por servicios ambientales

Título IX. Desarrollo rural y fomento del empleo

Artículo 83. Desarrollo rural

Artículo 84. Agricultura de montaña

Artículo 85. Fomento y mantenimiento del empleo forestal

Título X. Participación y comunicación

Capítulo I. Órganos y plataformas de participación

Artículo 86. La Mesa Forestal

Artículo 87. La Red Forestal Valenciana

Artículo 88. Funciones de la Red Forestal Valenciana

Artículo 89. Funcionamiento de la Red Forestal Valenciana

Capítulo II. Sistema valenciano de seguimiento forestal

Artículo 90. Naturaleza

Artículo 91. Funciones

Artículo 92. Funcionamiento

Disposición derogatoria única. Derogación

Disposición final primera. Desarrollo

Disposición final segunda. Entrada en vigor

PREÀMBULO

La Constitución Española, en su artículo 148.1.8ª, establece que las comunidades autónomas podrán asumir competencias en materia de montes y aprovechamientos forestales, y su artículo 149.1.23ª atribuye al Estado competencia exclusiva para el establecimiento de la legislación básica sobre montes y aprovechamientos forestales.

Por su parte, los reglamentos comunitarios han contribuido a la aparición de normas de derecho interno que inciden sobre la materia, favoreciendo el incremento del patrimonio forestal en España, al incentivar el abandono de las superficies de cultivos, eliminando los excedentes para establecer el equilibrio entre la producción y la capacidad del mercado y mantener con ello una comunidad agrícola viable, incluso en zonas de montaña desfavorecidas, procurando así la protección del medio ambiente en su conjunto y la conservación duradera de los recursos naturales, dentro de un desarrollo y gestión sostenibles de los terrenos y aprovechamientos de esta clase.

Estos objetivos, articulados en su día mediante el Reglamento (CEE) núm. 797/85 del Consejo, de 12 de marzo de 1985, relativo a la mejora de la eficacia de las estructuras agrarias y el Reglamento (CEE) núm. 1760/87, del Consejo, de 15 de junio de 1987, por el que se modifican los reglamentos (CEE) núm. 797/85, 270/79, 1360/78 y 355/77 en lo relativo a las estructuras agrarias y la adaptación de la agricultura a la nueva situación de los mercados y conservación del espacio rural, influyeron en el incremento de las superficies forestales, habida cuenta de las ayudas dirigidas a implementar medidas forestales en las explotaciones de montaña desfavorecidas y sensibles y en las explotaciones agrarias con directa incidencia en el ámbito forestal. Desde ellos se establecieron las bases de la actividad económica reguladora de las explotaciones de este carácter y, consecuentemente, las bases de la política forestal, orientadas a conciliar la producción forestal, así como a la protección de los recursos y patrimonio forestales, mediante la planificación de la ordenación forestal, en su conjunto, considerada como un valioso instrumento de la política forestal en aras a preservar el ecosistema.

A este respecto, baste citar como muestra del cambio operado en la legislación tradicional de montes el régimen de actuaciones relacionadas de prevención de los incendios forestales y el fomento forestal, donde el Reglamento (CEE) núm. 2158/92, de 23 de julio, relativo a la protección de los bosques comunitarios contra los incendios, condicionó notablemente los contenidos de la directriz básica de planificación de Protección Civil de Emergencia por Incendios Forestales en 1993.

Del mismo modo, la normativa comunitaria europea ha condicionado decisivamente los contenidos de las medidas de fomento forestal y el Reglamento (CEE) núm. 2080/92, del Consejo, de 30 de junio del 1992, por el que se establece un régimen de ayuda comunitario de ayudas a las medidas forestales en la agricultura y el Reglamento (CEE) núm. 1610/89 del Consejo, de 29 de mayo de 1989, por el que se establecen las normas del desarrollo del Reglamento (CEE) núm. 4256/88 en lo

de desenrotllament i aprofitaments dels boscos en les zones rurals de la Comunitat, van conduir a l'aprovació del Reial Decret 152/1996, de 2 de febrer, pel qual s'establix un règim d'ajudes per a fomentar inversions forestals en explotacions agràries i accions de desenrotllament i aprofitament dels boscos en les zones rurals, i més recentment, el Reglament (CE) núm. 1257/1999, del Consell, de 17 de maig de 1999, sobre l'ajuda al desenrotllament rural a càrrec del Fons Europeu d'Orientació i de Garantia Agrícola (FEOGA) i pel qual es modifiquen i es deroguen determinats reglaments, va portar a aprovar el Reial Decret 6/2001, de 12 de gener, sobre foment del repoblament, i el mateix cal dir de l'abundant normativa comunitària dictada per a la defensa de l'ecosistema i l'hàbitat natural.

Així mateix, ha de destacar-se el pla d'acció de la Unió Europea en defensa dels boscos, que proposava diu accions clau a aplicar en un període de cinc anys (2007-2011).

Establert l'anterior, en l'àmbit estatal la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de Forests, en l'article 31, sota la rúbrica Plans d'Ordenació dels Recursos Forestals (PORF), faculta les comunitats autònomes, dins del marc del repartiment competencial i dels seus propis estatuts d'autonomia, per a elaborar instruments de planificació forestal, que es constituïxen en una ferramenta en el marc de l'ordenació del territori.

L'esmentada llei és bàsica, segons s'expressa en la seua exposició de motius, i així es reitera en la seua disposició final segona, per dictar-se a l'empara del que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució.

Quant a la planificació forestal, l'article 31.2 de la llei estatal de referència expressa que «el contingut d'estos plans serà obligatori i executiu en les matèries regulades en esta llei. Així mateix, tindran caràcter indicatiu respecte de qualssevol altres actuacions, plans o programes sectorials».

La Llei estatal de Forests dedica el capítol II del títol III a la gestió forestal sostenible i, en particular, els seus articles 29 a 31 es referixen a la planificació forestal, regulant amb este fi els Plans d'Ordenació de Recursos Forestals (PORF) en l'article 31, així com actuacions prèvies i el procediment d'elaboració dels dits instruments, que són competència de la respectiva comunitat autònoma, a les quals s'atribuïx formalment la facultat de l'aprovació del mencionat pla, incloent-hi previsions en relació amb l'àmbit territorial i els elements que han d'integrar el PORF.

És per això que des del respecte a la legislació bàsica de l'Estat i a les exigències del dret comunitari europeu, la competència en matèria de la legislació forestal correspon a les comunitats autònomes, i en este sentit, així es reconeix expressament en la Llei estatal de Forests.

En l'àmbit autonòmic, ha de recordar-se que l'article 49.1.10 de l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana atribuïx a la Generalitat la competència exclusiva, entre altres matèries, sobre forests, aprofitaments i servicis forestals, vies pecuàries i pastures, espais naturals protegits i tractament especial de zones de muntanya, d'acord amb el que disposa el número 23 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució Espanyola.

Per la seua banda, l'article 50.6 de l'Estatut d'Autonomia reconeix en el marc de la legislació bàsica de l'Estat i, si és el cas, en els termes que esta establezca, a la Generalitat la competència de desplegament legislatiu i l'execució del règim de protecció del medi ambient, sense perjudi de les facultats de la Generalitat per a establir normes addicionals de protecció.

En desplegament d'estes previsions es va aprovar la Llei 3/1993, de 9 de desembre, de la Generalitat, Forestal de la Comunitat Valenciana, i per a desplegar esta es dicta el present decret. La dita norma va ser desplegada per mitjà de Decret 98/1995, de 16 de maig, del Consell, pel qual es va aprovar el Reglament de la Llei 3/1993, de 9 de desembre, de la Generalitat, Forestal de la Comunitat Valenciana.

Sota la rúbrica de Planificació forestal, els seus articles 19 al 21 de la Llei 3/1993 esmentada estableixen que esta es durà a terme per mitjà del corresponent pla general d'ordenació forestal de la Comunitat Valenciana.

L'any 2004 es va aprovar el Decret 106/2004, de 25 de juny, del Consell, pel qual es va aprovar el Pla General d'Ordenació Forestal de la Comunitat Valenciana, que posteriorment va ser anul·lat per la Sen-

relativo a la acción de desarrollo y aprovechamientos de los bosques en las zonas rurales de la Comunitat, condujeron a la aprobación del Real Decreto 152/1996, de 2 de febrero, por el que se establece un régimen de ayudas para fomentar inversiones forestales en explotaciones agrarias y acciones de desarrollo y aprovechamiento de los bosques en las zonas rurales, y más recientemente, el Reglamento (CE) núm. 1257/1999 del Consejo de 17 de mayo de 1999, sobre la ayuda al desarrollo rural a cargo del Fondo Europeo de Orientación y de Garantía Agrícola (FEOGA) y por el que se modifican y derogan determinados reglamentos, llevó a aprobar el Real Decreto 6/2001, de 12 de enero, sobre fomento de la forestación de tierras agrícolas y otro tanto cabe decir de la abundante normativa comunitaria dictada para la defensa del ecosistema y el hábitat natural.

Asimismo, debe destacarse el plan de acción de la Unión Europea en defensa de los bosques que proponía dieciocho acciones clave, a aplicar en un periodo de cinco años (2007-2011).

Sentado lo anterior, en el ámbito estatal la Ley 43/2003, de 21 de noviembre, de Montes, en su artículo 31 bajo la rúbrica de los Planes de Ordenación de los Recursos Forestales (PORF), faculta a las comunidades autónomas, dentro del marco del reparto competencial y de sus propios estatutos de autonomía, para elaborar instrumentos de planificación forestal, constituyéndose en una herramienta en el marco de la ordenación del territorio.

La citada ley es básica, según se expresa en su exposición de motivos y así se reitera en su disposición final segunda, por dictarse al amparo de lo dispuesto en el artículo 149.1.23ª de la Constitución.

En punto a la planificación forestal, el artículo 31.2 de la Ley estatal de referencia expresa que «el contenido de estos Planes será obligatorio y ejecutivo en las materias reguladas en esta Ley. Asimismo, tendrán carácter indicativo respecto de cualesquiera otras actuaciones, planes o programas sectoriales».

La Ley estatal de Montes dedica el capítulo II del título III a la gestión forestal sostenible y, en particular, sus artículos 29 a 31 se refieren a la planificación forestal, regulando a tal fin los Planes de Ordenación de los Recursos Forestales (PORF) en su artículo 31, así como actuaciones previas y el procedimiento de elaboración de dichos instrumentos, que son competencia de la respectiva comunidad autónoma, a las que se les atribuye formalmente la facultad de la aprobación del citado Plan, incluyendo previsions en relación con el ámbito territorial y a los elementos que deben integrar el PORF.

Es por ello que, desde el respecto a la legislación básica del Estado y a las exigencias del derecho comunitario europeo, la competencia en materia de la legislación forestal corresponde a las comunidades autónomas, y, en este sentido, así se reconoce expresamente en la Ley estatal de Montes.

En el ámbito autonómico, ha de recordarse que el artículo 49.1.10ª del Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana atribuïx a la Generalitat la competència exclusiva, entre altres matèries, sobre montes, aprovechamientos y servicios forestales, vías pecuarias y pastos, espacios naturales protegidos y tratamiento especial de zonas de montaña de acuerdo con lo que dispone el número 23 del apartado 1 del artículo 149 de la Constitución Española.

Por su parte, el artículo 50.6 del Estatut d'Autonomia reconeix, en el marco de la legislació bàsica del Estado y, en su caso, en los términos que esta establezca, a la Generalitat la competencia de desarrollo legislativo y la ejecución del régimen de protección del medio ambiente, sin perjuicio de las facultades de la Generalitat para establecer normas adicionales de protección.

En desarrollo de estas previsions se aprobó la Ley 3/1993, de 9 de diciembre, de la Generalitat, Forestal de la Comunitat Valenciana, en cuyo desarrollo se dicta el presente decreto. Dicha norma fue desarrollada mediante el Decreto 98/1995, de 16 de mayo, del Consell, aprobó el Reglamento de la Ley 3/1993, de 9 de diciembre, de la Generalitat, Forestal de la Comunitat Valenciana.

Bajo la rúbrica de Planificación forestal, los artículos 19 al 21 de la citada Ley 3/1993 establecen que esta se llevará a cabo mediante el correspondiente Plan General de Ordenación Forestal de la Comunitat Valenciana.

En el año 2004 se aprobó el Decreto 106/2004, de 25 de junio, del Consell, por el que se aprobó el Plan General de Ordenación Forestal de la Comunitat Valenciana, que posteriormente fue anulado por la Sen-

tència núm. 188/2007, del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana (Secció 3a), per defectes en la seua tramitació.

El capítol II del títol III de la Llei 4/2004, de 30 de juny, de la Generalitat, d'Ordenació del Territori i Protecció del Paisatge, regula els plans d'acció territorial que poden ser de caràcter sectorial o integrat, i en l'article 46.1 estableix que correspon al Consell l'aprovació definitiva, mitjançant un decret, d'estos plans.

L'article 133 i següents del Reglament d'Ordenació i Gestió Territorial i Urbanística, aprovat pel Decret 67/2006, de 19 de maig, de Consell, regula els plans d'acció territorial, les seues determinacions i documentació.

I en el marc de la legislació esmentada s'ha elaborat el present decret de planificació forestal.

En virtut d'això, complits els tràmits procedimentals, a proposta de la consellera d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient, conforme amb el Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana, i amb la deliberació prèvia del Consell, en la seua reunió del dia 3 de maig de 2013,

DECRETE

Article 1. Aprovació del Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana

1. S'aprova el Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana (PATFOR), en compliment del que disposa l'article 19 i següents de la Llei 3/1993, de 9 de desembre, de la Generalitat, Forestal de la Comunitat Valenciana, i del que es regula en la Llei 4/2004, de 30 de juny, de la Generalitat, d'Ordenació del Territori i Protecció del Paisatge, per als Plans d'Acció Territorial.

2. El Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana es compon d'un document normatiu vinculant, reflectit en el present articulat, i dels següents documents, amb efecte indicatiu, que es detallen a continuació:

a) El document informatiu conté els objectius i les premisses del pla, junt amb la diagnosi del sector i del territori afectat. L'enfocament del document és el dels servicis ambientals, i hi destaca per la seua intensitat tant el diagnòstic d'estos com el del marc de governança. Este marc és el que haurà de facilitar, en el futur, l'adequada gestió forestal, per a la provisió dels servicis ambientals.

b) El document propositiu desplega en els seus diferents apartats les propostes de planejament del PATFOR, que s'arrepleguen entorn de quatre conceptes: propostes de planejament, directrius i zonificació territorial, que inclou les demarcacions forestals, d'acord amb la Llei 3/1993, recomanacions tècniques per a la gestió forestal, recomanacions per a millorar l'eficàcia de l'Administració forestal i el programa d'actuacions a desenvolupar en els pròxims anys.

c) Annex metodològic

d) L'estudi de paisatge, previst en la Llei 4/2004, de 30 de juny, de la Generalitat, d'Ordenació del Territori i Protecció del Paisatge, com a contingut del pla d'acció territorial, inclou l'anàlisi i diagnosi del recurs paisatgístic i les seues interaccions amb les mesures que proposa el pla. El document aporta la seua pròpia normativa, coherent amb el contingut en el document general.

3. Els documents descrits en l'apartat anterior no es publiquen en el present decret a causa de la seua gran extensió. Estos estaran depositats en els servicis territorials de la Conselleria d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient, i podran ser consultats per aquells ciutadans que ho sol·liciten en les dites dependències, o bé en la pàgina web de la Conselleria d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient: <<http://www.citma.gva.es>>.

TÍTOL I DISPOSICIONS GENERALS

CAPÍTOL I *Disposicions de caràcter general*

Article 2. Naturalesa, àmbit d'aplicació i vinculació del Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana

1. El PATFOR és un instrument d'ordenació del territori forestal de la Comunitat Valenciana, i de planificació de la gestió dels servicis que este proveeix.

tència núm. 188/2007, del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana (Secció 3.ª), por defectos en su tramitación.

El capítulo II del título III de la Ley 4/2004, de 30 de junio, de la Generalitat, de Ordenación del Territorio y Protección del Paisaje, regula los Planes de Acción Territorial, que pueden ser de carácter sectorial o integrado, y en su artículo 46.1 establece que corresponde al Consell la aprobación definitiva, mediante decreto, de dichos planes.

El artículo 133 y siguientes del Reglamento de Ordenación y Gestión Territorial y Urbanística, aprobado por el Decreto 67/2006, de 19 de mayo, de Consell, regula los planes de acción territorial, sus determinaciones y documentación.

Por todo lo anterior, y en el marco de la legislación citada, se ha elaborado el presente decreto de planificación forestal.

En su virtud, cumplidos los trámites procedimentales, a propuesta de la consellera de Infraestructuras, Territorio y Medio Ambiente, conforme con el Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana, y previa deliberación del Consell, en la reunión del día 3 de mayo de 2013,

DECRETO

Artículo 1. Aprobación del Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana

1. Se aprueba el Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana (PATFOR), en cumplimiento de lo dispuesto en el artículo 19 y siguientes de la Ley 3/1993, de 9 de diciembre, de la Generalitat, Forestal de la Comunitat Valenciana, y en la Ley 4/2004, de 30 de junio, de la Generalitat, de Ordenación del Territorio y Protección del Paisaje, para los Planes de Acción Territorial.

2. El Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana se compone de un documento normativo vinculante, reflejado en el presente articulado, y de los siguientes documentos, con efecto indicativo, que se detallan a continuación:

a) El documento informativo contiene los objetivos y las premisas del plan, junto con la diagnosis del sector y del territorio afectado. El enfoque del documento es el de los servicios ambientales, destacando, por su intensidad, tanto el diagnòstico de los mismos como el del marco de gobernanza. Este marco es el que deberá facilitar, en el futuro, la adecuada gestión forestal, para la provisión de los servicios ambientales.

b) El documento propositivo desarrolla en sus diferentes apartados las propuestas de planeamiento del PATFOR, que se recogen en torno a cuatro conceptos: propuestas de planeamiento, directrices y zonificación territorial, que incluye las demarcaciones forestales, de acuerdo con la citada Ley 3/1993, recomendaciones técnicas para la gestión forestal, recomendaciones para mejorar la eficacia de la Administración forestal y el programa de actuaciones a desarrollar en los próximos años.

c) Anejo metodològic

d) El estudio de paisaje, contemplado en la Ley 4/2004, de 30 de junio, de la Generalitat, de Ordenación del Territorio y Protección del Paisaje, como contenido del plan de acción territorial, incluye el análisis y diagnosis del recurso paisajístico y sus interacciones con las medidas que propone el plan. El documento aporta su propia normativa, coherente con el contenido en el documento general.

3. Los documentos descritos en el apartado anterior no se publican en el presente decreto debido a su gran extensión. Los mismos estarán depositados en los servicios territoriales de la Conselleria de Infraestructuras, Territorio y Medio Ambiente, y podrán ser consultados por aquellos ciudadanos que así lo interesen en dichas dependencias, o bien en la página web de la Conselleria de Infraestructuras, Territorio y Medio Ambiente: <<http://www.citma.gva.es>>.

TÍTULO I DISPOSICIONES GENERALES

CAPÍTULO I *Disposiciones de carácter general*

Artículo 2. Naturalesa, ámbito de aplicación y vinculación del Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana

1. El PATFOR es un instrumento de ordenación del territorio forestal de la Comunitat Valenciana, y de planificació de la gestión de los servicios que este provee.

2. L'àmbit d'aplicació del PATFOR està constituït per tots els terrenys forestals de la Comunitat Valenciana, amb independència de qui siga el seu titular.

3. Com a pla d'acció territorial sectorial, incorpora els objectius i principis directores de l'estratègia territorial de la Comunitat Valenciana.

4. Les determinacions contingudes en el Pla d'Acció Territorial Forestal vincularan tant persones físiques com persones jurídiques, siguen públiques o privades.

Article 3. Definicions

A l'efecte del que preveu este decret, es considerarà com a:

1. Biodiversitat: variabilitat dels organismes vius de qualsevol font, incloent-hi, entre altres, els ecosistemes forestals, els ecosistemes aquàtics associats i els complexos ecològics dels quals formen part; comprén la diversitat dins de cada espècie, entre les espècies i dels ecosistemes. Per si mateixa constituïx un servei ambiental de base que permet que els ecosistemes forestals subministren la resta de beneficis a la societat.

Igual que ocorre amb els serveis de regulació i molts dels culturals, té la consideració d'externalitat, per la qual cosa no sol tindre un valor de mercat. La presència d'espècies endèmiques, amenaçades o en perill d'extinció, l'existència d'una variabilitat genètica específica, o la conservació d'hàbitats o ecosistemes forestals d'especial interès, són alguns dels indicadors del servei ambiental que presta la biodiversitat.

2. Capçalera de conca: zones drenants que, dins de la mateixa conca, no tenen subconques tributàries o dependents, atenent l'àmbit de la Comunitat Valenciana.

3. Comprador de serveis ambientals: es considera com a comprador de serveis ambientals forestals qualsevol persona física o jurídica, pública o privada, que paga pel seu compte o com a intermediari a un proveïdor per un servei ambiental del qual es beneficia directament o indirectament o sobre el qual té interès a conservar el seu subministrament.

4. Conca amb impacte territorial mitjà o alt associat al risc d'inundació: conca que conté zones inundables amb una categoria d'impacte total, impacte urbà i agrícola, inferior a tres amb cinc establida en el Pla d'Acció Territorial de caràcter sectorial sobre prevenció del Risc d'Inundació a la Comunitat Valenciana (PATRICOVA).

5. Conca prioritària: conca amb un impacte territorial mitjà o alt lligat al risc d'inundació i amb una extensió de terreny forestal major del trenta per cent o amb unes pèrdues de sòl superiors a cinquanta tones per hectàrea i any en una extensió major del trenta per cent de la seua superfície total.

6. Custòdia del territori: conjunt d'estratègies o tècniques a través de les quals s'impliquen els propietaris i usuaris del territori forestal en la conservació i millora dels serveis ambientals subministrats per este per mitjà de la gestió forestal sostenible i activa.

7. Entitat de custòdia del territori: organització pública o privada, sense ànim de lucre, que du a terme iniciatives que incloguen la realització d'acords de custòdia del territori per a la conservació i millora dels serveis ambientals subministrats pels terrenys forestals per mitjà de la gestió forestal sostenible i activa.

8. Repoblament: repoblació, per mitjà de sembra o plantació amb espècies forestals, d'un terreny agrícola o dedicat a altres usos no forestals.

9. Fracció de cabuda coberta: percentatge de la superfície del terreny coberta per la projecció de les copes dels peus de la massa.

10. Gestió forestal: conjunt d'actuacions que l'home realitza sobre el sistema forestal i que tenen com a objecte el manteniment i la millora d'un o més serveis ambientals subministrats pels ecosistemes i/o la persistència dels processos i les funcions ecològiques i biològiques característiques dels ecosistemes forestals.

11. Interfície urbanoforestal: zona en què es troben o es mesclen vivendes i instal·lacions amb vegetació forestal, ja siga en edificacions disperses o a la vora de nuclis compactes.

12. Línia base del servei ambiental: es considera com a línia base d'un determinat servei ambiental el nivell o la magnitud del subministrament d'un determinat servei, que s'estima més probable en el futur, en absència de l'esquema de pagament per serveis ambientals.

2. El ámbito de aplicación del PATFOR está constituido por todos los terrenos forestales de la Comunitat Valenciana, con independencia de quién sea su titular.

3. Como plan de acción territorial sectorial incorpora los objetivos y principios directores de la estrategia territorial de la Comunitat Valenciana.

4. Las determinaciones contenidas en el Plan de Acción Territorial Forestal vincularán tanto a las personas físicas como a las personas jurídicas, sean públicas o privadas.

Artículo 3. Definiciones

A los efectos de lo previsto en este decreto, se entenderá por:

1. Biodiversidad: variabilidad de los organismos vivos de cualquier fuente incluidos, entre otros, los ecosistemas forestales, los ecosistemas acuáticos asociados y los complejos ecológicos de los que forman parte; comprende la diversidad dentro de cada especie, entre las especies y de los ecosistemas. Por sí misma constituye un servicio ambiental de base que permite que los ecosistemas forestales suministren el resto de beneficios a la sociedad.

Al igual que ocurre con los servicios de regulación y muchos de los culturales, tiene la consideración de externalidad, por lo que no suele tener un valor de mercado. La presencia de especies endémicas, amenazadas o en peligro de extinción, la existencia de una variabilidad genética específica, o la conservación de hábitats o ecosistemas forestales de especial interès, son algunos de los indicadores del servicio ambiental que presta la biodiversidad.

2. Cabecera de cuenca: zonas drenantes que, dentro de la propia cuenca, no tienen subcuencas tributarias o dependientes, atendiendo al ámbito de la Comunitat Valenciana.

3. Comprador de servicios ambientales: se entiende por comprador de servicios ambientales forestales cualquier persona física o jurídica, pública o privada, que paga por su cuenta, o como intermediario, a un proveedor por un servicio ambiental del que se beneficia directa o indirectamente, o sobre el que tiene interès en conservar su suministro.

4. Cuenca con impacto territorial medio o alto asociado al riesgo de inundación: cuenca que contiene zonas inundables con una categoría de impacto total, impacto urbano y agrícola, inferior a tres con cinco establecida en el Plan de Acción Territorial de carácter sectorial sobre prevención del Riesgo de Inundación en la Comunitat Valenciana (PATRICOVA).

5. Cuenca prioritaria: cuenca con un impacto territorial medio o alto ligado al riesgo de inundación y con una extensión de terreno forestal mayor del treinta por ciento o con unas pérdidas de suelo superiores a cincuenta toneladas por hectàrea y año en una extensión mayor del treinta por ciento de su superficie total.

6. Custodia del territorio: conjunto de estrategias o técnicas a través de las cuales se implica a los propietarios y usuarios del territorio forestal en la conservación y mejora de los servicios ambientales suministrados por el mismo mediante la gestión forestal sostenible y activa.

7. Entidad de custodia del territorio: organización pública o privada, sin ánimo de lucro, que lleva a cabo iniciativas que incluyan la realización de acuerdos de custodia del territorio para la conservación y mejora de los servicios ambientales suministrados por los terrenos forestales mediante la gestión forestal sostenible y activa.

8. Forestación: repoblación, mediante siembra o plantación con especies forestales, de un terreno agrícola o dedicado a otros usos no forestales.

9. Fracción de cabida cubierta: porcentaje de la superficie del terreno cubierta por la proyección de las copas de los pies de la masa.

10. Gestión forestal: conjunto de actuaciones que el hombre realiza sobre el sistema forestal y que tienen por objeto el mantenimiento y mejora de uno o varios servicios ambientales suministrados por los ecosistemas y/o la persistencia de los procesos y funciones ecológicas y biológicas características de los ecosistemas forestales.

11. Interfaz urbano forestal: zona en la que se encuentran o mezclan viviendas e instalaciones con vegetación forestal, ya sea en edificaciones dispersas o en el borde de núcleos compactos.

12. Línea base del servicio ambiental: se entiende por línea base de un determinado servicio ambiental, el nivel o magnitud del suministro de un determinado servicio, que se estima más probable en el futuro, en ausencia del esquema de pago por servicios ambientales.

La línia base podrà calcular-se sobre els nivells del servei ambiental subministrat o sobre les característiques de les pràctiques de gestió forestal associades a la provisió del servei.

13. Forest en consorci o en conveni: forest sobre la qual hi ha una relació contractual entre l'Administració pública i un particular, per a fins de conservació, reforestació, millora de l'explotació, etc.

14. Forests protectores: per raó de les seues especials característiques, les forests podran classificar-se en protectores, de conformitat amb el que es regula en el capítol IV bis del títol II de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de Forests.

15. Mosaic agroforestal: territori en què s'entremesclen el sòl forestal i el sòl no forestal destinat a usos agrícoles i/o ramaders.

16. Pagament per servicis ambientals: mecanisme voluntari i continuat de compensació econòmica als proveïdors d'un o més servicis ambientals per part d'un o més compradors.

La compensació econòmica està condicionada a l'existència de pràctiques de gestió forestal sostenible i activa que mantinguen els nivells de subministrament del servei ambiental en magnituds superiors a la línia base que s'haja establert per a este. La gestió forestal haurà de comptar amb els instruments tècnics necessaris que permeten la seua avaluació i seguiment.

17. Plantació o cultiu forestal: implantació d'espècies forestals en un terreny per mitjà de sembra o plantació sotmeses a una intervenció humana continuada des del seu establiment i amb un torn d'aprofitament inferior a cinquanta anys.

18. Proveïdor de servicis ambientals forestals: es considera com a proveïdor de servicis ambientals forestals qualsevol persona física o jurídica, pública o privada, que siga propietària d'un terreny forestal o tinga els drets de gestió sobre este i que realitzen determinades pràctiques de gestió forestal que mantenen o incrementen els nivells de producció d'un determinat servei ambiental forestal.

19. Reforestació: reintroducció d'espècies forestals, per mitjà de sembra o plantació, en terrenys que van estar poblats forestalment fins a èpoques recents, però que van quedar rasos a causa de tals, incendis, vendavals, plagues, malalties o altres motius.

20. Repoblació forestal: implantació d'espècies forestals en un terreny per mitjà de sembra o plantació, sotmeses a una intervenció humana esporàdica una vegada realitzat l'establiment. Inclou els conceptes de repoblament i reforestació.

21. Servicis ambientals forestals: són aquells beneficis tangibles i intangibles que la societat rep dels ecosistemes forestals, resultants de les funcions i processos ecològics intrínsecs a estos i que es poden aprofitar directament.

Inclouen servicis o béns de producció, servicis de regulació, servicis culturals i la biodiversitat, que afecten la societat. D'acord amb el seu ús final, un mateix bé o servei ambiental pot classificar-se en una o diverses d'estes categories:

a) Servicis culturals: són beneficis no materials que les persones obtenen dels ecosistemes a través del desenvolupament cognitiu, el lleure o les experiències culturals i estètiques. Igual que ocorre amb els servicis de regulació, en general tenen la consideració de béns públics o externalitats i no tenen valor de mercat, llevat d'excepcions.

Els principals servicis culturals de les forests mediterrànies són l'esbargiment o ús recreatiu, l'ús educacional, l'ús esportiu, els valors paisatgístics, la caça i la pesca; estos últims en la seua pràctica lúdica tradicional o d'indole esportiva.

b) Servicis de producció: són els productes o béns que s'obtenen dels ecosistemes. Es tracta de productes que generalment tenen un valor de mercat i que, encara que tinguen la característica de ser renovables, es consumixen amb el seu ús.

Són servicis ambientals de producció la fusta, la llenya, els bio-combustibles, els fruits, les llavors, els bolets, els recursos genètics, les fibres o els productes bioquímics, entre altres.

c) Servicis de regulació: són els beneficis que obté la societat com a conseqüència de les funcions de regulació de determinats processos en els ecosistemes. La majoria d'estos servicis tenen un caràcter de bé públic o externalitat, de manera que, en general, no tenen un valor de mercat.

Els principals servicis de regulació de les forests mediterrànies són el control de l'erosió hídrica i eòlica; la regulació climàtica local;

La línea base podrá calcularse sobre los niveles del servicio ambiental suministrado o sobre las características de las prácticas de gestión forestal asociadas a la provisión del servicio.

13. Monte consorciado o convenio: monte sobre el cual existe una relación contractual entre la Administración Pública y un particular para fines de conservación, reforestación, mejora de la explotación, etc.

14. Montes protectores: por razón de sus especiales características, los montes podrán clasificarse en protectores, de conformidad con lo regulado en el capítulo IV bis del título II de la Ley 43/2003, de 21 de noviembre, de Montes.

15. Mosaico agroforestal: territorio en el que se entremezclan el suelo forestal y suelo no forestal destinado a usos agrícolas y/o ganaderos.

16. Pago por servicios ambientales: mecanismo voluntario y continuado de compensación económica a los proveedores de uno o varios servicios ambientales, por parte de uno o varios compradores.

La compensación económica está condicionada a la existencia de prácticas de gestión forestal sostenible y activa que mantengan los niveles de suministro del servicio ambiental en magnitudes superiores a la línea base que se haya establecido para el mismo. La gestión forestal deberá contar con los instrumentos técnicos necesarios que permitan su evaluación y seguimiento.

17. Plantación o cultivo forestal: implantación de especies forestales en un terreno mediante siembra o plantación, sometidas a una intervención humana continuada desde su establecimiento y con un turno de aprovechamiento inferior a cincuenta años.

18. Proveedor de servicios ambientales forestales: se entiende por proveedor de servicios ambientales forestales cualquier persona física o jurídica, pública o privada, que sea propietaria de un terreno forestal o tenga los derechos de gestión sobre el mismo y que realiza determinadas prácticas de gestión forestal que mantienen o incrementan los niveles de producción de un determinado servicio ambiental forestal.

19. Reforestación: reintroducción de especies forestales, mediante siembra o plantación, en terrenos que estuvieron poblados forestalmente hasta épocas recientes, pero que quedaron rasos a causa de tallas, incendios, vendavales, plagas, enfermedades u otros motivos.

20. Repoblación forestal: implantación de especies forestales en un terreno mediante siembra o plantación, sometidas a una intervención humana esporádica, una vez realizado el establecimiento. Incluye los conceptos de forestación y reforestación.

21. Servicios ambientales forestales: son aquellos beneficios tangibles e intangibles que la sociedad recibe de los ecosistemas forestales, resultantes de las funciones y procesos ecológicos internos a los mismos y que se pueden aprovechar directamente.

Incluyen servicios o bienes de producción, servicios de regulación, servicios culturales y la biodiversidad, que afectan a la sociedad. De acuerdo con su uso final, un mismo bien o servicio ambiental puede clasificarse en una o varias de estas categorías:

a) Servicios culturales: son beneficios no materiales que las personas obtienen de los ecosistemas a través del desarrollo cognitivo, el recreo o las experiencias culturales y estéticas. Al igual que ocurre con los servicios de regulación, en general tienen la consideración de bienes públicos o externalidades y no tienen valor de mercado, salvo excepciones.

Los principales servicios culturales de los montes mediterráneos son el esparcimiento o uso recreativo, el uso educacional, el uso deportivo, los valores paisajísticos, la caza y la pesca; estos últimos en su práctica lúdica tradicional o de índole deportivo.

b) Servicios de producción: son los productos o bienes que se obtienen de los ecosistemas. Se trata de productos que generalmente tienen un valor de mercado y que, aunque tengan la característica de ser renovables, se consumen con su uso.

Son servicios ambientales de producción la madera, las leñas, los biocombustibles, frutos, semillas, hongos, recursos genéticos, fibras o productos bioquímicos, entre otros.

c) Servicios de regulación: son los beneficios que obtiene la sociedad como consecuencia de las funciones de regulación de determinados procesos en los ecosistemas. La mayoría de estos servicios tienen un carácter de bien público o externalidad, de modo que, en general, no tienen un valor de mercado.

Los principales servicios de regulación de los montes mediterráneos son el control de la erosión hídrica y eólica; la regulación climática

la regulació climàtica global, gràcies a l'efecte engolidor de carboni atmosfèric i compensador de l'augment de temperatura; la regulació hídrica, traduïda en recàrrega d'aqüífers i control d'inundacions; el control de la desertificació; la reducció de la vulnerabilitat enfront d'incendis forestals o plagues i la pol·linització.

22. Terrenys forestals arbrats: terrenys forestals amb una fracció de cabuda coberta arbòria igual o superior al cinc per cent.

23. Via d'extracció: accés temporal, la finalitat exclusiva de la qual és l'extracció d'un recurs que s'està aprofitant i que s'executa en el moment de l'aprofitament per al fi del qual s'utilitza.

24. Zones d'alta productivitat: aquelles zones forestals amb una intensitat bioclimàtica lliure major de set unitats bioclimàtiques i una capacitat de retenció típica major de cent vuitanta mil·límetres.

25. Zones àrides i semiàrides: zones amb precipitació anual inferior a quatre-cents mil·límetres i en les quals en tres o més mesos la temperatura mitjana mensual, en graus centígrads, és el doble de la precipitació mitjana mensual en mil·límetres.

26. Zones d'elevada potencialitat erosiva: zones amb erosió potencial major de cinquanta tones per hectàrea i any.

27. Zones de risc d'incendi greu per necessitat de protecció: són les zones que presenten una o diverses de les següents condicions definides en el PATFOR: terreny forestal estratègic, densitat d'interfície urbano-forestal alta o molt alta i vulnerabilitat molt alta.

28. Zones de risc d'incendi greu per perillositat: són aquelles zones en què l'incendi forestal adquirirà una velocitat de propagació major que dos amb quatre quilòmetres per hora, una intensitat lineal major que tres mil cinc-cents quilowatts per metre i una longitud de flama superior a tres amb quatre metres, sota condicions meteorològiques de brisa i humitat dels combustibles vius del cent dèsset per cent i humitats dels combustibles morts del sis per cent, huit per cent i deu per cent, per als temps d'humitat equilibri d'una hora, deu hores i cent hores, respectivament.

Article 4. Principis inspiradors del Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana

Són principis inspiradors del PATFOR els que preveu la normativa vigent i a més:

1. La promoció de la millora de la qualitat de vida de tots els ciutadans i el desenvolupament sostenible per mitjà d'accions que contribuïsquen al progrés, la cohesió econòmica i social, la cohesió territorial, la conservació i l'aprofitament eficient dels recursos naturals, la promoció del patrimoni cultural i la qualitat ambiental.

2. El manteniment i la millora de la provisió simultània dels serveis ambientals produïts pels ecosistemes forestals.

3. La posada en valor dels serveis ambientals subministrats pels ecosistemes forestals que actualment no tenen valor de mercat, com la recarrega dels aquífers, la captura de carboni atmosfèric o el paisatge.

4. La sostenibilitat, és a dir, l'administració i l'ús dels boscos i forests de forma i intensitat tals que mantinguen la seua biodiversitat, productivitat, capacitat de regeneració, vitalitat i el seu potencial per a atendre, ara i en el futur, les funcions ecològiques, econòmiques i socials rellevants a escala local, nacional i global, i que no causen dany a altres ecosistemes.

5. La multifuncionalitat, és a dir, el reconeixement del paper de les forests i els boscos en la protecció del medi ambient, el manteniment dels processos vitals per al suport de la vida en la terra i en el desenvolupament econòmic i social de les nacions.

6. La integració implica unir l'àmbit forestal i la conservació de la naturalesa en tots els seus vessants, incloent-hi conjuntament l'administració i la gestió dels espais naturals en tots els seus aspectes.

7. La participació, és a dir, el pla, es concep en la seua elaboració i aplicació com una eina de participació pública, tan àmplia i representativa com siga possible, en la gestió dels espais forestals.

8. Continuitat, és a dir, la perduració en el temps dels objectius i les actuacions desenvolupades amb independència de la conjuntura o cicles polítics.

9. La incorporació dels objectius i principis directores de l'estratègia territorial de la Comunitat Valenciana, el manteniment de la funcionalitat de la infraestructura verda del territori i la seua contribució a

local; la regulació climàtica global, gracias al efecto sumidero de carbono atmosférico y compensación del aumento de temperatura; la regulación hídrica, traducida en recarga de acuíferos y control de inundaciones; el control de la desertificación; la reducción de la vulnerabilidad frente a incendios forestales o plagas y la polinización.

22. Terrenos forestales arbolados: terrenos forestales con una fracción de cabida cubierta arbórea igual o superior al cinco por ciento.

23. Vía de saca: acceso temporal cuya finalidad exclusiva es la extracción de un recurso que se está aprovechando y que se ejecuta en el momento del aprovechamiento para cuyo fin se utilicen.

24. Zonas de alta productividad: aquellas zonas forestales con una intensidad bioclimática libre mayor de siete unidades bioclimáticas y una capacidad de retención típica mayor de ciento ochenta milímetros.

25. Zonas áridas y semiáridas: zonas con precipitación anual inferior a cuatrocientos milímetros y en las que en tres o más meses la temperatura media mensual, en grados centígrados, es el doble de la precipitación media mensual, en milímetros.

26. Zonas de elevada potencialidad erosiva: zonas con erosión potencial mayor de cincuenta toneladas por hectárea y año.

27. Zonas de riesgo de incendio grave por necesidad de protección: son las zonas que presentan una o varias de las siguientes condiciones definidas en el PATFOR: terreno forestal estratégico, densidad de interfaz urbano-forestal alta o muy alta y vulnerabilidad muy alta.

28. Zonas de riesgo de incendio grave por peligrosidad: son aquellas zonas en las que el incendio forestal adquirirá una velocidad de propagación mayor a dos con cuatro kilómetros por hora, una intensidad lineal mayor a tres mil quinientos kilowatts por metro y una longitud de flama superior a tres con cuatro metros, bajo condiciones meteorológicas de brisa y humedad de los combustibles vivos del ciento diecisiete por ciento y humedades de los combustibles muertos del seis por ciento, ocho por ciento y diez por ciento, para los tiempos de humedad equilibrio de una hora, diez horas y cien horas, respectivamente.

Artículo 4. Principios inspiradores del Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana

Son principios inspiradores del PATFOR los que prevé la normativa vigente y además:

1. La promoción de la mejora de la calidad de vida de todos los ciudadanos y el desarrollo sostenible mediante acciones que contribuyan al progreso, la cohesión económica y social, la cohesión territorial, la conservación y el aprovechamiento eficiente de los recursos naturales, la promoción del patrimonio cultural y la calidad ambiental.

2. El mantenimiento y la mejora de la provisión simultánea de los servicios ambientales producidos por los ecosistemas forestales.

3. La puesta en valor de los servicios ambientales suministrados por los ecosistemas forestales que actualmente no tienen valor de mercado, como la recarga de los acuíferos, la captura de carbono atmosférico o el paisaje.

4. La sostenibilidad, es decir, la administración y uso de los bosques y montes de forma e intensidad tales que mantengan su biodiversidad, productividad, capacidad de regeneración, vitalidad y su potencial para atender, ahora y en el futuro, las funciones ecológicas, económicas y sociales relevantes a escala local, nacional y global, y que no causan daño a otros ecosistemas.

5. La multifuncionalidad, esto es, el reconocimiento del papel de los montes y bosques en la protección del medio ambiente, el mantenimiento de los procesos vitales para el sustento de la vida en la tierra y en el desarrollo económico y social de las naciones.

6. La integración, que implica aunar el ámbito forestal y la conservación de la naturaleza en todas sus vertientes, contemplando conjuntamente la administración y gestión de los espacios naturales en todos sus aspectos.

7. La participación, es decir, el Plan se concibe en su elaboración y aplicación como una herramienta de participación pública, lo más amplia y representativa posible, en la gestión de los espacios forestales.

8. Continuidad, esto es, la perduración en el tiempo de los objetivos y las actuaciones desarrolladas, con independencia de la coyuntura o ciclos políticos.

9. La incorporación de los objetivos y principios directores de la estrategia territorial de la Comunitat Valenciana, el mantenimiento de la funcionalidad de la infraestructura verde del territorio y su contribución

la zonificació del sòl no urbanitzable en la planificació urbanística i territorial.

Article 5. Objectius del Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana.

Constituïx l'objectiu específic del PATFOR definir el model forestal de la Comunitat Valenciana, basat en la seua integració amb el desenvolupament rural, en la gestió sostenible, la multifuncionalitat de les forests i la conservació de la diversitat biològica i paisatgística. Este objectiu es desenvolupa en cinc estratègies i dèsset línies d'acció, que el PATFOR assumix com a pròpies, per a aconseguir amb la seua execució i desenvolupament:

1. Estratègia I: establir un marc d'objectius i criteris de gestió forestal, amb capacitat per a adaptar-se a la dinàmica de l'escenari rural, des del punt de vista socioeconòmic i ambiental.

a) Definint, a escala regional, el concepte, la delimitació i la caracterització del sòl forestal valencià i la seua propietat, reflectint la realitat de mosaic agroforestal valencià.

b) Proposant una gestió forestal associada a usos i servicis ambientals potencials de cada territori, prioritzant la compatibilitat d'usos i identificant les seues limitacions.

c) Adoptant criteris de zonificació del territori forestal en funció de les seues potencialitats, el seu valor i els riscos existents.

d) Definint directrius tècniques de gestió forestal orientades a la consecució d'objectius i criteris adaptables a diferents escales, a les característiques del territori i a un entorn ambiental biodivers i en constant canvi.

2. Estratègia II: crear i fomentar models de governança forestal participatius i adaptats a les diferents realitats i estructures de la propietat.

a) Fomentant models de gestió forestal específics per als diferents tipus de propietat forestal i agroforestal, potenciant fórmules descentralitzades, tant verticalment com horitzontalment.

b) Dissenyant i potenciant un esquema diversificat de finançament del sector, associat a la gestió sostenible del territori forestal i a l'oferta de béns i servicis ambientals, que fomenti la rendibilitat d'usos i introdueisca la coresponsabilitat social.

c) Recolzant una organització diversa i activa del sector forestal valencià en què estiguen representats els seus diferents actors.

d) Optimitzant l'organització, eficàcia i coordinació de l'Administració forestal, adaptant-se a les noves demandes, amb una clara vocació de servici públic, proximitat al ciutadà i descentralització.

3. Estratègia III: aclarir el marc normatiu i simplificar el marc procedimental, facilitant la seua aplicabilitat i proximitat de cara al ciutadà.

a) Coordinant les actuacions i la normativa prevista en el pla amb la resta d'instruments de planejament que afecten el mateix territori.

b) Aclarint la relació entre la diferent legislació aplicable al territori forestal, els seus usos i la seua gestió.

c) Incorporant normativa que facilite una adequada gestió forestal, simplificant procediments i modulant-los d'acord amb criteris de proporcionalitat i eficiència.

4. Estratègia IV: millorar la convivència i fomentar la participació dels actors que integren el sector.

a) Fomentant la creació de punts de trobada permanents i descentralitzats que potencien la cooperació i la coresponsabilitat en la gestió.

b) Millorant la comunicació i la informació amb les diferents administracions i amb el conjunt de la societat, fomentant canals bidireccionals accessibles a grups organitzats i no organitzats.

5. Estratègia V: aprofitar el territori forestal com a generador d'ocupació en el medi rural.

a) Identificant els usos no estrictament forestals amb capacitat de vertebració amb el món rural, compatibles en el territori forestal i indicant les seues condicions de compatibilitat.

b) Fomentant la innovació i l'esperit empresarial en les tecnologies sostenibles en matèria forestal per a elaborar productes i prestar servicis, dins del medi rural, que responguen a necessitats de la societat.

a la zonificación del suelo no urbanizable en la planificación urbanística y territorial.

Artículo 5. Objetivos del Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana

Constituye el objetivo específico del PATFOR definir el modelo forestal de la Comunitat Valenciana, basado en su integración con el desarrollo rural, en la gestión sostenible, la multifuncionalidad de los montes y la conservación de la diversidad biológica y paisajística. Este objetivo se desarrolla en cinco estrategias y diecisiete líneas de acción, que el PATFOR asume como propias, para alcanzar con su ejecución y desarrollo:

1. Estrategia I: establecer un marco de objetivos y criterios de gestión forestal, con capacidad para adaptarse a la dinámica del escenario rural, desde el punto de vista socioeconómico y ambiental.

a) Definiendo, a escala regional, el concepto, la delimitación y la caracterización del suelo forestal valenciano y su propiedad, reflejando la realidad de mosaico agroforestal valenciano.

b) Proponiendo una gestión forestal asociada a usos y servicios ambientales potenciales de cada territorio, priorizando la compatibilidad de usos e identificando sus limitaciones.

c) Adoptando criterios de zonificación del territorio forestal en función de sus potencialidades, su valor y los riesgos existentes.

d) Definiendo directrices técnicas de gestión forestal orientadas a la consecución de objetivos y criterios, adaptables a diferentes escalas, a las características del territorio y a un entorno ambiental biodiverso y en constante cambio.

2. Estrategia II: crear y fomentar modelos de gobernanza forestal participativos y adaptados a las diferentes realidades y estructuras de la propiedad.

a) Fomentando modelos de gestión forestal específicos para los diferentes tipos de propiedad forestal y agroforestal, potenciando fórmulas descentralizadas, tanto vertical como horizontalmente.

b) Diseñando y potenciando un esquema diversificado de financiación del sector, asociado a la gestión sostenible del territorio forestal y a la oferta de bienes y servicios ambientales, que fomente la rentabilidad de usos e introduzca la coresponsabilidad social.

c) Apoyando una organización diversa y activa del sector forestal valenciano en el que estén representados sus diferentes actores.

d) Optimizando la organización, eficacia y coordinación de la administración forestal, adaptándose a las nuevas demandas, con una clara vocación de servicio público, cercanía al ciudadano y descentralización.

3. Estrategia III: clarificar el marco normativo y simplificar el marco procedimental, facilitando su aplicabilidad y proximidad de cara al ciudadano.

a) Coordinando las actuaciones y normativa contemplada en el Plan con el resto de instrumentos de planeamiento que afectan al mismo territorio.

b) Clarificando la relación entre la diferente legislación aplicable al territorio forestal, sus usos y su gestión.

c) Incorporando normativa que facilite una adecuada gestión forestal, simplificando procedimientos y modulándolos de acuerdo a criterios de proporcionalidad y eficiencia.

4. Estrategia IV: mejorar la convivencia y fomentar la participación de los actores que integran el sector.

a) Fomentando la creación de puntos de encuentro permanentes y descentralizados que potencien la cooperación y la coresponsabilidad en la gestión.

b) Mejorando la comunicación e información con las diferentes Administraciones y con el conjunto de la sociedad, fomentando canales bidireccionales accesibles a grupos organizados y no organizados.

5. Estrategia V: aprovechar el territorio forestal como generador de empleo en el medio rural.

a) Identificando los usos no estrictamente forestales con capacidad de vertebración con el mundo rural, compatibles en el territorio forestal e indicando sus condiciones de compatibilidad.

b) Fomentando la innovación y el espíritu empresarial en las tecnologías sostenibles en materia forestal para elaborar productos y prestar servicios, dentro del medio rural, que respondan a necesidades de la sociedad.

c) Fomentant una major vertebració forest-indústria, identificant les activitats i potencialitats forestals capaces de generar ocupació directa en el medi rural.

d) Facilitant la identificació i desenrotllament de mercats al voltant dels servicis forestals, especialment aquells l'activitat econòmica dels quals repercutisca directament sobre els propietaris forestals, ajudant a generar riquesa en les zones rurals.

Article 6. Criteris de la gestió forestal

Els criteris que guiaran la gestió forestal es prioritzaran en l'orde següent:

1. Foment dels servicis ambientals capaços de millorar la qualitat de vida i generar rendes que revertisquen positivament en el medi social on s'ha generat el dit servici.

2. Manteniment i millora dels servicis ambientals de regulació (sòl, aigua, clima, plagues, incendis), amb especial incidència en els que tinguen a veure amb una reducció dels riscos per a les persones i amb la persistència dels ecosistemes forestals.

3. Afavorir la gestió que compatibilitze un nombre més gran de servicis enfront de models que fomenten servicis ambientals exclusius o incompatibles amb la resta.

4. Prioritzar, per a la consecució dels objectius del PATFOR, la millora i conservació de les masses arbrades enfront de l'increment artificial de la superfície ocupada per estes. És a dir, es prioritzaran els tractaments selvícoles enfront dels treballs de repoblació.

5. La conservació, millora i reconstrucció de la coberta vegetal natural dels terrenys forestals amb l'objectiu d'aconseguir les formacions vegetals potencials en la mesura que siga possible.

Article 7. Vigència, revisió i modificació del pla.

1. La vigència del Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana és indefinida.

2. El PATFOR es revisarà amb caràcter general cada quinze anys, i es podrà modificar quan concórreguen circumstàncies que alteren substancialment les condicions físiques o jurídiques d'acord amb les quals es va aprovar, o quan les circumstàncies així ho aconsellen.

3. El Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana es revisarà seguint el procediment establert per a la seua aprovació.

CAPÍTOL II

Relacions i coordinació amb una altra normativa de planejament i ordenació territorial

Article 8. Normativa general

1. Els instruments d'ordenació del territori i de planejament urbanístic hauran d'incorporar les mesures necessàries per a facilitar el manteniment i la millora del subministrament dels servicis ambientals forestals.

2. En el procediment d'aprovació dels dits instruments, serà preceptiu l'informe previ de la conselleria competent en matèria forestal quan afecten la classificació i/o qualificació de terrenys forestals. El dit informe tindrà caràcter vinculant en tot el que fa referència a terrenys forestals estratègics.

3. En els terrenys forestals en què siga aplicable un o més plans d'acció territorial i es produísca conflicte entre l'aplicació d'estos i el PATFOR, serà prioritària l'aplicació del Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana per ser este pla conseqüència d'una anàlisi més detallada del terreny forestal.

Article 9. Normativa d'espais naturals protegits.

1. Sobre el territori forestal pot haver-hi espais naturals els valors dels quals siguen objecte de protecció, segons el que disposa la normativa d'espais naturals protegits.

2. Quan en un mateix territori siga aplicable un instrument d'ordenació de recursos naturals, espais naturals protegits i espais protegits Xarxa Natura 2000, i un altre de previst en la normativa forestal, s'aplicarà allò que legalment es disposa per a estos casos.

3. Les actuacions, plans o programes sectorials no podran contradir allò que es regula en la normativa d'espais naturals protegits, concretament el que disposa l'article 29 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre,

c) Fomentando una mayor vertebración monte-industria, identificando las actividades y potencialidades forestales capaces de generar empleo directo en el medio rural.

d) Facilitando la identificación y desarrollo de mercados alrededor de los servicios forestales, especialmente aquellos cuya actividad económica repercute directamente sobre los propietarios forestales, ayudando a generar riqueza en las zonas rurales.

Artículo 6. Criterios de la gestión forestal

Los criterios que guiarán la gestión forestal se priorizarán en el siguiente orden:

1. Fomento de los servicios ambientales capaces de mejorar la calidad de vida y generar rentas que reviertan positivamente en el medio social donde se ha generado dicho servicio.

2. Mantenimiento y mejora de los servicios ambientales de regulación (suelo, agua, clima, plagas, incendios), con especial incidencia en los que tengan que ver con una reducción de los riesgos para las personas y con la persistencia de los ecosistemas forestales.

3. Favorecer la gestión que compatibilice un mayor número de servicios frente a modelos que fomenten servicios ambientales exclusivos o incompatibles con el resto.

4. Priorizar, para la consecución de los objetivos del PATFOR, la mejora y conservación de las masas arboladas frente al incremento artificial de la superficie ocupada por las mismas. Es decir, se priorizarán los tratamientos selvícolas frente a los trabajos de repoblación.

5. La conservación, mejora y reconstrucción de la cubierta vegetal natural de los terrenos forestales con el objetivo de conseguir las formaciones vegetales potenciales en la medida de lo posible.

Artículo 7. Vigencia, revisión y modificación del Plan

1. La vigencia del Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana es indefinida.

2. El PATFOR se revisará con carácter general cada quince años, pudiéndose modificar cuando concurren circunstancias que alteren sustancialmente las condiciones físicas o jurídicas conforme a las cuales se aprobó, o cuando las circunstancias así lo aconsejen.

3. El Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana se revisará siguiendo el procedimiento establecido para su aprobación.

CAPÍTULO II

Relaciones y coordinación con otra normativa de planeamiento y ordenación territorial

Artículo 8. Normativa general

1. Los instrumentos de ordenación del territorio y de planeamiento urbanístico deberán incorporar las medidas necesarias para facilitar el mantenimiento y mejora del suministro de los servicios ambientales forestales.

2. En el procedimiento de aprobación de dichos instrumentos será preceptivo el informe previo de la conselleria competente en materia forestal cuando afecten a la clasificación y/o calificación de terrenos forestales. Dicho informe tendrá carácter vinculante en todo aquello referido a terrenos forestales estratégicos.

3. En los terrenos forestales en los que sea de aplicación uno o más planes de acción territorial y se produzca conflicto entre la aplicación de estos y el PATFOR, será prioritaria la aplicación del Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana por ser dicho plan conseqüencia de un análisis más pormenorizado del terreno forestal.

Artículo 9. Normativa de espacios naturales protegidos

1. Sobre el territorio forestal puede haber espacios naturales cuyos valores sean objeto de protección, según lo dispuesto en la normativa de espacios naturales protegidos.

2. Cuando en un mismo territorio sea de aplicación un instrumento de ordenación de recursos naturales, espacios naturales protegidos y espacios protegidos Red Natura 2000, y otro previsto en la normativa forestal, se aplicará lo legalmente dispuesto para estos casos.

3. Las actuaciones, planes o programas sectoriales no podrán contradecir lo regulado en la normativa de espacios naturales protegidos, concretamente lo dispuesto en el artículo 29 de la Ley 42/2007, de 13 de

del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat, encara que hi haja raons imperioses d'interés públic de primer orde.

4. En aquells casos en què les actuacions, plans o programes sectorials puguen afectar zones d'especial conservació i les zones d'especial protecció per a les aus, prèvia avaluació prevista en l'article 45.5 de l'esmentada llei, es prendran mesures compensatòries quan concórreguen raons imperioses d'interés públic, incloent-hi raons d'indole social o econòmica, només per als espais naturals de la Xarxa Natura 2000, de conformitat amb el que disposen els articles 41 i següents de l'esmentada llei 42/2007.

Article 10. Raons imperioses d'interés públic de primer orde

1. Obeïxen a raons imperioses d'interés públic de primer orde les actuacions forestals previstes en plans, programes o projectes que tinguen conseqüències positives de primordial importància per al medi ambient, la seguretat i l'augment de la qualitat de vida, perquè tenen com a objecte:

a) La mitigació del risc d'incendis forestals en zones de risc greu d'incendi forestal, incloent-hi les d'interfície urbanoforestal.

b) La mitigació del risc d'inundació per mitjà d'actuacions en capçaleres de conques amb les prioritats d'actuació definides en el PATFOR o en els instruments que el despleguen.

c) La mitigació dels riscos de desertització i canvi climàtic.

d) La restauració de les masses forestals o de les poblacions faunístiques de la zona, per a garantir la seua persistència.

e) L'eradicació de plagues i malalties de quarantena que puguen posar en risc la persistència dels ecosistemes forestals i les seues espècies.

2. L'execució de les actuacions que responguen a les dites raons serà prevalent quan entren en conflicte amb altres instruments de gestió o protecció del territori.

Article 11. Aplicació del principi de precaució

1. Els instruments de planificació relatius a espècies amenaçades, protecció d'espais o biodiversitat podran establir la incompatibilitat de determinades accions forestals amb estos invocant el principi de precaució quan s'hagen detectat els efectes potencialment perillosos d'un fenomen, d'un producte o d'un procediment per mitjà d'una avaluació científica i objectiva que, per la seua banda, no permeta determinar el risc amb certesa suficient.

2. L'aplicació del principi de precaució només està justificada quan es complisquen les següents condicions prèvies: identificació dels efectes potencialment negatius, avaluació de les dades científiques disponibles i determinació del grau d'incertesa científica.

3. L'aplicació del principi ha de basar-se en una avaluació científica tan completa com siga possible; en cada etapa esta avaluació ha de determinar, en la mesura que siga possible, el grau d'incertesa científica.

4. Tota decisió d'actuar o de no actuar en virtut del principi de precaució ha d'anar precedida d'una determinació del risc i de les conseqüències potencials de la inacció.

5. Tan prompte com es dispose dels resultats de l'avaluació científica o de la determinació del risc, totes les parts interessades han de tindre la possibilitat de participar, amb la màxima transparència, en l'estudi de les diferents accions que poden preveure's.

6. Seran aplicables els principis generals d'una bona gestió dels riscos:

a) La proporcionalitat entre les mesures adoptades i el nivell de protecció triat.

b) La no discriminació en l'aplicació de les mesures.

c) La coherència de les mesures amb les ja adoptades en situacions semblants o utilitzant plantejaments semblants.

d) L'anàlisi dels avantatges i els inconvenients que es deriven de l'acció o de la inacció.

e) La revisió de les mesures a la llum de l'evolució científica.

diciembre, del Patrimonio Natural y de la Biodiversidad, aunque existan razones imperiosas de interés público de primer orden.

4. En aquellos casos en que las actuaciones, planes o programas sectoriales puedan afectar a zonas de especial conservación y a las zonas de especial protección para las aves, previa la evaluación prevista en el artículo 45.5 de la citada Ley, se tomarán medidas compensatorias cuando concurren razones imperiosas de interés público, incluidas razones de índole social o económico, solamente para los espacios naturales de la Red Natura 2000, de conformidad con lo dispuesto en los artículos 41 y siguientes de la citada Ley 42/2007.

Artículo 10. Razones imperiosas de interés público de primer orden

1. Obedecen a razones imperiosas de interés público de primer orden las actuaciones forestales contempladas en planes, programas o proyectos que tengan consecuencias positivas de primordial importancia para el medio ambiente, la seguridad y el aumento de la calidad de vida, por contemplar:

a) La mitigación del riesgo de incendios forestales en zonas de riesgo grave de incendio forestal, incluyendo las de interfaz urbano-forestal.

b) La mitigación del riesgo de inundación mediante actuaciones en cabeceras de cuencas con las prioridades de actuación definidas en el PATFOR o en los instrumentos que lo desarrollen.

c) La mitigación de los riesgos de desertización y cambio climático.

d) La restauración de las masas forestales o de las poblaciones faunísticas de la zona, para garantizar su persistencia.

e) La erradicación de plagas y enfermedades de cuarentena que puedan poner en riesgo la persistencia de los ecosistemas forestales y sus especies.

2. La ejecución de las actuaciones que respondan a dichas razones será prevalente cuando entren en conflicto con otros instrumentos de gestión o protección del territorio.

Artículo 11. Aplicación del principio de precaución

1. Los instrumentos de planificación relativos a especies amenazadas, protección de espacios o biodiversidad podrán establecer la incompatibilidad de determinadas acciones forestales con los mismos invocando el principio de precaución, cuando se hayan detectado los efectos potencialmente peligrosos de un fenómeno, de un producto o de un procedimiento mediante una evaluación científica y objetiva que, por su parte, no permite determinar el riesgo con certeza suficiente.

2. La aplicación del principio de precaución solo está justificada cuando se cumplan las siguientes condiciones previas: identificación de los efectos potencialmente negativos, evaluación de los datos científicos disponibles y determinación del grado de incertidumbre científica.

3. La aplicación del principio debe basarse en una evaluación científica lo más completa posible. En cada etapa esta evaluación debe determinar, en la medida de lo posible, el grado de incertidumbre científica.

4. Toda decisión de actuar o de no actuar en virtud del principio de precaución debe ir precedida de una determinación del riesgo y de las consecuencias potenciales de la inacción.

5. Tan pronto como se disponga de los resultados de la evaluación científica o de la determinación del riesgo, todas las partes interesadas deben tener la posibilidad de participar, con la máxima transparencia, en el estudio de las diferentes acciones que pueden preverse.

6. Serán aplicables los principios generales de una buena gestión de los riesgos:

a) La proporcionalidad entre las medidas adoptadas y el nivel de protección elegido.

b) La no discriminación en la aplicación de las medidas.

c) La coherencia de las medidas con las ya adoptadas en situaciones similares o utilizando planteamientos similares.

d) El análisis de las ventajas y los inconvenientes que se derivan de la acción o de la inacción.

e) La revisión de las medidas a la luz de la evolución científica.

TÍTOL II DE L'ADMINISTRACIÓ

CAPÍTOL I *Principis d'actuació*

Article 12. Principis d'actuació de l'Administració forestal

1. Els principis d'actuació de les administracions públiques que intervinguen en l'aplicació del PATFOR seran els establits en la normativa europea, estatal i autonòmica que els regula i estableix els mitjans per a la seua aplicació, principalment, els següents:

a) Principi d'eficàcia: l'Administració pública, per a aconseguir els fins d'interés general, buscarà la qualitat dels serveis, la bona gestió econòmica i el compliment dels objectius fixats en els serveis prestats als ciutadans, tendint cap a uns índexs de qualitat òptims. Així mateix, establirà les mesures de simplificació necessàries en la tramitació dels procediments administratius.

b) Principi d'eficiència: completa al d'eficàcia, atén a l'optimització en l'ús dels recursos materials i humans per a la consecució dels fins plantejats i la millora de la qualitat dels serveis, condicionant la presa de decisions per a aconseguir majors èxits a menors costos.

c) Principi de coherència: les administracions públiques hauran de cooperar per a coordinar i integrar els procediments i la normativa, tant forestal com sectorial, que siga aplicable per a regular l'ordenació i gestió del territori forestal.

d) Principi de subsidiarietat: l'administració autonòmica competent en matèria forestal vetlarà pel respecte als principis de subsidiarietat, coordinació, cooperació i col·laboració en la distribució de responsabilitats administratives forestals, tant internament com amb les entitats locals.

e) Principi de participació: l'Administració adoptarà els mitjans necessaris perquè participen tots els actors, públics i privats, tant en l'elaboració de la normativa i presa de decisions com en la seua aplicació.

f) Principi d'informació eficient: l'Administració ha d'oferir als ciutadans informació d'acord amb el seu nivell d'interés i implicació que, en tot cas, serà accessible, usable, completa, exacta, actualitzada, segura, clara, íntegra, correcta i veraç, de consulta senzilla, organització i estructuració jerarquitzada, homogènia i interoperable.

2. Per a poder aplicar estos principis es posaran a disposició dels ciutadans els mitjans electrònics possibles per a facilitar en matèria forestal la presentació de queixes, suggeriments, i documents, així com el coneixement de la normativa i tramitació ràpida i senzilla dels procediments. Tot això, sense més càrregues administratives per als interessats que les estrictament necessàries per a la satisfacció de l'interés general i les establides en la normativa aplicable.

3. Les mesures que escomet el PATFOR i la seua posada en pràctica responen al desenvolupament d'estos principis.

Article 13. Declaració responsable i comunicació prèvia

1. De conformitat amb el que es regula en Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, i en la Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seua adaptació a la llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, s'exigirà l'ús de la declaració responsable i de la comunicació prèvia.

2. La conselleria competent en matèria forestal facilitarà models de declaració responsable, i comunicació prèvia, amb el contingut mínim que han de tindre per a cada procediment.

CAPÍTOL II *Divisió territorial forestal*

Article 14. Objecte i funcionalitat

1. La Comunitat Valenciana s'organitza en demarcacions forestals, com a unitats territorials bàsiques per a la gestió, protecció i foment forestal.

2. Les demarcacions forestals constitueixen la unitat territorial de referència per al desenvolupament dels instruments de planificació i per

TÍTULO II DE LA ADMINISTRACIÓN

CAPÍTULO I *Principios de actuación*

Artículo 12. Principios de actuación de la Administración forestal

1. Los principios de actuación de las administraciones públicas que intervengan en la aplicación del PATFOR serán los establecidos en la normativa europea, estatal y autonómica que los regula y establece los medios para su aplicación, principalmente, los siguientes:

a) Principio de eficacia: la Administración pública, para conseguir los fines de interés general, buscará la calidad de los servicios, la buena gestión económica y el cumplimiento de los objetivos fijados en los servicios prestados a los ciudadanos, tendiendo hacia unos índices de calidad óptimos. Asimismo, establecerá las medidas de simplificación necesarias en la tramitación de los procedimientos administrativos.

b) Principio de eficiencia: completa al de eficacia, atiende a la optimización en el uso de los recursos materiales y humanos para la consecución de los fines planteados y la mejora de la calidad de los servicios, condicionando la toma de decisiones para lograr mayores logros a menores costes.

c) Principio de coherencia: las administraciones públicas deberán cooperar para coordinar e integrar los procedimientos y la normativa, tanto forestal como sectorial, que sea de aplicación para regular la ordenación y gestión del territorio forestal.

d) Principio de subsidiariedad: la administración autonómica competente en materia forestal velará por el respeto a los principios de subsidiariedad, coordinación, cooperación y colaboración en la distribución de responsabilidades administrativas forestales, tanto internamente como con las entidades locales.

e) Principio de participación: la Administración adoptará los medios necesarios para que participen todos los actores, públicos y privados, tanto en la elaboración de la normativa, y toma de decisiones, como en su aplicación.

f) Principio de información eficiente: la Administración debe ofrecer a los ciudadanos información de acuerdo con su nivel de interés e implicación, que, en todo caso, será accesible, usable, completa, exacta, actualizada, segura, clara, íntegra, correcta y veraz, de consulta sencilla, organización y estructuración jerarquizada, homogénea e interoperable.

2. Para poder aplicar estos principios se pondrán a disposición de los ciudadanos los medios electrónicos posibles para facilitar en materia forestal la presentación de quejas, sugerencias y documentos, así como el conocimiento de la normativa y tramitación rápida y sencilla de los procedimientos. Todo ello sin más cargas administrativas para los interesados que las estrictamente necesarias para la satisfacción del interés general y las establecidas en la normativa de aplicación.

3. Las medidas que acomete el PATFOR y su puesta en práctica responden al desarrollo de estos principios.

Artículo 13. Declaración responsable y comunicación previa

1. De conformidad con lo regulado en Ley 17/2009, de 23 de noviembre, sobre el libre acceso a las actividades de servicios y su ejercicio, y en la Ley 25/2009, de 22 de diciembre, de modificación de diversas leyes para su adaptación a la ley sobre el libre acceso a las actividades de servicios y su ejercicio, se exigirá el uso de la declaración responsable y de la comunicación previa.

2. La conselleria competente en materia forestal facilitará modelos de declaración responsable y comunicación previa, con el contenido mínimo que deben tener para cada procedimiento.

CAPÍTULO II *División territorial forestal*

Artículo 14. Objeto y funcionalidad

1. La Comunitat Valenciana se organiza en demarcaciones forestales, como unidades territoriales básicas para la gestión, protección y fomento forestal.

2. Las demarcaciones forestales constituyen la unidad territorial de referencia para el desarrollo de los instrumentos de planificación y para

a l'atenció al ciutadà, sense perjudi d'altres funcions que puguen atribuir-se'ls.

Article 15. Criteris de delimitació de les demarcacions forestals

Les demarcacions forestals pertanyen a una única província. La seua delimitació s'ha realitzat per a incrementar la seua eficàcia i idoneïtat en el compliment de les funcions i objectius que tenen assignades, d'acord amb els criteris següents:

1. Físics, en funció dels sistemes forestals, pendent mitjana i clima.
2. Socioeconòmics, en funció dels usos del sòl, proporció de superfície agrícola i de les vies de comunicació.
3. Geogràfics, mantenint preferentment la integritat de les comarques i àrees funcionals del territori i dels espais naturals protegits, per a facilitar els diferents nivells de gestió.
4. Demogràfics, en funció de la densitat de la població, tendència de la població, taxa d'envelliment i piràmide d'edats.
5. Funcionals i de gestió, basant-se en l'experiència de professionals del sector i en funció dels recursos actuals i futurs.

Article 16. Delimitació de les demarcacions forestals

D'acord amb els criteris de l'article anterior, les demarcacions forestals a partir de l'entrada en vigor del PATFOR, ordenades de nord a sud, són les següents:

1. Demarcació Forestal de Sant Mateu formada pels municipis: Benicarló, Càlig, Canet lo Roig, Castell de Cabres, Cervera del Maestre, Xert, la Jana, Peníscola, la Pobla de Benifassà, Rossell, la Salzedella, San Rafael del Río, Sant Jordi, Sant Mateu, Traiguera i Vinaròs de la comarca del Baix Maestrat; Castellfort, Cincorres, Forcall, Herbés, la Mata de Morella, Morella, Olocau del Rey, Palanques, Portell de Morella, Todolella, Vallibona, Villoses i Zorita del Maestrazgo de la comarca dels Ports i Albocàsser, Ares del Maestrat, Catí, Tírig i Vilafranca de la comarca de l'Alt Maestrat.

2. Demarcació Forestal de Vall d'Alba formada pels municipis: Alcalà de Xivert i Santa Magdalena de Pulpis de la comarca del Baix Maestrat; Almassora, Benicàssim, Benlloch, Borriol, Cabanes, Castelló de la Plana, les Coves de Vinromà, Orpesa, la Pobla Tornesa, Sant Joan de Moró, la Serratella, Sierra Engarcerán, la Torre d'en Doménec, Torreblanca, Vall d'Alba, Vilafamés i Vilanova d'Alcolea de la comarca de la Plana Alta; Alquerías del Niño Perdido, Borriana i Vila-real de la comarca de la Plana Baixa; l'Alcora, Atzeneta del Maestrat, Benafigos, Xodos, Costur, Figueroles, Lucena del Cid, les Useres i Vistabella del Maestrazgo de la comarca de l'Alcalatén i Benasal, Culla, la Torre d'en Besora i Vilar de Canes de la comarca de l'Alt Maestrat.

3. Demarcació Forestal de Segorbe formada pels municipis: Arañuel, Argelita, Ayódar, Castillo de Villamalefa, Cirat, Cortes de Arenoso, Espadilla, Fanzara, Fuente la Reina, Fuentes de Ayódar, Ludiente, Montán, Montanejos, Puebla de Arenoso, Toga, Torralba del Pinar, Torrechiva, Vallat, Villahermosa del Río, Villamalur, Villanueva de Viver i Zucaina de la comarca de l'Alt Millars; Algimia de Almonacid, Almedijar, Altura, Azuébar, Barracas, Bejís, Benafer, Castellnovo, Caudiel, Chóvar, Gaibiel, Geldo, Higueras, Jérica, Matet, Navajas, Pavías, Pina de Montalgrao, Sacañet, Segorbe, Soneja, Sot de Ferrer, Teresa, Torás, El Toro, Vall de Almonacid i Viver de la comarca de l'Alt Palància i Aín, Alcudia de Veo, Alfondiguilla, Almenara, Artana, Betxí, Xilxes, Eslida, la Llosa, Moncofa, Nules, Onda, Ribesalbes, Suera, Tales, la Vall d'Uixó i la Vilavella de la comarca de la Plana Baixa.

4. Demarcació Forestal de Chelva formada pels municipis: Ademuz, Casas Altas, Casas Bajas, Castielfabib, Puebla de San Miguel, Torrebaja i Vallanca de la comarca del Racó d'Ademús; Chera de la comarca de la Plana d'Utiel-Requena i Alpuente, Andilla, Aras de los Olmos, Benagéber, Bugarra, Calles, Chelva, Chulilla, Domeño (part del terme municipal que es troba a la comarca dels Serrans), Gestalgar, Higuieruelas, Loriguilla (part del terme municipal que es troba a la comarca dels Serrans), Losa del Obispo, Sot de Chera, Titaguas, Tuéjar, Villar del Arzobispo i La Yesa de la comarca dels Serrans.

5. Demarcació Forestal de Requena formada pels municipis: Alborache, Buñol, Cheste, Chiva, Dos Aguas, Godolleta, Macastre, Siete Aguas i Yátova de la comarca de la Foia de Bunyol i Camporrobles, Caudete de las Fuentes, Fuenterrobles, Requena, Sinarcas, Utiel, Venta

la atención al ciudadano, sin perjuicio de otras funciones que puedan atribuirseles.

Artículo 15. Criterios de delimitación de las demarcaciones forestales

Las demarcaciones forestales pertenecen a una única provincia. Su delimitación se ha realizado para incrementar su eficacia e idoneidad en el cumplimiento de las funciones y objetivos que tienen asignadas, de acuerdo con los siguientes criterios:

1. Físicos, en función de los sistemas forestales, pendiente media y clima.
2. Socioeconómicos, en función de los usos del suelo, proporción de superficie agrícola y de las vías de comunicación.
3. Geográficos, manteniendo preferentemente la integridad de las comarcas y áreas funcionales del territorio y de los espacios naturales protegidos, para facilitar los distintos niveles de gestión.
4. Demográficos, en función de la densidad de la población, tendencia de la población, tasa de envejecimiento y pirámide de edades.
5. Funcionales y de gestión, basándose en la experiencia de profesionales del sector y en función de los recursos actuales y futuros.

Artículo 16. Delimitación de las demarcaciones forestales

Conforme con los criterios del artículo anterior, las demarcaciones forestales a partir de la entrada en vigor del PATFOR, ordenadas de norte a sur, son las siguientes:

1. Demarcación Forestal de Sant Mateu formada por los municipios: Benicarló, Càlig, Canet lo Roig, Castell de Cabres, Cervera del Maestre, Chert, La Jana, Peñíscola, La Pobla de Benifassà, Rossell, La Salzedella, San Rafael del Río, San Jorge, Sant Mateu, Traiguera y Vinaròs de la comarca El Baix Maestrat; Castellfort, Cincorres, Forcall, Herbés, La Mata de Morella, Morella, Olocau del Rey, Palanques, Portell de Morella, Todolella, Vallibona, Villoses y Zorita del Maestrazgo de la comarca Els Ports y Albocàsser, Ares del Maestrat, Catí, Tírig y Vilafranca de la comarca L'Alt Maestrat.

2. Demarcación Forestal Vall d'Alba formada por los municipios: Alcalà de Xivert i Santa Magdalena de Pulpis de la comarca El Baix Maestrat; Almazora, Benicasim, Benlloch, Borriol, Cabanes, Castellón de la Plana, Les Coves de Vinromà, Oropesa del Mar, La Pobla Tornesa, Sant Joan de Moró, Serratella, Sierra Engarcerán, La Torre d'en Doménec, Torreblanca, Vall d'Alba, Vilafamés y Vilanova d'Alcolea de la comarca La Plana Alta; Alquerías del Niño Perdido, Burriana y Vila-real de la comarca La Plana Baixa; L'Alcora, Atzeneta del Maestrat, Benafigos, Chodos, Costur, Figueroles, Lucena del Cid, Useras y Vistabella del Maestrazgo de la comarca L'Alcalatén y Benasal, Culla, La Torre d'En Besora y Vilar de Canes de la comarca L'Alt Maestrat.

3. Demarcación Forestal de Segorbe formada por los municipios: Arañuel, Argelita, Ayódar, Castillo de Villamalefa, Cirat, Cortes de Arenoso, Espadilla, Fanzara, Fuente la Reina, Fuentes de Ayódar, Ludiente, Montán, Montanejos, Puebla de Arenoso, Toga, Torralba del Pinar, Torrechiva, Vallat, Villahermosa del Río, Villamalur, Villanueva de Viver y Zucaina de la comarca El Alto Mijares; Algimia de Almonacid, Almedijar, Altura, Azuébar, Barracas, Bejís, Benafer, Castellnovo, Caudiel, Chóvar, Gaibiel, Geldo, Higueras, Jérica, Matet, Navajas, Pavías, Pina de Montalgrao, Sacañet, Segorbe, Soneja, Sot de Ferrer, Teresa, Torás, El Toro, Vall de Almonacid y Viver de la comarca El Alto Palancia y Aín, Alcudia de Veo, Alfondiguilla, Almenara, Artana, Betxí, Chilches, Eslida, La Llosa, Moncofa, Nules, Onda, Ribesalbes, Suera, Tales, La Vall d'Uixó y La Vilavella de la comarca La Plana Baixa.

4. Demarcación Forestal de Chelva formada por los municipios: Ademuz, Casas Altas, Casas Bajas, Castielfabib, Puebla de San Miguel, Torrebaja y Vallanca de la comarca El Rincón de Ademuz; Chera de la comarca La Plana de Utiel-Requena y Alpuente, Andilla, Aras de los Olmos, Benagéber, Bugarra, Calles, Chelva, Chulilla, Domeño (parte del término municipal que se encuentra en la comarca de Los Serranos), Gestalgar, Higuieruelas, Loriguilla (parte del término municipal que se encuentra en la comarca de Los Serranos), Losa del Obispo, Sot de Chera, Titaguas, Tuéjar, Villar del Arzobispo y La Yesa de la comarca Los Serranos.

5. Demarcación Forestal de Requena formada por los municipios: Alborache, Buñol, Cheste, Chiva, Dos Aguas, Godolleta, Macastre, Siete Aguas y Yátova de la comarca La Hoya de Buñol y Camporrobles, Caudete de las Fuentes, Fuenterrobles, Requena, Sinarcas, Utiel,

del Moro i Villargordo del Cabriel de la comarca de la Plana d'Utiel-Requena.

6. Demarcació Forestal de Lliria formada pels municipis: Albalat dels Tarongers, Alfara de la Baronia, Algar de Palancia, Algimia de Alfara, Benavites, Benifairó de les Valls, Canet d'en Berenguer, Estivella, Faura, Gilet, Petrés, Quart de les Valls, Quartell, Sagunt, Segart i Torres Torres de la comarca del Camp de Morvedre; Benaguasil, Benisanó, Bètera, Casinos, Domeño (part del terme municipal que es troba a la comarca del Camp de Túria), l'Elia, Gátova, Lliria, Loriguilla (part del terme municipal que es troba a la comarca del Camp de Túria), Marines, Nàquera, Olocau, la Pobla de Vallbona, Riba-roja de Túria, San Antonio de Benagéber, Serra i Vilamarxant de la comarca del Camp de Túria; Albalat dels Sorells, Alboraya, Albuixech, Alfara del Patriarca, Almàspera, Bonrepòs i Mirambell, Burjassot, Emperador, Foios, Godella, Massalfassar, Massamagrell, Meliana, Moncada, Museros, la Pobla de Farnals, Puçol, el Puig de Santa Maria, Rafelbunyol, Rocafort, Tavernes Blanques, Vinalesa, Alaquàs, Aldaia, Manises, Mislata, Paterna, Picanya, Quart de Poblet, Torrent, Xirivella, Benetússer, Paiporta i Valencia de la comarca de l'Horta (excepte la part sud del terme municipal inclosa dins del Parc Natural de l'Albufera) i els termes municipals Alcublas i Pedralba de la comarca dels Serrans.

7. Demarcació Forestal de Polinyà de Xúquer/Alzira formada pels municipis: Alberic, Alcàntera de Xúquer, l'Alcúdia, Alfar, Algemesí, Alginet, Alzira, Antella, Beneixida, Benifaió, Benimodo, Benimuslem, Carcaixent, Càrcer, Carlet, Catadau, Cotes, l'Ènova, Gavarda, Guadassuar, Llombai, Manuel, Massalavés, Montroy, Montserrat, la Pobla Llarga, Rafelguaraf, Real, Sant Joanet, Sellent, Senyera, Sumacàrcer, Tous, Turís i Villanueva de Castellón de la comarca de la Ribera Alta; Albalat de la Ribera, Almussafes, Benicull de Xúquer, Corbera, Cullera, Favara, Fortaleny, Llaúri, Polinyà de Xúquer, Riola, Sollana i Sueca de la comarca de la Ribera Baixa; Ador, Alfauir, Almisera, Almoines, l'Alqueria de la Comtessa, Barx, Bellreguard, Beniarjó, Benifairó de la Valldigna, Beniflà, Benirredrà, Castellonet de la Conquesta, Daimús, la Font d'en Carròs, Gandia, Guardamar de la Safor, Llocnou de Sant Jeroni, Miramar, Oliva, Palma de Gandia, Palmera, Piles, Potries, Rafelcofer, Real de Gandia, Rótova, Simat de la Valldigna, Tavernes de la Valldigna, Villalonga, Xeraco i Xeresa de la comarca de la Safor; Albal, Alcàsser, Alfafar, Beniparrell, Catarroja, Llocnou de la Corona, Massanassa, Picassent, Sedaví, Silla i Valencia (part sud del terme municipal inclosa dins del Parc Natural de l'Albufera) de la comarca de l'Horta.

8. Demarcació Forestal d'Enguera formada pels municipis: Ayora, Cofrentes, Cortes de Pallás, Jalance, Jarafuel, Teresa de Cofrentes i Zarra de la comarca de la Vall de Cofrentes-Aiora i Anna, Bicorn, Bolbaite, Chella, Enguera, Millares, Navarrés i Quesa de la comarca de la Canal de Navarrés.

9. Demarcació Forestal de Xàtiva formada pels municipis: l'Alcúdia de Crespins, Barxeta, Canals, Cerdà, Estubeny, la Font de la Figuera, Genovés, la Granja de la Costera, Llanera de Ranes, Llocnou d'en Fenollet, la Llosa de Ranes, Moixent, Montesa, Novetlè, Rotglà i Corberà, Torrella, Vallada, Vallés i Xàtiva de la comarca de la Costera i Agullent, Aiolo de Malferit, Aiolo de Rugat, Albaida, Alfarrasí, Atzeneta d'Albaida, Bèlgida, Bellús, Beniatjar, Benicolet, Benigànim, Benissoda, Benisuera, Bocairant, Bufali, Carrícola, Castelló de Rugat, Fontanars dels Alforins, Guadasséquies, Llutxent, Montaverner, Montitxelvo, l'Olleria, Ontinyent, Otos, el Palomar, Pinet, la Pobla del Duc, Quatretonda, Ràfol de Salem, Rugat, Salem, Sempere i Terrateig de la comarca de la Vall d'Albaida.

10. Demarcació Forestal d'Altea formada pels municipis: Adsubia, Alcalalí, Beniarbeig, Benidoleig, Benigembla, Benimeli, Benissa, el Poble Nou de Benitatxell, Calp, Castell de Castells, Dènia, Gata de Gorgos, Xàbia, Líber, Murla, Ondara, Orba, Parcent, Pedreguer, Pego, els Poblets, el Ràfol d'Almúnia, Sagra, Sanet i Negrals, Senija, Teulada, Tormos, Vall de Gallinera, la Vall de Laguar, la Vall d'Ebo, el Verger i Xaló de la comarca de la Marina Alta; l'Alfàs del Pi, Altea, Beniardà, Benidorm, Benifato, Benimantell, Bolulla, Callosa d'En Sarrià, el Castell de Guadalet, Confrides, Finestrat, la Nucia, Orxeta, Polop, Relleu, Sella, Tàrbena i la Vila Joiosa de la comarca de la Marina Baixa i Agost, Aigües, Alacant, Busot, el Campello, Xixona, Mutxamel, Sant Vicent del Raspeig, Sant Joan d'Alacant i la Torre de les Maçanes de la comarca de l'Alacantí.

Venta del Moro i Villargordo del Cabriel de la comarca La Plana de Utiel-Requena.

6. Demarcación Forestal de Lliria formada por los municipios: Albalat dels Tarongers, Alfara de la Baronia, Algar de Palancia, Algimia de Alfara, Benavites, Benifairó de les Valls, Canet d'En Berenguer, Estivella, Faura, Gilet, Petrés, Quart de les Valls, Quartell, Sagunto, Segart y Torres Torres de la comarca El Camp de Morvedre; Benaguasil, Benisanó, Bètera, Casinos, Domeño (parte del término municipal que se encuentra en la comarca del Camp de Túria), l'Elia, Gátova, Lliria, Loriguilla (parte del término municipal que se encuentra en la comarca del Camp de Túria), Marines, Nàquera, Olocau, La Pobla de Vallbona, Riba-roja de Túria, San Antonio de Benagéber, Serra y Vilamarxant de la comarca El Camp de Túria; Albalat dels Sorells, Alboraya, Albuixech, Alfara del Patriarca, Almàspera, Bonrepòs i Mirambell, Burjassot, Emperador, Foios, Godella, Massalfassar, Massamagrell, Meliana, Moncada, Museros, La Pobla de Farnals, Puçol, Puig, Rafelbuñol, Rocafort, Tavernes Blanques, Vinalesa, Alaquàs, Aldaia, Manises, Mislata, Paterna, Picanya, Quart de Poblet, Torrent, Xirivella, Benetússer, Paiporta y Valencia de la comarca L'Horta (excepto la parte sur del término municipal incluida en el Parque Natural de l'Albufera) y los términos municipales Alcublas y Pedralba de la comarca Los Serranos.

7. Demarcación Forestal de Polinyà de Xúquer/Alzira formada por los municipios: Alberic, Alcàntera de Xúquer, l'Alcúdia, Alfar, Algemesí, Alginet, Alzira, Antella, Beneixida, Benifaió, Benimodo, Benimuslem, Carcaixent, Càrcer, Carlet, Catadau, Cotes, l'Ènova, Gavarda, Guadassuar, Llombai, Manuel, Massalavés, Montroy, Montserrat, La Pobla Llarga, Rafelguaraf, Real de Montroi, Sant Joanet, Sellent, Senyera, Sumacàrcer, Tous, Turís y Villanueva de Castellón de la comarca La Ribera Alta; Albalat de la Ribera, Almussafes, Benicull de Xúquer, Corbera, Cullera, Favara, Fortaleny, Llaúri, Polinyà de Xúquer, Riola, Sollana y Sueca de la comarca La Ribera Baixa; Ador, Alfauir, Almisera, Almoines, l'Alqueria de la Comtessa, Barx, Bellreguard, Beniarjó, Benifairó de la Valldigna, Beniflà, Benirredrà, Castellonet de la Conquesta, Daimús, La Font d'En Carròs, Gandia, Guardamar de la Safor, Llocnou de Sant Jeroni, Miramar, Oliva, Palma de Gandia, Palmera, Piles, Potries, Rafelcofer, Real de Gandia, Rótova, Simat de la Valldigna, Tavernes de la Valldigna, Villalonga, Xeraco y Xeresa de la comarca de La Safor; Albal, Alcàsser, Alfafar, Beniparrell, Catarroja, Llocnou de la Corona, Massanassa, Picassent, Sedaví, Silla y Valencia (parte sur del término municipal incluida en el Parque Natural de l'Albufera) de la comarca L'Horta.

8. Demarcación Forestal de Enguera formada por los municipios: Ayora, Cofrentes, Cortes de Pallás, Jalance, Jarafuel, Teresa de Cofrentes y Zarra de la comarca El Valle de Ayora y Anna, Bicorn, Bolbaite, Chella, Enguera, Millares, Navarrés y Quesa de la comarca La Canal de Navarrés.

9. Demarcación Forestal de Xàtiva formada por los municipios: l'Alcúdia de Crespins, Barxeta, Canals, Cerdà, Estubeny, La Font de la Figuera, Genovés, La Granja de la Costera, Llanera de Ranes, Llocnou d'En Fenollet, La Llosa de Ranes, Mogente, Montesa, Novelé, Rotglà i Corberà, Torrella, Vallada, Vallés y Xàtiva de la comarca de La Costera y Agullent, Aiolo de Malferit, Aiolo de Rugat, Albaida, Alfarrasí, Atzeneta d'Albaida, Bèlgida, Bellús, Beniatjar, Benicolet, Benigànim, Benissoda, Benisuera, Bocairant, Bufali, Carrícola, Castelló de Rugat, Fontanars dels Alforins, Guadasequies, Llutxent, Montaverner, Montitxelvo, l'Olleria, Ontinyent, Otos, El Palomar, Pinet, La Pobla del Duc, Quatretonda, Ràfol de Salem, Rugat, Salem, Sempere y Terrateig de la comarca La Vall d'Albaida.

10. Demarcación Forestal de Altea formada por los municipios: Adsubia, Alcalalí, Beniarbeig, Benidoleig, Benigembla, Benimeli, Benissa, Benitachell, Calp, Castell de Castells, Dènia, Gata de Gorgos, Jávea/Xàbia, Líber, Murla, Ondara, Orba, Parcent, Pedreguer, Pego, Els Poblets, El Ràfol d'Almúnia, Sagra, Sanet y Negrals, Senija, Teulada, Tormos, Vall de Gallinera, La Vall de Laguar, La Vall d'Ebo, El Verger y Xaló de la comarca La Marina Alta; l'Alfàs del Pi, Altea, Beniardà, Benidorm, Benifato, Benimantell, Bolulla, Callosa d'En Sarrià, El Castell de Guadalet, Confrides, Finestrat, La Nucia, Orxeta, Polop, Relleu, Sella, Tàrbena y Villajoyosa de la comarca La Marina Baixa y Agost, Aigües, Alacant, Busot, El Campello, Jijona, Mutxamel, San Vicente del Raspeig, Sant Joan d'Alacant y Torremanzanas de la comarca L'Alacantí.

11. Demarcació Forestal d'Alcoi formada pels municipis: Agres, Alcocer de Planes, Alcoleja, Alfafara, Almudaina, l'Alqueria d'Asnar, Balones, Benasau, Beniarrés, Benilloba, Benillup, Benimarfull, Benimassot, Cocentaina, Facheca, Famorca, Gaianes, Gorga, l'Orxa, Millena, Muro de Alcoy, Planes, Quatretondeta i Tollos de la comarca del Comtat; la Vall d'Alcalà de la comarca de la Marina Alta; Alcoi, Banyeres de Mariola, Benifallim, Castalla, Ibi, Onil, Penàguila i Tibi de la comarca de l'Alcoià i Beneixama, Biar, el Camp de Mirra, Cañada, Salinas, Sax i Villena de la comarca de l'Alt Vinalopó.

12. Demarcació Forestal de Crevillent formada pels municipis: Albatera, Algorfa, Almoradí, Benejúzar, Benferri, Benijófar, Bigastro, Callosa de Segura, Catral, Cox, Daya Nueva, Daya Vieja, Dolores, Formentera del Segura, Granja de Rocamora, Guardamar del Segura, Jacarilla, Los Montesinos, Orihuela, Pilar de la Horadada, Rafal, Redován, Rojales, San Fulgencio, San Isidro, San Miguel de Salinas i Torrevieja de la comarca del Baix Segura; Crevillent, Elx i Santa Pola de la comarca del Baix Vinalopó i Algueña, Aspe, Elda, el Fondó de les Neus, Hondón de los Frailes, Monforte del Cid, Monóver, Novelda, Petrer, el Pinós i la Romana de la comarca del Vinalopó Mitjà.

TÍTOL III DELSTERRENYS FORESTALS

CAPÍTOL I

Definició i cartografia del terreny forestal

Article 17. Forests o terrenys forestals

Són forests o terrenys forestals totes les superfícies cobertes d'espècies forestals arbòries, arbustives, de matoll o herbàcies, d'origen natural o procedent de sembra o plantació, que complisquen o puguen complir funcions ecològiques, de protecció, de producció, de paisatge o recreatives.

Igualment, es consideraran forests o terrenys forestals:

1. Els enclavaments forestals en terrenys agrícoles que tinguen una superfície mínima d'una hectàrea, sense perjudi que enclavaments amb superfícies inferiors puguen tindre la dita condició de terreny forestal, sempre que l'administració competent determine, de manera expressa, la funció ecològica d'estos.

2. Els terrenys erms, penyals i arenals.

3. Les construccions i infraestructures destinades al servei de la forest en què s'ubiquen.

4. Els terrenys agrícoles abandonats que hagen adquirit signes inequívocs del seu estat forestal. Es considera signe inequívoc de l'estat forestal d'un terreny la cobertura d'espècies forestals arbòries o arbustives per damunt del trenta per cent de fracció de cubada coberta, aplicat, com a màxim, a escala de subparcel·la cadastral.

5. Tot terreny que, sense reunir les característiques descrites anteriorment, s'adscriba a la finalitat de ser repoblat o transformat a l'ús forestal de conformitat amb la normativa aplicable, així com els procedents de compensacions territorials per canvi d'ús forestal, espais forestals recuperats en concessions d'explotacions mineres, pedreres, enderrocs, abocadors i semblants, o previstos en els instruments de planificació, ordenació i gestió forestal que s'aproven a l'empara de la legislació forestal aplicable.

6. Els terrenys que pertanyen a una forest d'utilitat pública o domini públic, encara que el seu ús i destinació no siga forestal.

7. Els terrenys dedicats a cultius temporals en terrenys agrícoles amb espècies forestals llenyoses destinades a servicis de producció en règim intensiu. Les plantacions subvencionades mantindran la seua condició de forest, almenys, durant la vigència dels seus torns d'aprofitament. Si el cultiu forestal es troba dins del domini públic hidràulic, la seua condició de forest serà permanent.

Article 18. Superfície administrativa mínima

1. S'estableix la superfície administrativa mínima de vint-i-cinc hectàrees forestals contínues.

2. Tindran la condició d'indivisibles els terrenys forestals que pertanguen al mateix propietari i la divisió dels quals done lloc a terrenys forestals de superfície inferior a vint-i-cinc hectàrees.

3. Es podrà aconseguir o superar la superfície administrativa mínima a l'efecte de gestió per mitjà de:

11. Demarcación Forestal de Alcoi formada por los municipios: Agres, Alcocer de Planes, Alcoleja, Alfafara, Almudaina, L'Alqueria d'Asnar, Balones, Benasau, Beniarrés, Benilloba, Benillup, Benimarfull, Benimassot, Cocentaina, Facheca, Famorca, Gaianes, Gorga, L'Orxa, Millena, Muro de Alcoy, Planes, Quatretondeta y Tollos de la comarca El Comtat; La Vall d'Alcalà de la comarca La Marina Alta; Alcoy, Banyeres de Mariola, Benifallim, Castalla, Ibi, Onil, Penàguila y Tibi de la comarca L'Alcoià y Beneixama, Biar, Campo de Mirra, Cañada, Salinas, Sax y Villena de la comarca L'Alt Vinalopó.

12. Demarcación Forestal de Crevillent formada por los municipios: Albatera, Algorfa, Almoradí, Benejúzar, Benferri, Benijófar, Bigastro, Callosa de Segura, Catral, Cox, Daya Nueva, Daya Vieja, Dolores, Formentera del Segura, Granja de Rocamora, Guardamar del Segura, Jacarilla, Los Montesinos, Orihuela, Pilar de la Horadada, Rafal, Redován, Rojales, San Fulgencio, San Isidro, San Miguel de Salinas y Torrevieja de la comarca La Vega Baja; Crevillent, Elche y Santa Pola de la comarca El Baix Vinalopó y Algueña, Aspe, Elda, Hondón de las Nieves, Hondón de los Frailes, Monforte del Cid, Monóvar, Novelda, Petrer, Pinós, el/Pinoso y La Romana de la comarca Vinalopó Mitjà.

TÍTULO III DE LOS TERRENOS FORESTALES

CAPÍTULO I

Definición y cartografía del terreno forestal

Artículo 17. Montes o terrenos forestales

Son montes o terrenos forestales todas las superficies cubiertas de especies forestales arbóreas, arbustivas, de matorral o herbáceas, de origen natural o procedente de siembra o plantación, que cumplan o puedan cumplir funciones ecológicas, de protección, de producción, de paisaje o recreativas.

Igualmente, se considerarán montes o terrenos forestales:

1. Los enclaves forestales en terrenos agrícolas que tengan una superficie mínima de una hectárea, sin perjuicio de que enclaves con superficies inferiores puedan tener dicha condición de terreno forestal, siempre y cuando la Administración competente determine, de forma expresa, la función ecológica de los mismos.

2. Los terrenos yermos, roquedos y arenales.

3. Las construcciones e infraestructuras destinadas al servicio del monte en el que se ubican.

4. Los terrenos agrícolas abandonados que hayan adquirido signos inequívocos de su estado forestal. Se considera signo inequívoco del estado forestal de un terreno, la cobertura de especies forestales arbóreas o arbustivas por encima del treinta por ciento de fracción de cubada cubierta, aplicado, como máximo, a escala de subparcela catastral.

5. Todo terreno que, sin reunir las características descritas anteriormente, se adscriba a la finalidad de ser repoblado o transformado al uso forestal de conformidad con la normativa aplicable, así como los procedentes de compensaciones territoriales por cambio de uso forestal, espacios forestales recuperados en concesiones de explotaciones mineras, canteras, escombreras, vertederos y similares, o contemplados en los instrumentos de planificación, ordenación y gestión forestal que se aprueben al amparo de la legislación forestal de aplicación.

6. Los terrenos que pertenecen a un monte de utilidad pública o dominio público, aunque su uso y destino no sea forestal.

7. Los terrenos dedicados a cultivos temporales en terrenos agrícolas con especies forestales leñosas destinados a servicios de producción en régimen intensivo. Las plantaciones subvencionadas mantendrán su condición de monte, al menos, durante la vigencia de sus turnos de aprovechamiento. Si el cultivo forestal se encuentra dentro del dominio público hidràulico, su condición de monte será permanente.

Artículo 18. Superficie administrativa mínima

1. Se establece la superficie administrativa mínima de veinticinco hectáreas forestales continuas.

2. Tendrán la condición de indivisibles los terrenos forestales que pertenezcan al mismo propietario y cuya división dé lugar a terrenos forestales de superficie inferior a veinticinco hectáreas.

3. Se podrá alcanzar o superar la superficie administrativa mínima a los efectos de gestión mediante:

a) Diverses parcel·les limítrofes quan pertanguen els terrenys a un sol propietari i es gestionen conjuntament.

b) Quan s'associen dos o diversos propietaris, per a posar en comú els seus terrenys forestals, o encarregar la gestió conjunta dels seus terrenys a un tercer, per mitjà d'alguna de les formes permeses en la legislació vigent, com ara comunitat de béns, societats, contractes civils, entitats de custòdia i altres.

Article 19. Terrenys exclosos

1. No tindran la consideració legal de terrenys forestals:

a) Els sòls classificats legalment com a urbans o urbanitzables.

b) Els dedicats a sèmres o plantacions de cultius agrícoles.

c) Les superfícies destinades al cultiu de plantes i arbres ornamentals i els vivers forestals.

d) Els terrenys que, prèvia resolució administrativa expressa, canvien el seu ús forestal o compatible amb el sòl forestal a un altre de distint.

2. En els terrenys urbanitzables amb programa d'actuació integrada aprovat, fins que acabe la corresponent actuació d'urbanització i compten amb les dotacions i els servicis requerits per la legislació urbanística, hi serà aplicable la normativa forestal vigent, a l'efecte d'incendis forestals i plagues.

Article 20. La cartografia del PATFOR i dels terrenys forestals

1. La cartografia que acompanya el PATFOR té caràcter informatiu. La cartografia de delimitació del terreny forestal serà pública i accessible des dels sistemes i infraestructures de dades espacials que dispose de la conselleria competent en matèria forestal.

2. La cartografia podrà ser vinculant en aquelles demarcacions forestals amb pla d'ordenació dels recursos forestals aprovat.

3. Per a localitzar geogràficament els terrenys forestals, d'acord amb el que estableixen els articles anteriors d'este decret, es prendrà com a referència la cartografia de terrenys forestals del Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana i la seua documentació alfanumèrica. Esta cartografia constituïx un document de referència dinàmic i susceptible de modificacions.

4. La cartografia es basa en la cartografia del Sistema d'Informació d'Ocupació del Sòl a Espanya (SIOSE) i del Mapa Forestal Espanyol.

5. Es podrà actualitzar la cartografia de terreny forestal a partir d'una cartografia diferent del Sistema d'Informació d'Ocupació del Sòl a Espanya i del Mapa Forestal Espanyol, sempre que siga d'igual o major precisió-resolució, i la nova cartografia passarà a ser base de referència.

6. Les actualitzacions degudes a un canvi d'ús degudament autoritzat, o a una correcció d'errors, hauran d'estar fonamentades en els criteris vigents de definició de terrenys forestals i justificats per mitjà de documentació d'igual o major resolució a la continguda en la cartografia vigent.

7. Les actualitzacions seran aprovades mitjançant una resolució de la direcció general amb competències en matèria forestal.

CAPÍTOL II

Classificació del terreny forestal segons la seua titularitat i la seua gestió

Article 21. Classificació de les forests

Els terrenys forestals es classifiquen conforme al capítol I del títol II de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de Forests, i al capítol IV del títol I de la Llei 3/1993, de 9 de desembre, de la Generalitat, Forestal de la Comunitat Valenciana.

Article 22. Infraestructura verda

Les forests de domini públic i utilitat pública o protectors que es troben inclosos en el corresponent catàleg formaran part de la infraestructura verda.

a) Varias parcelas colindantes cuando pertenezcan los terrenos a un solo propietario y se gestionen conjuntamente.

b) Cuando se asocien dos o varios propietarios para poner en común sus terrenos forestales, o encargar la gestión conjunta de sus terrenos a un tercero, mediante alguna de las formas permitidas en la legislación vigente, tales como comunidad de bienes, sociedades, contratos civiles, entidades de custodia y otros.

Artículo 19. Terrenos excluidos

1. No tendrán la consideración legal de terrenos forestales:

a) Los suelos clasificados legalmente como urbanos o urbanizables.

b) Los dedicados a siembras o plantaciones de cultivos agrícolas.

c) Las superficies destinadas al cultivo de plantas y árboles ornamentales y los viveros forestales.

d) Los terrenos que previa resolución administrativa expresa cambien su uso forestal o compatible con el suelo forestal a otro distinto.

2. En los terrenos urbanizables con programa de actuación integrada aprobado, hasta que termine la correspondiente actuación de urbanización y cuenten con las dotaciones y los servicios requeridos por la legislación urbanística, les será de aplicación la normativa forestal vigente a los efectos de incendios forestales y plagas.

Artículo 20. La cartografía del PATFOR y de los terrenos forestales

1. La cartografía que acompaña al PATFOR tiene carácter informativo. La cartografía de delimitación del terreno forestal será pública y accesible desde los sistemas e infraestructuras de datos espaciales que disponga la conselleria competente en materia forestal.

2. La cartografía podrà ser vinculante en aquellas demarcaciones forestales con plan de ordenación de los recursos forestales aprobado.

3. Para localizar geográficamente los terrenos forestales, conforme a lo establecido en los artículos anteriores de este decreto, se tomará como referencia la cartografía de terrenos forestales del Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana y su documentación alfanumérica. Esta cartografía constituye un documento de referencia dinámico y susceptible de modificaciones.

4. La cartografía se basa en la cartografía del Sistema de Información de Ocupación del Suelo en España (SIOSE) y del Mapa Forestal Español.

5. Se podrá actualizar la cartografía de terreno forestal a partir de una cartografía distinta al Sistema de Información de Ocupación del Suelo en España y del Mapa Forestal Español, siempre que sea de igual o mayor precisión-resolución, pasando a ser la nueva cartografía base de referencia.

6. Las actualizaciones debidas a un cambio de uso, debidamente autorizado, o a una corrección de errores, deberán estar fundamentadas en los criterios vigentes de definición de terrenos forestales y justificadas mediante documentación de igual o mayor resolución a la contenida en la cartografía vigente.

7. Las actualizaciones serán aprobadas mediante resolución de la Dirección General con competencias en materia forestal.

CAPÍTULO II

Clasificación del terreno forestal según su titularidad y su gestión

Artículo 21. Clasificación de los montes

Los terrenos forestales se clasifican conforme al capítulo I del título II de la Ley 43/2003, de 21 de noviembre, de Montes, y al capítulo IV del título I de la Ley 3/1993, de 9 de diciembre, de la Generalitat, Forestal de la Comunitat Valenciana.

Artículo 22. Infraestructura verde

Los montes de dominio público y utilidad pública o protectores que se encuentren incluidos en el correspondiente catálogo formarán parte de la infraestructura verde.

CAPÍTOL III

Terreny forestal estratègic i ordinari

Article 23. Terreny forestal estratègic i ordinari

1. Són terrenys forestals estratègics les forests d'utilitat pública, les de domini públic, les forests protectores, les capçaleres de conca en conques prioritàries, les masses arbrades amb una fracció de cabuda coberta major o igual al vint per cent situades en zones àrides i semiàrides i les zones d'alta productivitat. Tots tenen una importància decisiva pel fet d'albergar i contribuir al desenvolupament de valors naturals, paisatgístics o culturals la restauració, conservació o manteniment dels quals convé a l'interès general.

2. Els plans d'ordenació dels recursos forestals precisaran els límits dels terrenys forestals estratègics en l'àmbit de la demarcació.

3. És terreny forestal ordinari tot el sòl forestal no considerat terreny forestal estratègic. Esta consideració no presuposa l'absència de valors ambientals, culturals o paisatgístics en els dits terrenys.

TÍTOL IV

USOS I SERVICIS EN TERRENYS FORESTALS

CAPÍTOL I

Usos i servicis forestals

Article 24. Definició

Són usos i servicis forestals qualsevol activitat o utilització del terreny forestal com a espai o suport físic que tinga una finalitat forestal, entre els quals els següents:

1. Manteniment i regeneració de les formacions forestals arbòries, arbustives, de matoll o herbàcies, ja siguen espontànies o procedisquen de sembra o plantació, que complisquen o puguen complir funcions ambientals, de regulació, biodiversitat, protectores, productores, culturals, paisatgístiques o recreatives, així com les activitats de regeneració de zones forestals degradades.

2. Activitats, com ara la selvicultura, relacionades amb l'obtenció dels béns derivats dels servicis de producció dels ecosistemes forestals, com fustes, llenyes, escorces, pastures, fruits, resines, plantes aromàtiques, plantes medicinals, bolets i trufes, productes apícoles i, en general, els altres productes i subproductes propis dels terrenys forestals. No tindran la consideració de canvi d'ús les rompudes i llaurats necessaris per a la realització i/o manteniment de repoblacions i plantacions forestals, realitzades segons el que legalment es preveu.

3. Activitats relacionades amb el subministrament dels servicis ambientals de regulació i culturals proporcionats pels ecosistemes forestals, com ara l'activitat cinegètica, l'activitat piscícola, l'ús excursionista, turístic, recreatiu i pedagògic de les forests.

4. Els cultius agrícoles amb finalitat cinegètica, paisatgística, de foment de la biodiversitat o de protecció d'incendis.

5. La construcció de pistes o camins forestals i infraestructures necessàries per a la provisió dels servicis ambientals, com àrees recreatives, observatoris forestals, etc., sempre que hagen sigut prèviament autoritzades.

6. Qualsevol altre ús o activitat relacionada que no faça perdre al sòl el seu caràcter forestal.

Article 25. Plantacions forestals temporals en terrenys agrícoles

Els titulars de terrenys agrícoles que vullguen realitzar plantacions forestals temporals podran sol·licitar el reconeixement del caràcter agrícola de la seua parcel·la per part de la conselleria competent en matèria forestal, i que s'incloga en el corresponent registre.

Article 26. Reversió a terrenys agrícoles de plantacions forestals temporals

Els titulars dels terrenys agrícoles en què es realitzen plantacions forestals temporals podran sol·licitar la reversió a terrenys agrícoles, sense que la dita reversió tinga la consideració de canvi d'ús, sempre que la conselleria amb competències en matèria forestal haja reconegut

CAPÍTULO III

Terreno forestal estratégico y ordinario

Artículo 23. Terreno forestal estratégico y ordinario

1. Son terrenos forestales estratégicos los montes de utilidad pública, los de dominio público, los montes protectores, las cabeceras de cuenca en cuencas prioritarias, las masas arboladas con una fracción de cabida cubierta mayor o igual al veinte por ciento situadas en zonas áridas y semiáridas y las zonas de alta productividad. Todos ellos tienen una importancia decisiva por albergar y contribuir al desarrollo de valores naturales, paisajísticos o culturales cuya restauración, conservación o mantenimiento conviene al interés general.

2. Los planes de ordenación de los recursos forestales precisarán los límites de los terrenos forestales estratégicos en el ámbito de la demarcación.

3. Es terreno forestal ordinario todo el suelo forestal no considerado terreno forestal estratégico. Dicha consideración no presupone la ausencia de valores ambientales, culturales o paisajísticos en dichos terrenos.

TÍTULO IV

USOS Y SERVICIOS EN TERRENOS FORESTALES

CAPÍTULO I

Usos y servicios forestales

Artículo 24. Definición

Son usos y servicios forestales cualquier actividad o utilización del terreno forestal como espacio o soporte físico que tenga una finalidad forestal, entre otras las siguientes:

1. Mantenimiento y regeneración de las formaciones forestales arbóreas, arbustivas, de matorral o herbáceas, ya sean espontáneas o procedan de siembra o plantación, que cumplan o puedan cumplir funciones ambientales, de regulación, biodiversidad, protectoras, productoras, culturales, paisajísticas o recreativas, así como las actividades de regeneración de zonas forestales degradadas.

2. Actividades tales como la selvicultura, relacionadas con la obtención de los bienes derivados de los servicios de producción de los ecosistemas forestales, como maderas, leñas, cortezas, pastos, frutos, resinas, plantas aromáticas, plantas medicinales, setas y trufas, productos apícolas y, en general, los demás productos y subproductos propios de los terrenos forestales. No tendrán la consideración de cambio de uso las roturaciones y labrados necesarios para la realización y/o mantenimiento de repoblaciones y plantaciones forestales, realizadas según lo legalmente previsto.

3. Actividades relacionadas con el suministro de los servicios ambientales de regulación y culturales, proporcionados por los ecosistemas forestales, tales como la actividad cinegética, la actividad piscícola, el uso excursionista, turístico, recreativo y pedagógico de los montes.

4. Los cultivos agrícolas con finalidad cinegética, paisajística, de fomento de la biodiversidad o de protección de incendios.

5. La construcción de pistas o caminos forestales e infraestructuras necesarias para la provisión de los servicios ambientales, como áreas recreativas, observatorios forestales, etc., siempre que hayan estado previamente autorizadas.

6. Cualquier otro uso o actividad relacionada que no haga perder al suelo su carácter forestal.

Artículo 25. Plantaciones forestales temporales en terrenos agrícolas

Los titulares de terrenos agrícolas que quieran realizar plantaciones forestales temporales podrán solicitar el reconocimiento del carácter agrícola de su parcela, por parte de la conselleria competente en materia forestal, incluyéndose en el correspondiente Registro.

Artículo 26. Reversión a terrenos agrícolas de plantaciones forestales temporales

Los titulares de los terrenos agrícolas en los que se realicen plantaciones forestales temporales podrán solicitar la reversión a terrenos agrícolas, sin que dicha reversión tenga la consideración de cambio de uso, siempre y cuando la conselleria con competencias en materia

el caràcter agrícola de la parcel·la previ a la plantació forestal, d'acord amb el procediment establert en l'article anterior.

Quan el titular de la parcel·la tinga la intenció de revertir el terreny a agrícola presentarà, davant de la conselleria competent en matèria forestal, una declaració responsable en què conste la identificació del terreny que era agrícola i sobre el qual es va realitzar la plantació forestal, el termini durant el qual ha realitzat la dita plantació, que el dit terreny consta en el registre de terrenys agrícoles sobre els quals s'han realitzat plantacions forestals, i la seua intenció que el dit terreny revertisca a l'ús agrícola que tenia quan s'hi va incloure.

En cas que l'interessat haja percebut ajudes o subvencions de caràcter forestal i la reversió a agrícola del terreny supose l'incompliment d'alguna de les condicions exigides per a la concessió d'estes, haurà de reintegrar-ne l'import, actualitzat amb l'interés legal dels diners.

Article 27. Modificació substancial de la coberta vegetal sense produir-se canvi d'ús forestal

1. Per a realitzar actuacions en terreny forestal que suposen una modificació substancial de la coberta vegetal sense produir-se canvi d'ús forestal, serà necessària l'autorització de l'administració competent en matèria forestal quan les dites actuacions no estiguen previstes en el corresponent instrument tècnic de gestió forestal aprovat expressament. En cas d'estar previstes en els dits instruments, bastarà la declaració responsable, segons el que estableix la normativa forestal de la Comunitat Valenciana.

2. Per a la realització de cultius agrícoles relacionats amb l'obtenció dels servicis de regulació, culturals o biodiversitat proporcionats pels ecosistemes forestals, en una superfície màxima de deu hectàrees, bastarà una declaració responsable del titular del terreny forestal si aquelles estan previstes en el corresponent instrument tècnic de gestió forestal aprovat expressament.

3. La conselleria competent en matèria forestal desenvoluparà i facilitarà un model de declaració responsable.

CAPÍTOL II

Obres, usos i aprofitaments no forestals

Article 28. Condicions generals

1. En el terreny forestal seran compatibles les obres, usos i aprofitaments previstos en la legislació urbanística, complint, almenys, els requisits que s'hi estableixen, segons tinguen la classificació de sòl no urbanitzable comú o protegit, així com els autoritzats per l'administració competent, d'acord amb la normativa vigent.

2. Podrà autoritzar-se la construcció d'infraestructures necessàries per al subministrament de servicis ambientals de regulació i de gestió si estan incloses en un pla tècnic de gestió forestal aprovat.

3. Podran ser susceptibles de rehabilitació aquelles edificacions que mantinguen una estructura que les faça identificables com a tals i complisquen els requisits de propietat que exigix la normativa vigent de sòl no urbanitzable. Estes obres hauran d'arreglar les exigències de protecció del medi ambient i hauran d'estar integrades en el medi rural, així com comptar amb un pla de prevenció d'incendis forestals elaborat per un tècnic forestal amb formació universitària i que continuarà com a mínim mesures de prevenció, protecció i evacuació contra incendis forestals per mitjà d'actuacions silvícoles i d'infraestructures.

Article 29. Disposicions urbanístiques en terreny forestal estratègic

A més dels usos i servicis previstos en la normativa urbanística i territorial vigent, es podran autoritzar i tindran la consideració de forestal, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de Forests:

1. Les obres, infraestructures i instal·lacions necessàries per a la gestió dels béns de domini públic o dels servicis públics o activitats d'utilitat pública o interès general o necessàries per a la minoració dels riscos que van motivar la seua consideració com a terreny forestal estratègic.

forestal haya reconocido el carácter agrícola de la parcela previo a la plantación forestal, de acuerdo con el procedimiento establecido en el artículo anterior.

Cuando el titular de la parcela tenga la intención de revertir el terreno a agrícola presentará, ante la conselleria competente en materia forestal, una declaración responsable en la que conste la identificación del terreno que era agrícola y sobre el que se realizó la plantación forestal, el plazo durante el que ha realizado dicha plantación, que dicho terreno consta en el Registro de terrenos agrícolas sobre los que se han realizado plantaciones forestales, y su intención de que dicho terreno revierta al uso agrícola que tenía cuando se incluyó en el mismo.

En el caso de que el interesado haya percibido ayudas o subvenciones de carácter forestal, y la reversión a agrícola del terreno suponga el incumplimiento de alguna de las condiciones exigidas para la concesión de las mismas, deberá reintegrar el importe de las mismas, actualizado con el interés legal del dinero.

Artículo 27. Modificación sustancial de la cubierta vegetal sin producirse cambio de uso forestal

1. Para realizar actuaciones en terreno forestal que supongan una modificación sustancial de la cubierta vegetal, sin producirse cambio de uso forestal, será necesaria la autorización de la Administración competente en materia forestal, cuando dichas actuaciones no estén previstas en el correspondiente instrumento técnico de gestión forestal aprobado expresamente. En el caso de estar previstas en dichos instrumentos, bastará la declaración responsable, según lo establecido en la normativa forestal de la Comunitat Valenciana.

2. Para la realización de cultivos agrícolas, relacionados con la obtención de los servicios de regulación, culturales o biodiversidad, proporcionados por los ecosistemas forestales, en una superficie máxima de diez hectáreas, bastará con una declaración responsable del titular del terreno forestal, si las mismas están previstas en el correspondiente instrumento técnico de gestión forestal aprobado expresamente.

3. La conselleria competente en materia forestal desarrollará y facilitará un modelo de declaración responsable.

CAPÍTULO II

Obras, usos y aprovechamientos no forestales

Artículo 28. Condiciones generales

1. En el terreno forestal serán compatibles las obras, usos y aprovechamientos contemplados en la legislación urbanística, cumpliendo, al menos, con los requisitos en ella establecidos, según tengan la clasificación de suelo no urbanizable común o protegido así como los autorizados por la administración competente, de acuerdo con la normativa vigente.

2. Podrá autorizarse la construcción de infraestructuras necesarias para el suministro de servicios ambientales de regulación y de gestión, si están incluidas en un plan técnico de gestión forestal aprobado.

3. Podrán ser susceptibles de rehabilitación aquellas edificaciones que mantengan una estructura que las haga identificables como tales y cumplan con los requisitos de propiedad que exige la normativa vigente de suelo no urbanizable. Estas obras deberán recoger las exigencias de protección del medio ambiente y deberán estar integradas en el medio rural, así como contar con un plan de prevención de incendios forestales, elaborado por un técnico forestal con formación universitaria y que contendrá, como mínimo, medidas de prevención, protección y evacuación contra incendios forestales, mediante actuaciones silvícolas y de infraestructuras.

Artículo 29. Disposiciones urbanísticas en terreno forestal estratégico

Además de los usos y servicios previstos en la normativa urbanística y territorial vigente, se podrán autorizar y tendrán la consideración de monte, conforme a lo dispuesto en el artículo 5 de la Ley 43/2003, de 21 de noviembre, de Montes:

1. Las obras, infraestructuras e instalaciones necesarias para la gestión de los bienes de dominio público o de los servicios públicos o actividades de utilidad pública o interès general o necesarias para la minoración de los riesgos que motivaron su consideración como terreno forestal estratégico.

2. Les infraestructures necessàries per al subministrament de servicis de producció, la creació d'àrees, nuclis o itineraris recreatius, zones d'acampada, campaments, aules de la naturalesa o qualsevol altre tipus d'infraestructura recreativa, cultural, social o turística.

3. La construcció d'infraestructures necessàries per a l'aprofitament energètic de la biomassa forestal i la fusta en aquells casos en què no existisca una disponibilitat d'un altre tipus de sòl o quan el terme municipal tinga més de tres quartes parts de superfície com a terreny forestal estratègic.

Les autoritzacions i llicències dels usos anteriors podran establir els condicionants i les mesures addicionals necessàries, a l'efecte de la seua protecció i millora, quan així ho justifiquen la fragilitat del medi o altres raons d'indole ambiental.

Article 30. Autoritzacions de construccions

1. Per a l'emissió de l'informe preceptiu de l'Administració forestal, regulat en l'article 62 de la Llei 3/1993, de 9 de desembre, de la Generalitat, Forestal de la Comunitat Valenciana, i en l'article 20 de la Llei 10/2004, de 9 de desembre, de la Generalitat, del Sòl no Urbanitzable, serà obligatòria la presentació, per part del promotor de l'actuació, d'un pla de prevenció d'incendis forestals elaborat per un tècnic forestal amb formació universitària i que contindrà com a mínim mesures de prevenció, protecció i evacuació contra incendis forestals per mitjà d'actuacions silvícoles i d'infraestructures.

2. L'administració competent publicarà una instrucció tècnica per al disseny de les infraestructures forestals que han d'integrar-se en els plans de prevenció d'incendis forestals.

Article 31. Terrenys forestals incendiats

En els terrenys forestals incendiats serà aplicable la compatibilitat d'usos establits en els punts anteriors quan no contradiga la normativa sectorial vigent.

Article 32. Condicions de seguretat en la interfície urbanoforestal

1. La zona de discontinuïtat entre els terrenys urbans i les formacions de vegetació forestal ha de tindre l'amplària corresponent a una àrea tallafocs d'orde dos, segons la metodologia establida pel Pla de Selvicultura Preventiva de la Comunitat Valenciana, aplicant una correcció en funció del pendent. L'amplària mínima serà de vint-i-cinc metres, més un vial de cinc metres d'amplària, segons marca l'article 25 bis del Decret 67/2006, de 19 de maig, del Consell. Esta distància s'ampliarà en funció del pendent del terreny, i aconseguirà, com a mínim, els cinquanta metres quan el pendent siga superior al trenta per cent. En el cas dels establiments industrials de risc mitjà i alt situats en llocs de vent fort, la discontinuïtat serà de cinquanta metres en el costat dels vents més desfavorables.

2. Les vivendes aïllades situades en entorns forestals o limítrofes a estos hauran de disposar d'una àrea de defensa enfront del risc d'incendis forestals de almenys trenta metres. Esta distància s'ampliarà en funció del pendent del terreny, i aconseguirà, com a mínim, els cinquanta metres quan el pendent siga superior al trenta per cent. Estes amplàries podran reduir-se quan s'incorporen infraestructures que propicien la mateixa protecció enfront de l'incendi forestal que la franja, com ara murs.

3. La responsabilitat de l'execució i manteniment de l'àrea de defensa o zona de discontinuïtat correspon al propietari o propietaris de les vivendes o terrenys urbans.

4. Quan la distància del sòl urbà al terreny forestal siga menor de cent metres, hauran de realitzar-se les actuacions següents:

a) En la vegetació interior de la zona urbanitzada que incloga solars, rotondes i jardins particulars i públics, es reduirà l'estrat arbore a una fracció de cabuda coberta per davall del quaranta per cent i l'arbustiu per davall del deu per cent.

b) Poda de l'arbratge fins a dos terços de la seua alçària i un màxim de tres metres.

c) Evitar el contacte de la vegetació amb les edificacions, separant les branques de qualsevol tipus de construcció, ja siga auxiliar o principal, una distància mínima de tres metres.

2. Las infraestructuras necesarias para el suministro de servicios de producción, la creación de áreas, núcleos o itinerarios recreativos, zonas de acampada, campamentos, aulas de la naturaleza o cualquier otro tipo de infraestructura recreativa, cultural, social o turística.

3. La construcción de infraestructuras necesarias para el aprovechamiento energético de la biomasa forestal y la madera en aquellos casos en que no exista una disponibilidad de otro tipo de suelo o cuando el término municipal tenga más de tres cuartas partes de superficie como terreno forestal estratégico.

Las autorizaciones y licencias de los usos anteriores podrán establecer los condicionantes y las medidas adicionales necesarias, a los efectos de su protección y mejora, cuando así lo justifiquen la fragilidad del medio u otras razones de índole ambiental.

Artículo 30. Autorizaciones de construcciones

1. Para la emisión del informe preceptivo de la Administración forestal, regulado en el artículo 62 de la Ley 3/1993, de 9 de diciembre, de la Generalitat, Forestal de la Comunitat Valenciana, y en el artículo 20 de la Ley 10/2004, de 9 de diciembre, de la Generalitat, del Suelo no Urbanizable, será obligatoria la presentación, por parte del promotor de la actuación, de un plan de prevención de incendios forestales, elaborado por un técnico forestal con formación universitaria y que contendrá como mínimo medidas de prevención, protección y evacuación contra incendios forestales, mediante actuaciones silvícolas y de infraestructuras.

2. La administración competente publicará una instrucción técnica para el diseño de las infraestructuras forestales que han de integrarse en los planes de prevención de incendios forestales.

Artículo 31. Terrenos forestales incendiados

En los terrenos forestales incendiados será de aplicación la compatibilidad de usos establecidos en los artículos anteriores cuando no contradiga la normativa sectorial vigente.

Artículo 32. Condiciones de seguridad en la interfaz urbano-forestal

1. La zona de discontinuidad entre los terrenos urbanos y las formaciones de vegetación forestal ha de tener la anchura correspondiente a un área cortafuegos de orden dos, según la metodología establecida por el Plan de Selvicultura Preventiva de la Comunitat Valenciana, aplicando una corrección en función de la pendiente. La anchura mínima será de veinticinco metros, más un vial de cinco metros de anchura, según marca el artículo 25bis del Decreto 67/2006, de 19 de mayo, del Consell. Dicha distancia se ampliará en función de la pendiente del terreno, alcanzando, como mínimo, los cincuenta metros cuando la pendiente sea superior al treinta por ciento. En el caso de los establecimientos industriales de riesgo medio y alto situados en lugares de viento fuerte, la discontinuidad será de cincuenta metros en el lado de los vientos más desfavorables.

2. Las viviendas aisladas situadas en entornos forestales, o colindantes a los mismos, deberán disponer de un área de defensa frente al riesgo de incendios forestales de, al menos, treinta metros. Dicha distancia se ampliará en función de la pendiente del terreno, alcanzando, como mínimo, los cincuenta metros cuando la pendiente sea superior al treinta por ciento. Estas anchuras podrán reducirse cuando se incorporen infraestructuras que propicien la misma protección frente al incendio forestal que la franja, tales como muros.

3. La responsabilidad de la ejecución y mantenimiento del área de defensa o zona de discontinuidad corresponde al propietario o propietarios de las viviendas o terrenos urbanos.

4. Cuando la distancia del suelo urbano al terreno forestal sea menor de cien metros deberán realizarse las siguientes actuaciones:

a) En la vegetación interior de la zona urbanizada, que incluya solares, rotondas y jardines particulares y públicos, se reducirá el estrato arbóreo a una fracción de cabida cubierta por debajo del cuarenta por ciento y el arbustivo por debajo del diez por ciento.

b) Poda del arbolado hasta dos tercios de su altura y un máximo de tres metros.

c) Evitar el contacto de la vegetación con las edificaciones, separando las ramas de cualquier tipo de construcción, ya sea auxiliar o principal, a una distancia mínima de tres metros.

d) No acumular residus o material combustible (llenyes, restes de jardineria, i altres) o situar-los en zones protegides d'un eventual incendi.

e) Evitar les bardisses vives com a elements de tancament de parcel·les.

5. L'Administració promourà l'aprovació d'una normativa respecte a la prevenció d'incendis en la interfície urbanoforestal en què es regule, entre altres, les obligacions dels propietaris en la realització i manteniment dels espais de defensa, ja siga individualment o en òrgans de gestió o juntes de propietaris.

Article 33. Explotacions mineres en terreny forestal

1. Les activitats mineres extractives o de pedrera realitzades a cel obert desenvolupades en forests o terrenys forestals de la Comunitat Valenciana es regiran per la seua legislació específica, sense perjudi del que a continuació es disposa.

2. El sol·licitant de qualsevol aprofitament de recursos naturals minerals desenvolupat en forests o terrenys forestals de la Comunitat Valenciana haurà de presentar un pla de restauració integral de l'espai afectat, que tindrà l'estructura de projecte d'enginyeria i que s'aprovarà conjuntament amb el projecte d'explotació.

3. En virtut dels principis de coordinació i informació mútua:

a) La conselleria competent en mineria remetrà dos còpies del pla de restauració integral definitivament aprovat a l'Administració forestal, per a l'adequat exercici de les competències d'esta. Sense perjudi d'això, el sol·licitant de la concessió del domini públic forestal com a conseqüència de l'activitat minera haurà de presentar una còpia íntegra del pla de restauració integral, degudament confrontada per la conselleria competent en mineria, per a poder iniciar la seua tramitació.

b) L'Administració forestal remetrà anualment a l'administració substantiva la seua programació d'inspeccions relatives al pla de restauració integral de les activitats mineres ubicades en terrenys forestals.

c) L'Administració forestal, prèvies les comprovacions oportunes del pla de restauració integral en matèria de les seues competències, elaborarà un informe a l'Administració minera, a l'efecte que esta adopte les mesures que resulten procedents.

4. El pla de restauració integral haurà d'ajustar-se als continguts mínims, a l'efecte de garantir, amb els treballs de restauració projectats, una possible gestió forestal superior de la superfície afectada. Estos continguts mínims s'aprovaran per mitjà d'una instrucció de la direcció general amb competències en matèria forestal.

5. El pressupost del pla de restauració integral, que s'utilitzarà per a calcular la fiança a depositar, s'elaborarà utilitzant les tarifes oficials que estableisca l'Administració forestal, sense perjudi de la utilització d'altres tarifes, degudament justificades, en els aspectes no previstos en aquelles.

6. De l'equip de redacció de tot pla de restauració integral haurà de firmar almenys un tècnic forestal amb formació universitària per a elaborar i dirigir projectes i plans d'actuació integrals en el medi natural.

TÍTOL V FÓRMULES DE GESTIÓ

CAPÍTOL I Gestió de la propietat pública

Article 34. Disposició general

1. El terreny forestal ha de ser gestionat utilitzant fórmules i mecanismes que integren els aspectes ambientals amb les activitats econòmiques, socials i culturals, amb la finalitat de conservar el medi natural al mateix temps que es contribueisca a l'eficiència econòmica del sector, es genere ocupació i es col·labore a l'augment de la qualitat de vida i expectatives de desenvolupament de la població rural.

2. L'Administració podrà gestionar el terreny forestal de manera directa, pels seus propis mitjans o per mitjà dels seus ens instrumentals, o per mitjà de fórmules de gestió indirecta, entre altres, concessió, contracte de gestió forestal, custòdia del territori.

d) No acumular residuos o material combustible (leñas, restos de jardineria y otros) o situarlos en zonas protegidas de un eventual incendio.

e) Evitar los setos vivos como elementos de cierre de parcelas.

5. La Administración promoverá la aprobación de una normativa respecto a la prevención de incendios en la interfaz urbano-forestal en la que se regule, entre otras, las obligaciones de los propietarios en la realización y mantenimiento de los espacios de defensa, ya sea individualmente o en órganos de gestión o juntas de propietarios.

Artículo 33. Explotaciones mineras en terreno forestal

1. Las actividades mineras extractivas o de cantera realizadas a cielo abierto desarrolladas en montes o terrenos forestales de la Comunitat Valenciana se regirán por su legislación específica, sin perjuicio de lo que a continuación se dispone.

2. El solicitante de cualquier aprovechamiento de recursos naturales minerales desarrollado en montes o terrenos forestales de la Comunitat Valenciana deberá presentar un plan de restauración integral del espacio afectado, que tendrá la estructura de proyecto de ingeniería y que se aprobará conjuntamente con el proyecto de explotación.

3. En virtud de los principios de coordinación e información mutua:

a) La conselleria competente en minería remitirá dos copias del plan de restauración integral definitivamente aprobado a la Administración forestal, para el adecuado ejercicio de las competencias de esta. Sin perjuicio de ello, el solicitante de la concesión del dominio público forestal como consecuencia de la actividad minera deberá presentar una copia íntegra del plan de restauración integral, debidamente cotejada por la conselleria competente en minería, para poder iniciar su tramitación.

b) La Administración forestal remitirá anualmente a la Administración substantiva su programación de inspecciones relativas al plan de restauración integral de las actividades mineras ubicadas en terrenos forestales.

c) La Administración forestal, previas las comprobaciones oportunas del plan de restauración integral en materia de sus competencias, elaborará un informe a la Administración minera, a los efectos de que por esta adopte las medidas que resulten procedentes.

4. El plan de restauración integral deberá ajustarse a unos contenidos mínimos, a los efectos de garantizar, con los trabajos de restauración proyectados, una posible gestión forestal superior de la superficie afectada. Dichos contenidos mínimos se aprobarán mediante una instrucción de la dirección general con competencias en materia forestal.

5. El presupuesto del plan de restauración integral, que se utilizará para calcular la fianza a depositar, se elaborará utilizando las tarifas oficiales que establezca la Administración forestal, sin perjuicio de la utilización de otras tarifas, debidamente justificadas, en los aspectos no contemplados en aquellas.

6. Del equipo de redacción de todo plan de restauración integral deberá firmar al menos un técnico forestal con formación universitaria para elaborar y dirigir proyectos y planes de actuación integrales en el medio natural.

TÍTULO V FÓRMULAS DE GESTIÓN

CAPÍTULO I Gestión de la propiedad pública

Artículo 34. Disposición general

1. El terreno forestal debe ser gestionado utilizando fórmulas y mecanismos que integren los aspectos ambientales con las actividades económicas, sociales y culturales, con la finalidad de conservar el medio natural al tiempo que se contribuya a la eficiencia económica del sector, se genere empleo y se colabore al aumento de la calidad de vida y expectativas de desarrollo de la población rural.

2. La Administración podrá gestionar el terreno forestal de forma directa, por sus propios medios o por medio de sus entes instrumentales; o mediante fórmulas de gestión indirecta, entre otras, concesión, contrato de gestión forestal y custodia del territorio.

Article 35. Delegació de competències en matèria forestal de la Generalitat a ajuntaments o entitats locals

En la distribució de responsabilitats administratives forestals entre les entitats locals, la Generalitat vetlarà pel respecte als principis de subsidiarietat, coordinació, cooperació i col·laboració. Sense perjudici de l'atribució de competències forestals a les entitats locals per la legislació corresponent, es podrà delegar l'execució de funcions forestals i encomanar la gestió de les activitats i servicis en matèria forestal als ajuntaments i ens locals supramunicipals quan amb això es garantisca la proximitat de la gestió a la ciutadania i s'aconsegueisca una major participació d'estos, assegurant-se, en tot cas, la deguda coordinació i eficàcia en la prestació dels servicis.

Article 36. Concessió d'aprofitaments i projecte de gestió forestal sostenible

1. La concessió dels aprofitaments forestals que integren un terreny forestal de domini públic o d'utilitat pública generarà una contraprestació, que podrà fer-se efectiva per mitjà de la redacció i execució, per part del beneficiari de la concessió, d'un instrument tècnic de gestió forestal sostenible que preveja mesures de millora del medi forestal.

2. El dit instrument tècnic de gestió forestal es desenrotllarà durant tot el període d'afecció al forest d'utilitat pública, que serà el mateix establert per a l'esmentat instrument. El projecte de gestió forestal sostenible, que haurà de ser aprovat prèviament per l'administració competent en matèria forestal i per l'entitat propietària de la forest, s'executarà sota la supervisió de l'Administració forestal.

Article 37. Custòdia del territori

1. Amb l'objecte de dinamitzar la gestió forestal en les forests de propietat pública, l'administració titular de la gestió de terrenys forestals podrà dur a terme acords amb entitats de custòdia del territori forestal. En els dits acords s'establirà el grau de participació que tindrà cada una de les parts en la gestió dels terrenys i en el conjunt de decisions que es prenguen respecte a esta.

2. En cas de forests d'utilitat pública de propietat municipal gestionats per la Generalitat, esta haurà de comptar amb la conformitat expressa de l'administració local propietària dels terrenys abans d'arribar a acords de custòdia del territori.

3. Prèviament a la firma de l'acord, una vegada seleccionada l'entitat de custòdia, esta haurà de presentar, per a la seua aprovació per la conselleria competent en matèria forestal, un instrument tècnic de gestió forestal amb el contingut mínim que s'establisca en el corresponent plec de condicions tècniques i en el present decret.

4. La selecció d'estes entitats es durà a terme de conformitat amb els principis de publicitat, objectivitat, imparcialitat, transparència i concurrència competitiva.

5. Els acords per a la cessió de la gestió tindran una duració limitada en funció de les seues característiques, i no donaran lloc a renovació automàtica, sense comportar, una vegada extingida, cap tipus d'avantatge per a l'entitat de custòdia. En l'acord es fixaran les seues condicions i duració, així com les causes de la seua revocació diferents de l'expiració del termini. Així mateix, es reflectirà el compromís de destinar els recursos materials, humans i pressupostaris per a assumir la dita gestió.

6. La Generalitat podrà dirigir, supervisar i controlar la gestió realitzada per l'entitat de custòdia, aprovar instruccions tècniques de caràcter general i demanar, en qualsevol moment, informació sobre la gestió, així com requerir l'esmena de deficiències observades i el compliment dels programes i directrius aprovats.

7. Estos acords s'establiran per escrit, en forma de conveni administratiu plurianual.

CAPÍTOL II
Gestió de la propietat privada

Article 38. Gestió de terrenys forestals privats

1. Els terrenys forestals de titularitat privada els gestiona el seu titular.

2. Els titulars d'estos terrenys podran contractar la seua gestió amb persones físiques o jurídiques de dret públic o privat o amb la conselleria competent en matèria forestal.

Artículo 35. Delegación de competencias en materia forestal de la Generalitat a ayuntamientos o entidades locales

En la distribución de responsabilidades administrativas forestales entre las entidades locales, la Generalitat velará por el respeto a los principios de subsidiariedad, coordinación, cooperación y colaboración. Sin perjuicio de la atribución de competencias forestales a las entidades locales por la legislación correspondiente, se podrá delegar la ejecución de funciones forestales y encomendar la gestión de las actividades y servicios en materia forestal a los ayuntamientos y entes locales supramunicipales, cuando con ello se garantice la proximidad de la gestión a la ciudadanía y se alcance una mayor participación de los mismos, asegurándose, en todo caso, la debida coordinación y eficacia en la prestación de los servicios.

Artículo 36. Concesión de aprovechamientos y proyecto de gestión forestal sostenible

1. La concesión de los aprovechamientos forestales que integren un terreno forestal de dominio público o de utilidad pública generará una contraprestación, que podrá hacerse efectiva mediante la redacción y ejecución, por parte del beneficiario de la concesión, de un instrumento técnico de gestión forestal sostenible, que contemple medidas de mejora del medio forestal.

2. Dicho instrumento técnico de gestión forestal se desarrollará durante todo el período de afección al monte de utilidad pública, que será el mismo establecido para el citado instrumento. El proyecto de gestión forestal sostenible, que deberá ser aprobado previamente por la administración competente en materia forestal y por la entidad propietaria del monte, se ejecutará bajo la supervisión de la Administración forestal.

Artículo 37. Custodia del territorio

1. Con el objeto de dinamizar la gestión forestal en los montes de propiedad pública, la administración titular de la gestión de terrenos forestales podrá llevar a cabo acuerdos con entidades de custodia del territorio forestal. En dichos acuerdos se establecerá el grado de participación que tendrá cada una de las partes, en la gestión de los terrenos y en el conjunto de decisiones que se tomen respecto a ella.

2. En el caso de montes de utilidad pública de propiedad municipal, gestionados por la Generalitat, esta deberá contar con la conformidad expresa de la administración local propietaria de los terrenos, antes de llegar a acuerdos de custodia del territorio.

3. Previamente a la firma del acuerdo, una vez seleccionada la entidad de custodia, esta deberá presentar, para su aprobación por la conselleria competente en materia forestal, un instrumento técnico de gestión forestal con el contenido mínimo que se establezca en el correspondiente pliego de condiciones técnicas y en el presente decreto.

4. La selección de estas entidades se llevará a cabo de conformidad con los principios de publicidad, objetividad, imparcialidad, transparencia y concurrència competitiva.

5. Los acuerdos para la cesión de la gestión tendrán una duración limitada en función de sus características, y no darán lugar a renovación automática, no conllevando, una vez extinguida, ningún tipo de ventaja para la entidad de custodia. En el acuerdo se fijarán las condiciones y duración del mismo, así como las causas de su revocación, distintas a la expiración del plazo. Asimismo se reflejará el compromiso de destinar recursos materiales, humanos y presupuestarios para asumir dicha gestión.

6. La Generalitat podrá dirigir, supervisar y controlar la gestión realizada por la entidad de custodia, aprobar instrucciones técnicas de carácter general y recabar, en cualquier momento, información sobre la gestión, así como requerir la subsanación de deficiencias observadas y el cumplimiento de los programas y directrices aprobados.

7. Estos acuerdos se establecerán por escrito, en forma de convenio administrativo plurianual.

CAPÍTULO II
Gestión de la propiedad privada

Artículo 38. Gestión de terrenos forestales privados

1. Los terrenos forestales de titularidad privada se gestionan por su titular.

2. Los titulares de estos terrenos podrán contratar su gestión con personas físicas o jurídicas de derecho público o privado o con la conselleria competente en materia forestal.

3. La gestió d'estes forests s'ajustarà, si és el cas, al corresponent instrument tècnic de gestió forestal aprovat. L'aplicació dels dits instruments serà supervisada per la conselleria competent en matèria forestal.

4. L'Administració prioritzarà la gestió forestal conjunta de predis limitrofs pertanyents a distints propietaris, especialment en les situacions en què almenys un d'estos tinga una superfície inferior a la superfície administrativa mínima.

5. Els propietaris que duguen a terme la dita gestió hauran de formalitzar la seua relació en un contracte escrit, voluntari i degudament documentat, utilitzant per a això qualsevol fórmula legalment admesa en dret que garantisca el compromís de les parts respecte a la gestió forestal conjunta i activa de les finques objecte de la relació i que estipule les condicions en què es realitzaran les accions de gestió.

Article 39. Custòdia del territori en terrenys privats

Amb l'objecte de fomentar i facilitar la gestió forestal sostenible i activa dels terrenys privats, la Generalitat, en l'àmbit de les seues competències i en funció dels recursos disponibles, promourà la constitució d'acords voluntaris entre propietaris i entitats de custòdia, prioritzant les entitats de custòdia promogudes per associacions de propietaris.

Article 40. Forests en consorci i conveni

En les forests en consorci o conveni, l'administració amb competències en matèria forestal procedirà a la resolució formal dels contractes ja finalitzats i, tant pel que fa als contractes finalitzats com no finalitzats, plantejarà la possibilitat de noves fórmules contractuals o de protecció per a aquelles forests en què, per les seues funcions, la dita administració ho considere necessari, d'acord amb la llei 43/2003, de 21 de novembre, de Forests.

TÍTOL VI ELS INSTRUMENTS DE PLANIFICACIÓ I GESTIÓ FORESTAL

CAPÍTOL I *Plans d'ordenació dels recursos forestals*

Article 41. Naturalesa i àmbit d'aplicació

1. Els plans d'ordenació dels recursos forestals són plans d'actuació territorial sectorial en matèria forestal, a escala de demarcació forestal, que constituïxen el desenvolupament operatiu del Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana. I estos equivalen als plans forestals de demarcació que regula la Llei 3/1993, de 9 de desembre, de la Generalitat, Forestal de la Comunitat Valenciana.

2. L'àmbit dels plans d'ordenació dels recursos forestals els constituïxen les demarcacions forestals definides en l'article 14 del present decret.

Article 42. Criteris de planificació i gestió

1. Els plans d'ordenació dels recursos forestals se subjectaran a les especificacions contingudes en el Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana, si bé podran introduir modificacions que permeten la consecució dels objectius d'este, en el temps i el territori que constituïxen el seu àmbit d'actuació. Les modificacions hauran d'estar justificades tant en la seua necessitat com en l'adequació als objectius del Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana.

2. La planificació haurà de preveure els escenaris de canvi climàtic futur i les seues repercussions sobre els ecosistemes forestals i els servicis ambientals que estos proveïxen.

3. Prioritzaran les actuacions forestals capaces de generar ocupació local que desemboque en una millora del medi rural.

4. Integraran, de manera coordinada, els plans de prevenció d'incendis forestals de demarcació.

5. Es coordinaran i es compatibilitzaran amb els projectes de correcció hidrologicoforestal de conques de la Comunitat Valenciana i amb altres instruments o plans d'ordenació territorial que afecten la demarcació.

3. La gestión de estos montes se ajustará, en su caso, al correspondiente instrumento técnico de gestión forestal aprobado. La aplicación de dichos instrumentos será supervisada por la conselleria competente en materia forestal.

4. La administración priorizará la gestión forestal conjunta de predios colindantes pertenecientes a distintos propietarios, especialmente en las situaciones en las que, al menos, uno de ellos tenga una superficie inferior a la superficie administrativa mínima.

5. Los propietarios que lleven a cabo dicha gestión deberán formalizar su relación en un contrato escrito, voluntario y debidamente documentado, utilizando para ello cualquier fórmula legalmente admitida en derecho que garantice el compromiso de las partes respecto a la gestión forestal conjunta y activa de las fincas objeto de la relación y que estipule las condiciones en que se realizarán las acciones de gestión.

Artículo 39. Custodia del territorio en terrenos privados

Con el objeto de fomentar y facilitar la gestión forestal sostenible y activa de los terrenos privados, la Generalitat, en el ámbito de sus competencias y en función de los recursos disponibles, promoverá la constitución de acuerdos voluntarios entre propietarios y entidades de custodia, priorizando las entidades de custodia promovidas por asociaciones de propietarios.

Artículo 40. Montes consorciados y convenidos

En los montes consorciados o convenidos, la administración con competencias en materia forestal procederá a la resolución formal de los contratos ya finalizados y, tanto para los contratos finalizados como no finalizados, planteará la posibilidad de nuevas fórmulas contractuales o de protección para aquellos montes que, por sus funciones, dicha administración lo considere necesario, de acuerdo con la ley 43/2003, de 21 de noviembre, de Montes.

TÍTULO VI LOS INSTRUMENTOS DE PLANIFICACIÓN Y GESTIÓN FORESTAL

CAPÍTULO I *Planes de ordenación de los recursos forestales*

Artículo 41. Naturaleza y ámbito de aplicación

1. Los planes de ordenación de los recursos forestales son planes de actuación territorial sectorial en materia forestal, a escala de demarcación forestal, que constituyen el desarrollo operativo del Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana, y equivalen a los planes forestales de demarcación que regula la Ley 3/1993, de 9 de diciembre, de la Generalitat, Forestal de la Comunitat Valenciana.

2. El ámbito de los planes de ordenación de los recursos forestales los constituyen las demarcaciones forestales definidas en el artículo 14 del presente decreto.

Artículo 42. Criterios de planificación y gestión

1. Los planes de ordenación de los recursos forestales se sujetarán a las especificaciones contenidas en el Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana, si bien podrán introducir modificaciones que permitan la consecución de los objetivos de este, en el tiempo y el territorio que constituyen su ámbito de actuación. Las modificaciones deberán estar justificadas tanto en su necesidad como en la adecuación a los objetivos del Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana.

2. La planificación deberá contemplar los escenarios de cambio climático futuro y sus repercusiones sobre los ecosistemas forestales y los servicios ambientales que estos proveen.

3. Priorizarán las actuaciones forestales capaces de generar empleo local que desemboque en una mejora del medio rural.

4. Integrarán, de forma coordinada, los planes de prevención de incendios forestales de demarcación.

5. Se coordinarán y compatibilizarán con los proyectos de corrección hidrológico-forestal de cuencas de la Comunitat Valenciana y con otros instrumentos o planes de ordenación territorial que afecten a la demarcación.

6. El contingut dels plans d'ordenació dels recursos forestals s'adequarà a la normativa sectorial vigent.

Article 43. Elaboració, tramitació i aprovació

1. La direcció general competent en matèria forestal, una vegada aprovat el Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana, elaborarà els plans d'ordenació dels recursos forestals.

2. La direcció general competent en matèria forestal elevarà el titular de la conselleria competent la proposta del pla d'ordenació dels recursos forestals per a la seua aprovació definitiva.

3. La resolució d'aprovació definitiva es publicarà en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*, moment a partir del qual el pla entrarà en vigor.

CAPÍTOL II

Instruments tècnics de gestió forestal

Article 44. Disposicions generals

1. Són instruments tècnics de gestió forestal els projectes d'ordenació de forests, els plans tècnics de gestió forestal i els plans tècnics de gestió forestal simplificats.

2. La denominació projectes d'ordenació engloba els programes de gestió i millora forestal a què es referix la Llei 3/1993, de 9 de desembre, Forestal de la Comunitat Valenciana.

3. En la denominació pla tècnic de gestió forestal i pla tècnic de gestió forestal simplificat, s'engloben els instruments de gestió o planificació equivalents en la legislació sectorial forestal.

4. En la planificació i la gestió dels terrenys forestals a escala parcel·la, o agrupació de parcel·les amb una superfície inferior a la superfície administrativa mínima, s'utilitzarà el pla tècnic de gestió forestal simplificat. En terrenys forestals amb una superfície major s'utilitzarà el projecte d'ordenació de forests o els plans tècnics de gestió forestal. Per a superfícies limítrofes pertanyents al mateix propietari o que, en virtut d'un contracte, hagen de gestionar-se conjuntament, i en la seua totalitat tinguen una superfície major que la superfície administrativa mínima, no s'admetrà la presentació d'un o més plans tècnics de gestió forestal simplificats. L'incompliment del que disposa este paràgraf serà causa d'inadmissió de la sol·licitud d'ajudes públiques per a realitzar la gestió i suposarà la devolució de les ajudes en el cas que s'hagueren percebut.

5. Els instruments tècnics de gestió forestal hauran d'adequar-se als plans d'ordenació dels recursos forestals si n'hi ha, i en el cas que no n'hi haja, hauran de revisar-se i adaptar-se quan s'aproven.

6. La base cartogràfica presa com a referència per a la planificació i la gestió serà l'establida en el Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana, amb les corresponents actualitzacions degudament aprovades per la direcció general competent en el transcurs del temps.

Article 45. Instruccions autonòmiques generals per a l'ordenació de forests

La Generalitat redactarà i aprovarà les instruccions autonòmiques generals per a l'ordenació de forests de la Comunitat Valenciana de conformitat amb l'article 32 de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de Forests. Les dites instruccions regularan els projectes d'ordenació, els plans tècnics de gestió forestal i els plans tècnics de gestió forestal simplificats.

Article 46. Plans tècnics de gestió forestal simplificats

1. El pla tècnic de gestió forestal simplificat l'elaboraran els propietaris dels terrenys forestals privats.

2. El pla tècnic de gestió forestal simplificat pretén incloure de forma simplificada la programació de les actuacions que realitzaran els propietaris i es concreta en la presentació d'un formulari, que elaborarà i facilitarà l'administració competent, el contingut de la qual reflectirà almenys:

- a) Detall de la situació legal i administrativa.
- b) Descripció de la finca.
- c) Definició d'objectius.

6. El contenido de los planes de ordenación de los recursos forestales se adecuará a la normativa sectorial vigente.

Artículo 43. Elaboración, tramitación y aprobación

1. La dirección general competente en materia forestal, una vez aprobado el Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana, elaborará los planes de ordenación de los recursos forestales.

2. La dirección general competente en materia forestal elevará a la persona titular de la conselleria competente la propuesta del plan de ordenación de los recursos forestales para su aprobación definitiva.

3. La resolución de aprobación definitiva se publicará en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*, momento a partir del cual el plan entrará en vigor.

CAPÍTULO II

Instrumentos técnicos de gestión forestal

Artículo 44. Disposiciones generales

1. Son instrumentos técnicos de gestión forestal los proyectos de ordenación de montes, los planes técnicos de gestión forestal y los planes técnicos de gestión forestal simplificados.

2. La denominación proyectos de ordenación engloba a los programas de gestión y mejora forestal a los que se refiere la Ley 3/1993, de 9 de diciembre, de la Generalitat, Forestal de la Comunitat Valenciana.

3. En la denominación plan técnico de gestión forestal y plan técnico de gestión forestal simplificado, se engloba a los instrumentos de gestión o planificación equivalentes en la legislación sectorial forestal.

4. En la planificación y gestión de los terrenos forestales a escala parcela, o agrupación de parcelas con una superficie inferior a la superficie administrativa mínima se utilizará el plan técnico de gestión forestal simplificado. En terrenos forestales con una superficie mayor se utilizará el proyecto de ordenación de montes o los planes técnicos de gestión forestal. Para superficies colindantes pertenecientes al mismo propietario, o que en virtud de contrato deban gestionarse conjuntamente, y en su totalidad tengan una superficie mayor de la superficie administrativa mínima, no se admitirá la presentación de uno o varios planes técnicos de gestión forestal simplificados. El incumplimiento de lo dispuesto en este párrafo será causa de inadmisión de la solicitud de ayudas públicas para realizar la gestión y supondrá la devolución de las mismas en el caso de que se hubieran percibido.

5. los instrumentos técnicos de gestión forestal deberán adecuarse a los planes de ordenación de los recursos forestales cuando existan y, en el caso de que no existan, deberán revisarse y adaptarse cuando estos se aprueben.

6. La base cartográfica para referenciar la planificación y gestión será la establecida en el Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana, con las correspondientes actualizaciones debidamente aprobadas por la dirección general competente en el transcurso del tiempo.

Artículo 45. Instrucciones autonómicas generales para la ordenación de montes

La Generalitat redactará y aprobará las instrucciones autonómicas generales para la ordenación de montes de la Comunitat Valenciana de conformidad con el artículo 32 de la Ley 43/2003, de 21 de noviembre, de Montes. Dichas instrucciones regularán los proyectos de ordenación y los planes técnicos de gestión forestal y los planes técnicos de gestión forestal simplificados.

Artículo 46. Planes técnicos de gestión forestal simplificados

1. El plan técnico de gestión forestal simplificado lo elaborarán los propietarios de los terrenos forestales privados.

2. El plan técnico de gestión forestal simplificado pretende recoger de forma simplificada la programación de las actuaciones que realizarán los propietarios y se concreta en la presentación de un formulario, que desarrollará y facilitará la administración competente, cuyo contenido reflejará al menos:

- a) Detalle de la situación legal y administrativa.
- b) Descripción de la finca.
- c) Definición de objetivos.

- d) Llista d'actuacions i programació.
- e) Resum econòmic.
- 3. El formulari podrà ser omplert i firmat pel titular dels terrenys.

4. Els plans tècnics de gestió forestal simplificats seran aprovats per la direcció territorial corresponent de la conselleria competent en matèria forestal i tindran una vigència màxima de cinc anys.

Article 47. Projectes d'ordenació i plans tècnics de gestió forestal

1. L'elaboració dels projectes d'ordenació de forests i els plans tècnics de gestió forestal seran competència del propietari dels terrenys. Els terrenys forestals limítrofs de diferent propietat podran agrupar-se per a dur a terme la gestió conjunta dels seus predis d'acord amb un únic instrument tècnic de gestió forestal. En este últim serà necessari un acord escrit, voluntari i degudament documentat per part dels propietaris per a sotmetre les seues forests a una planificació i gestió conjunta, que haurà de quedar reflectida en el dit instrument de gestió.

2. En el cas de forests d'utilitat pública, o aquelles subjectes a consorcis o convenis amb l'Administració forestal, la competència per a l'elaboració dels projectes d'ordenació i plans tècnics de gestió forestal recaurà en l'administració amb competències en matèria forestal o en l'entitat titular del terreny.

3. El contingut dels projectes d'ordenació de forests i plans tècnics de gestió forestal serà determinat per les instruccions vigents per a l'ordenació de forests.

4. La redacció serà realitzada i firmada per un professional amb titulació forestal universitària.

5. Els projectes d'ordenació de forests i els plans tècnics de gestió forestal seran aprovats per la direcció general corresponent de la conselleria competent en matèria forestal, a proposta de la direcció territorial.

6. En tot cas, el document de planificació haurà de tindre l'aprovació del titular dels terrenys.

TÍTOL VII LA GESTIÓ DELS SERVICIS AMBIENTALS

CAPÍTOL I Disposicions de caràcter general

Article 48. Repoblacions forestals

1. Els projectes de repoblació forestal hauran d'assegurar, en la mesura que siga possible, la viabilitat i l'estabilitat de les formacions forestals que s'han d'introduir, així com la minimització de possibles efectes negatius sobre el sòl. Podrà autoritzar-se la construcció d'infraestructures necessàries per al subministrament de servicis ambientals de regulació i de gestió si estan incloses en un pla aprovat. En concret:

a) S'han de justificar tècnicament l'adaptació de les espècies seleccionades a l'estació, així com la seua capacitat d'adaptació al canvi climàtic previst.

b) Haurà de justificar-se la millora en la capacitat de retenció del sòl i/o en l'escolament dels treballs de preparació del terreny previs a la sembra o plantació.

2. Per a contribuir a la prevenció d'incendis forestals, s'evitarà la repoblació en les zones que estiguen a menys de quinze metres a cada costat dels vials, en l'àrea de servitud de carreteres, ferrocarrils i línies elèctriques i en els terrenys situats a menys de trenta metres de zones urbanitzades, habitades o industrials, així com en aquelles zones coincidents amb àrees tallafocs incloses en una figura de planificació de prevenció d'incendis aprovada o que haja sigut sotmesa a informació pública.

3. Els projectes de repoblació hauran d'incloure les atencions culturals previstes en els primers quatre anys.

Article 49. Origen i trazabilitat dels aprofitaments forestals

1. L'administració competent en matèria forestal assignarà un codi alfanumèric únic per a cada una de les autoritzacions d'aprofitaments

- d) Listado de actuaciones y programación.
- e) Resumen económico.
- 3. El formulario podrá ser cumplimentado y firmado por el titular de los terrenos.

4. Los planes técnicos de gestión forestal simplificados serán aprobados por la dirección territorial correspondiente de la conselleria competente en materia forestal y tendrán una vigencia máxima de cinco años.

Artículo 47. Proyectos de ordenación y planes técnicos de gestión forestal

1. La elaboración de los proyectos de ordenación de montes y los planes técnicos de gestión forestal serán competencia del propietario de los terrenos. Los terrenos forestales colindantes de distinta propiedad podrán agruparse para llevar a cabo la gestión conjunta de sus predios, de acuerdo a un único instrumento técnico de gestión forestal. En este último, será necesario un acuerdo escrito, voluntario y debidamente documentado por parte de los propietarios para someter sus montes a una planificación y gestión conjunta, que deberá quedar reflejada en el referido instrumento de gestión.

2. En el caso de montes de utilidad pública, o aquellos sujetos a consorcios o convenios con la Administración forestal, la competencia para la elaboración de los proyectos de ordenación y planes técnicos de gestión forestal recaerá sobre la administración con competencias en materia forestal o sobre la entidad titular del terreno.

3. El contenido de los proyectos de ordenación de montes y planes técnicos de gestión forestal vendrá determinado por las instrucciones vigentes para la ordenación de montes.

4. La redacción será realizada y firmada por un profesional con titulación forestal universitaria.

5. Los proyectos de ordenación de montes y los planes técnicos de gestión forestal serán aprobados por la dirección general correspondiente de la conselleria competente en materia forestal, a propuesta de la dirección territorial.

6. En cualquier caso, el documento de planificación deberá contar con la aprobación del titular de los terrenos.

TÍTULO VII LA GESTIÓN DE LOS SERVICIOS AMBIENTALES

CAPÍTULO I Disposiciones de carácter general

Artículo 48. Repoblaciones forestales

1. Los proyectos de repoblación forestal deberán asegurar, en la medida de lo posible, la viabilidad y estabilidad de las formaciones forestales a introducir, así como la minimización de posibles efectos negativos sobre el suelo. Podrá autorizarse la construcción de infraestructuras necesarias para el suministro de servicios ambientales de regulación y de gestión si están incluidas en un plan aprobado. En concreto:

a) Se debe justificar técnicamente la adaptación de las especies seleccionadas a la estación, así como su capacidad de adaptación al cambio climático previsto.

b) Deberá justificarse la mejora en la capacidad de retención del suelo y/o en la escorrentía de los trabajos de preparación del terreno previos a la siembra o plantación.

2. Para contribuir a la prevención de incendios forestales, se evitará la repoblación en las zonas que estén a menos de quince metros a cada lado de los viales, en el área de servidumbre de carreteras, ferrocarriles y líneas eléctricas y en los terrenos situados a menos de treinta metros de zonas urbanizadas, habitadas o industriales así como en aquellas zonas coincidentes con áreas cortafuegos incluidas en una figura de planificación de prevención de incendios aprobada o que haya sido sometida a información pública.

3. Los proyectos de repoblación deberán incluir los cuidados culturales previstos en los primeros cuatro años.

Artículo 49. Origen y trazabilidad de los aprovechamientos forestales

1. La administración competente en materia forestal asignará un código alfanumérico único para cada una de las autorizaciones de apro-

forestals i per a cada aprovació d'un instrument tècnic de gestió forestal.

2. El dit codi ha de permetre identificar, de manera inequívoca, l'origen de qualsevol aprofitament que legalment haja d'estar autoritzat o previst en un instrument de gestió expressament aprovat, així com el document a què fa referència. El seu contingut haurà de ser compatible amb els mínims que estableix la Unió Europea per a acreditar l'origen legal i la traçabilitat de la fusta i els seus productes derivats. Este contingut inclourà, almenys, informació relativa a la Unió Europea, el país, la comunitat autònoma, la província i el municipi en què es realitza l'aprofitament, així com l'identificador de la llicència d'aprofitament o de l'aprovació de l'instrument tècnic de gestió forestal corresponent.

Article 50. Vies d'extracció

Durant la vida útil de les vies d'extracció està prohibit que hi accedisquen els vehicles de motor aliens a l'aprofitament. Una vegada finalitzada la vida útil, s'han d'aplicar les accions necessàries per a clausurar-les i restaurar-les.

Article 51. Suro

1. No es pelarà cap peu de surera abans que tinga seixanta-cinc centímetres de perímetre, mesurats sobre l'escorça, a una altura d'un metre i trenta centímetres del sòl.

2. La temporada de pela s'estendrà del 15 de maig al 15 de setembre, amb les excepcions següents:

a) La pela se suspendrà en les zones, les dates o les hores en què l'extracció de les panes done lloc a ferides en l'arbre i/o a deterioraments en el càmbium. Igualment, durant la nit i quan les pluges o els vents forts, especialment els càlids i secs, facen perillar la conservació del càmbium.

b) En casos particulars, degudament justificats i amb l'autorització administrativa expressa prèvia, podrà prorrogar-se la temporada de pela fins al 30 de setembre o avançar-se a l'1 de maig.

3. Quan es produïsquen fortes defoliacions de la sureda generades per insectes defoliadors, l'Administració podrà suspendre les autoritzacions de pela mitjançant una resolució motivada.

Article 52. Trufes

1. Es prohibeix la plantació amb espècies inoculades amb micorizes invasores, amb atenció especial a les espècies de trufes asiàtiques *Tuber indicum*, *Tuber himalayensis*, *Tuber pseudohimalyensis*, *Tuber pseudoexcavatum* i altres.

2. La recollida de trufes no tindrà la consideració d'ús consuetudinari.

Article 53. Caça

1. En les forests d'utilitat pública i domini públic, l'aprofitament cinegètic s'haurà de tramitar com a concessió d'un ús privatiu seu. La concessió, llevat que l'entitat pública titular de la forest tinga la titularitat de l'espai cinegètic, comportarà el dret per a la constitució o l'agregació dels terrenys a un vedat de caça o espai cinegètic. Tot això sense perjudi de la gestió directa per part de l'entitat titular de la forest, o que, per inexistència de concessió o gestió, tinga la consideració de zona comuna de caça.

2. La inversió en millores que realitze el concessionari en la forest, i que s'han de reflectir en el Pla Tècnic d'Ordenació Cinegètica, no podrà ser inferior al cinquanta per cent del preu d'adjudicació, i s'haurà d'establir com a taxació el valor en viu de les rendes cinegètiques de cada forest, que hauran d'estar establides en el plec de condicions de la concessió. Un trenta-cinc, com a mínim, del preu d'adjudicació serà destinat a millores per al benefici de les poblacions silvestres cinegètiques.

3. Per a realitzar les actuacions forestals incloses i aprovades expressament en les resolucions d'aprovació dels plans tècnics d'ordenació cinegètica, n'hi haurà prou que l'interessat presente una declaració responsable.

4. La conselleria competent en matèria forestal elaborarà i facilitarà un model de declaració responsable.

5. Les actuacions forestals no incloses en el Pla Tècnic d'Ordenació Cinegètica necessiten autorització expressa.

vechamientos forestales y para cada aprobación de un instrumento técnico de gestión forestal.

2. Dicho código debe permitir identificar, de manera inequívoca, el origen de cualquier aprovechamiento que legalmente deba estar autorizado o previsto en un instrumento de gestión expresamente aprobado, así como el documento al que hace referencia. Su contenido deberá ser compatible con los mínimos que establece la Unión Europea para acreditar el origen legal y la trazabilidad de la madera y sus productos derivados. Dicho contenido incluirá, al menos, información relativa a la Unión Europea, al país, la comunidad autónoma, la provincia y el municipio en el que se realiza el aprovechamiento, así como el identificador de la licencia de aprovechamiento o de la aprobación del instrumento técnico de gestión forestal correspondiente.

Artículo 50. Vías de saca

Durante la vida útil de las vías de saca está prohibido el acceso a los vehículos de motor ajenos al aprovechamiento. Una vez finalizada dicha vida útil, se deben aplicar las acciones necesarias para su clausura y restauración.

Artículo 51. Corcho

1. No se descortchará ningún pie de alcornoque antes de que alcance sesenta y cinco centímetros de perímetro, medidos sobre la corteza, a una altura de un metro y treinta centímetros del suelo.

2. La temporada de descorche se extenderá del quince de mayo al quince de septiembre, con las siguientes excepciones:

a) El descorche se suspenderá en las zonas, fechas u horas en las que la extracción de las panas dé lugar a heridas en el árbol y/o a deterioros en el cambium. Igualmente durante la noche y cuando las lluvias o fuertes vientos, especialmente los cálidos y secos, hagan peligrar la conservación del cambium.

b) En casos particulares, debidamente justificados y previa autorización administrativa expresa, podrá prorrogarse la temporada de descorche hasta el treinta de septiembre o adelantarse al uno de mayo.

3. Cuando se produzcan fuertes defoliaciones del alcornocal generados por insectos defoliadores la administración podrá suspender las autorizaciones de descorche mediante resolución motivada.

Artículo 52. Trufas

1. Se prohíbe la plantación con especies inoculadas con micorrizas invasoras con atención especial a las especies de trufas asiáticas *Tuber indicum*, *Tuber himalayensis*, *Tuber pseudohimalyensis*, *Tuber pseudoexcavatum* y otras.

2. La recogida de trufas no tendrá la consideración de uso consuetudinario.

Artículo 53. Caza

1. En los montes de utilidad pública y dominio público, el aprovechamiento cinegético se deberá tramitar como concesión de un uso privativo de los mismos. La concesión, salvo que la entidad pública titular del monte ostente la titularidad del espacio cinegético, comportará el derecho para la constitución o agregación de los terrenos a un coto de caza o espacio cinegético. Todo ello sin perjuicio de la gestión directa por parte de la entidad titular del monte o que, por inexistencia de concesión o gestión, tenga la consideración de zona común de caza.

2. La inversión en mejoras a realizar por el concesionario en el monte, y a reflejar en el Plan Técnico de Ordenación Cinegética, no podrá ser inferior al cincuenta por ciento del precio de adjudicación, debiendo establecerse como tasación el valor en vivo de las rentas cinegéticas de cada monte que deberán estar establecidas en el pliego de condiciones de la concesión. Un treinta y cinco, como mínimo, del precio de adjudicación será destinado a mejoras para el beneficio de las poblaciones silvestres cinegéticas.

3. Para realizar las actuaciones forestales recogidas y aprobadas expresamente en las resoluciones de aprobación de los planes técnicos de ordenación cinegética, bastará con que el interesado presente una declaración responsable.

4. La conselleria competent en materia forestal desarrollará y facilitará un modelo de declaración responsable.

5. Las actuaciones forestales no recogidas en el Plan Técnico de Ordenación Cinegética necesitan autorización expresa.

Article 54. Sanitat forestal

La direcció general competent en matèria forestal aprovarà una instrucció que desplegue les mesures preventives de caràcter fitosanitari. Els plecs de prescripcions tècniques de les obres forestals i els plecs de condicions dels aprofitaments hauran d'incloure el que s'establisca en esta instrucció.

Article 55. Parcs forestals urbans

1. Es considera parc forestal urbà els terrenys forestals de titularitat pública rodejats de sòl urbà, o limitrofs amb este o en la zona periurbana, que de forma natural disposen de vegetació mediterrània i que tenen com a funció principal l'ús públic intensiu. Amb este fi, estaran dotats amb infraestructures, servicis i instal·lacions, com ara mobiliari urbà, equipament recreatiu, esportiu i altres.

2. La gestió i el manteniment del parc forestal urbà els durà a terme preferentment l'ajuntament del municipi on s'ubiquen.

3. Els parcs forestals urbans estan destinats a l'ús públic i, per tant, han de complir les disposicions específiques de l'article corresponent.

Article 56. Infraestructures per a l'ús recreatiu

La conselleria competent en matèria de medi ambient publicarà una norma tècnica general en què s'especificaran les recomanacions i les obligacions en matèria de vegetació, prevenció d'incendis, infraestructures, accessibilitat, informació i en totes aquelles que es consideren necessàries per a la conservació i preservació de l'espai afectat.

Article 57. Catàleg i xarxa d'itineraris i rutes per a vehicles motoritzats

1. La conselleria competent en matèria de medi ambient, en col·laboració amb les parts interessades i afectades així com amb altres persones o entitats que es consideren convenients, i amb l'autorització dels propietaris dels terrenys, elaborarà un catàleg d'itineraris per a l'ús de vehicles motoritzats en determinades àrees amb especial interès turístic, històric o paisatgístic, que serviran per a regular i controlar el flux d'esta activitat recreativa.

2. Per a l'autorització d'activitats esportives, s'actuarà d'acord amb el que estableix el Decret 8/2008, de 25 de gener, del Consell, pel qual es regula la circulació de vehicles pels terrenys forestals de la Comunitat Valenciana.

3. Per a l'autorització d'activitats no esportives, n'hi haurà prou amb presentar una declaració responsable, que serà facilitada per la conselleria competent.

4. Amb caràcter general, no es podran dur a terme activitats amb vehicles de motor els dies en què s'establisca el nivell 3 de preemergència per incendis forestals.

Article 58. Conservació del sòl

1. Les actuacions forestals han de garantir la conservació i la millora del sòl, evitant actuacions que incrementen, en el temps, la vulnerabilitat del terreny a l'erosió.

2. Com a norma general, en zones d'alta potencialitat erosiva no es podrà reduir la cobertura vegetal total (amb arbres, matolls o herbàcia) per davall del quaranta per cent. Podran realitzar-s'hi actuacions que suposen la reducció de la cobertura vegetal per davall del límit marcat quan el seu efecte sobre la quantitat i la qualitat del sòl siga beneficiós a mitjà o llarg termini, sempre que es justifique tècnicament i dispose d'autorització expressa.

3. Seran zones d'actuació prioritària per a la conservació de sòl els terrenys forestals situats en zones àrides i semiàrides amb pèrdues de sòl superiors a les deu tones per hectàrea i any, i les zones d'alta productivitat amb pèrdues de sòl superiors a cinquanta tones per hectàrea i any.

4. Els usos no forestals en terreny forestal hauran de garantir la conservació i la millora del sòl, justificant el seu efecte sobre el risc d'erosió vessant avall i aplicant les mesures correctores necessàries per a eliminar-ne l'impacte.

Artículo 54. Sanidad forestal

La dirección general competente en materia forestal aprobará una instrucción que desarrolle las medidas preventivas de carácter fitosanitario. Los pliegos de prescripciones técnicas de las obras forestales y los pliegos de condiciones de los aprovechamientos deberán recoger lo establecido por esta instrucción.

Artículo 55. Parques forestales urbanos

1. Se entiende por parque forestal urbano los terrenos forestales de titularidad pública rodeados por suelo urbano, o colindantes al mismo o en la zona periurbana, que de forma natural cuentan con vegetación mediterránea, y cuya función principal es el uso público intensivo. Estarán dotados a tal fin con las infraestructuras, servicios e instalaciones tales como mobiliario urbano, equipamiento recreativo, deportivo y otros.

2. La gestión y el mantenimiento del parque forestal urbano será desarrollada preferentemente por el ayuntamiento del municipio donde se ubiquen.

3. Los parques forestales urbanos están destinados al uso público y por tanto han de cumplir con las disposiciones específicas del artículo correspondiente.

Artículo 56. Infraestructuras para el uso recreativo

La conselleria competente en materia de medio ambiente publicará una norma técnica general en la que se especificarán las recomendaciones y obligaciones que en materia de vegetación, prevención de incendios, infraestructuras, accesibilidad, información y todas aquellas que se consideren necesarias para la conservación y preservación del espacio afectado.

Artículo 57. Catálogo y red de itinerarios y rutas para vehículos motorizados

1. La conselleria competente en materia de medio ambiente, en colaboración con las partes interesadas y afectadas así como de otras personas o entidades que se considere conveniente, y con la autorización de los propietarios de los terrenos, elaborará un catálogo de itinerarios para el uso de vehículos motorizados en determinadas áreas con especial interés turístico, histórico o paisajístico, que servirán para regular y controlar el flujo de esta actividad recreativa.

2. Para la autorización de actividades deportivas se actuará conforme a lo establecido en el Decreto 8/2008, de 25 de enero, del Consell, por el que se regula la circulación de vehículos por los terrenos forestales de la Comunitat Valenciana.

3. Para la autorización de actividades no deportivas bastará la presentación de una declaración responsable que será facilitada por la conselleria competente.

4. Con carácter general no se podrán llevar a cabo actividades con vehículos a motor los días en los que se establezca el nivel 3 de preemergencia por incendios forestales.

Artículo 58. Conservación del suelo

1. Las actuaciones forestales han de garantizar la conservación y mejora del suelo, evitando actuaciones que incrementen, en el tiempo, la vulnerabilidad del terreno a la erosión.

2. Como norma general en zonas de alta potencialidad erosiva no se podrá reducir la cobertura vegetal total (arbolada, matorral o herbácea) por debajo del cuarenta por ciento. Podrán realizarse actuaciones que supongan la reducción de la cobertura vegetal por debajo del límite marcado, cuando su efecto sobre la cantidad y calidad del suelo sea beneficioso a medio o largo plazo, siempre y cuando se justifique técnicamente y cuente con autorización expresa.

3. Serán zonas de actuación prioritarias para la conservación de suelo los terrenos forestales situados en zonas áridas y semiáridas con pérdidas de suelo superiores a las diez toneladas por hectárea y año y las zonas de alta productividad con pérdidas de suelo superiores a cincuenta toneladas por hectárea y año.

4. Los usos no forestales en terreno forestal deberán garantizar la conservación y mejora del suelo, justificando su efecto sobre el riesgo de erosión ladera abajo y aplicando las medidas correctoras necesarias para eliminar su impacto.

Article 59. Vedats micològics

1. Són vedats micològics les superfícies susceptibles d'aprofitament micològic inclòs en el corresponent instrument tècnic de gestió forestal que, amb la sol·licitud prèvia de constitució, hagen obtingut la declaració de vedat micològic per la conselleria competent en matèria forestal.

2. Els vedats micològics tindran com a objecte posar en valor el recurs micològic per mitjà d'un aprofitament sostenible que en garanteix la persistència i siga compatible amb la resta de servicis ambientals subministrats per la forest, així com fomentar el desenvolupament rural de les zones en què es troben i l'obtenció d'una rendibilitat social i econòmica més gran de la forest.

3. Els vedats micològics podran constituir-se tant en forests públiques com privades que tinguen una superfície igual o superior a la superfície administrativa mínima i que pertanguen a un sol propietari o a diversos límitrofs que s'hagen unit per mitjà d'algun document jurídic per a gestionar l'aprofitament micològic dels seus terrenys. Els titulars dels vedats podran regular les condicions d'accés i establir l'import per permetre la recol·lectar el recurs micològic, així com ceder la gestió a un tercer. Els ajuntaments podran regular, per mitjà d'ordenances municipals, la constitució i el funcionament de vedats micològics.

4. Se sol·licitarà la declaració de vedat micològic davant de la conselleria competent en matèria forestal, junt amb la sol·licitud d'autorització de l'aprofitament o la justificació d'haver-lo autoritzat prèviament. La declaració de vedat micològic comportarà la inclusió en el Registre de Vedats Micològics, que es publicarà en la Xarxa Valenciana Forestal. L'aprofitament micològic haurà d'estar previst en un instrument tècnic de gestió expressament aprovat per l'Administració forestal, o en un projecte anual d'aprofitament.

5. Sense perjudi que es regulen altres causes en el document de constitució del vedat, en tot cas s'extingirà quan no estiga vigent l'autorització de l'aprofitament. Així mateix, el vedat micològic s'extingirà per la mort o la pèrdua de la personalitat jurídica sense successió en la titularitat, la renúncia expressa o altres causes legalment previstes.

6. Els vedats hauran d'estar degudament senyalitzats amb la lleugenda següent: «Vedat micològic. Aprofitament de bolets i altres fongs. Prohibit recol·lectar-hi sense autorització», i especificar-hi a més el nom de la finca. Estos cartells se situaran de forma visible en camins d'accés al predi, així com en els seus límits.

7. La sol·licitud d'aprofitaments micològics no comporta necessàriament la constitució de vedat micològic.

8. La prohibició d'accedir a una propietat per a recol·lectar bolets i altres fongs no comporta necessàriament l'aprofitament per part del seu titular.

Article 60. Espècies al·lòctones

1. La introducció, la plantació o la sembra d'espècies al·lòctones podran fer-se sempre que estiguen incloses en el catàleg d'espècies al·lòctones autoritzades. La introducció, la plantació o la sembra de les espècies al·lòctones incloses en el dit catàleg en l'àmbit que delimita, en terreny no forestal, no requeriran l'informe previ de la direcció general competent en matèria de medi natural.

2. L'Administració forestal publicarà i mantindrà actualitzat un catàleg d'espècies al·lòctones autoritzades, en què indicarà, per a cada espècie, l'àmbit geogràfic en què està autoritzada.

3. La introducció, la plantació o la sembra en sòl forestal d'espècies de flora al·lòctones no regulades per la normativa específica vigent sobre espècies exòtiques invasores, requerix l'informe previ per part de la direcció general competent en matèria de medi natural sobre la capacitat de comportament de l'espècie com a invasora. L'autorització està condicionada al compliment de les mesures oportunes que garantisquen la no-dispersió de l'espècie exòtica a partir dels exemplars autoritzats.

CAPÍTOL II

Protocol d'actuacions de restauració ambiental postincendi

Article 61. Definició i àmbit d'aplicació

1. El protocol pretén normalitzar les actuacions, tant silvícoles com d'infraestructures, que són necessàries realitzar per a la restauració dels

Artículo 59. Cotos micològics

1. Son cotos micològics las superficies susceptibles de aprovechamiento micològico incluido en el correspondiente instrumento tècnico de gestión forestal que, previa solicitud de constitución, hayan obtenido la declaración como coto micològico por la conselleria competente en materia forestal.

2. Los cotos micològics tendrán por objeto la puesta en valor del recurso micològico mediante un aprovechamiento sostenible del mismo, que garantice su persistencia y sea compatible con el resto de servicios ambientales suministrados por el monte, así como fomentar el desarrollo rural de las zonas en las que se encuentren y la obtención de una mayor rentabilidad social y económica del monte.

3. Los cotos micològics podrán constituirse tanto en montes públicos como privados que alcancen una superficie, igual o superior, a la superficie administrativa mínima y que pertenezcan a un solo propietario o a varios colindantes que se hayan unido mediante algún documento jurídico para gestionar el aprovechamiento micològico de sus terrenos. Los titulares de los cotos podrán regular las condiciones de acceso a los mismos y establecer el importe por permitir realizar la recolección del recurso micològico, así como ceder la gestión a un tercero. Los ayuntamientos podrán regular, mediante ordenanzas municipales, la constitución y funcionamiento de cotos micològicos.

4. Se solicitará la declaración de coto micològico ante la conselleria competente en materia forestal, junto con la solicitud de autorización del aprovechamiento o justificación de haberse autorizado el mismo previamente. La declaración de coto micològico conllevará su inclusión en el Registro de Cotos Micològicos, que se publicará en la Red Valenciana Forestal. El aprovechamiento micològico deberá estar previsto en un instrumento tècnico de gestión expresamente aprobado por la administración forestal, o en un proyecto anual de aprovechamiento.

5. Sin perjuicio de que se regulen otras causas en el documento de constitución del coto, en todo caso, este se extinguirá cuando no esté vigente la autorización del aprovechamiento. Asimismo, se extinguirá el coto micològico por muerte o pérdida de la personalidad jurídica sin sucesión en la titularidad, renuncia expresa u otras causas legalmente previstas.

6. Los cotos deberán estar debidamente señalizados con la siguiente leyenda: «Coto micològico. Aprovechamiento de setas y otros hongos. Prohibido recolectar sin autorización», especificando además el nombre de la finca. Estos carteles se situarán de forma visible en caminos de acceso al predio, así como en sus lindes.

7. La solicitud de aprovechamientos micològicos no conlleva necesariamente la constitución de coto micològico.

8. La prohibición de acceder a una propiedad para recolectar setas y otros hongos en la misma no conlleva necesariamente el aprovechamiento por parte de su titular.

Artículo 60. Especies alóctonas

1. La introducción, plantación o siembra de especies alóctonas podrá realizarse, siempre y cuando estén incluidas en el catálogo de especies alóctonas autorizadas. La introducción, plantación o siembra de las especies alóctonas incluidas en dicho catálogo en el ámbito delimitado en el mismo, en terreno no forestal, no requerirán de informe previo de la dirección general competente en materia de medio natural.

2. La administración forestal publicará y mantendrá actualizado un catálogo de especies alóctonas autorizadas, indicando, para cada especie, el ámbito geográfico en el que está autorizada.

3. La introducción, plantación o siembra de especies de flora alóctonas, no reguladas por la normativa específica vigente sobre especies exóticas invasoras, en suelo forestal, requiere informe previo por parte de la dirección general competente en materia de medio natural sobre la capacidad de comportamiento de la especie como invasora. La autorización está condicionada al cumplimiento de las medidas oportunas que garanticen la no dispersión de la especie exótica a partir de los ejemplares autorizados.

CAPÍTULO II

Protocolo de actuaciones de restauración ambiental post-incendio

Artículo 61. Definición y ámbito de aplicación

1. El protocolo pretende normalizar las actuaciones, tanto silvícolas como de infraestructuras, que son necesarias realizar para la restaura-

terrenys forestals incendiats. S'estructuren en actuacions immediates amb caràcter d'emergència, actuacions a mitjà termini i actuacions a llarg termini. Estes actuacions s'executaran d'acord amb els articles corresponents, llevat que estudis de més detall derivats de la normativa sectorial d'incendis diguen el contrari.

2. El protocol d'actuacions de restauració ambiental postincendi serà aplicable en els terrenys forestals que patisquen incendis de més de cent hectàrees, llevat que estudis de més detall derivats de la normativa sectorial d'incendis establisquen la necessitat d'aplicar-lo en incendis de menor superfície.

Article 62. Objectius

La restauració ambiental postincendi té com a objectius:

1. La recuperació de la coberta vegetal i del valor paisatgístic de la zona afectada per l'incendi forestal.
2. La prevenció dels fenòmens erosius a fi de mantindre el sòl que serà el suport de la pròxima coberta vegetal.
3. El foment de la recuperació de la fauna silvestre i de la flora autòctona.
4. La disminució del flux superficial d'aigües a fi d'evitar danys en zones exteriors a la forest.
5. La defensa de les plagues de les masses forestals.

Article 63. Actuacions immediates amb caràcter d'emergència (any zero)

1. Adequació i millora de la transitabilitat dels camins d'accés.
2. Abatiment d'arbres cremats i extracció o construcció de barreres antierosió en vessant en funció del risc d'erosió determinat pels estudis de detall derivats de la normativa sectorial.
3. Construcció de diques i restauració de la maçoneria de bancals quan hi haja risc d'erosió o enfonsament.
4. Tractament o extracció de peus que suposen un risc fitosanitari.
5. Tractaments de millora de l'arbratge supervivent.
6. Construcció d'infraestructures per al foment de la fauna silvestre.

Article 64. Actuacions a mitjà termini (d'un a cinc anys)

1. Seguiment de la regeneració natural de la vegetació.
2. Seguiment de l'afecció de plagues.
3. Repoblació forestal en les zones amb potencialitat per a mantindre formacions arbòries que no hagen tingut una regeneració natural de la coberta vegetal adequada.

Article 65. Actuacions a llarg termini (de sis a vint anys)

Tractaments successius de control de la regeneració excessiva de coníferes de regeneració per llavor i de frondoses de regeneració per rebrot consistents en aclarides, podes i afavoriment vegetal.

CAPÍTOL III

Xarxa especial de nuclis d'arbres. Xarxa Renaix

Article 66. Objectius

Crear en les masses forestals una trama d'arbres pare per a garantir la potencial regeneració natural després d'un incendi, per mitjà de la realització de treballs per a millorar el creixement, el desenrotllament i l'autoprotecció de les masses contra els incendis.

Article 67. Execució

1. En forests gestionades per la Generalitat, l'Administració forestal determinarà les prioritats per a l'execució de la xarxa d'acord amb les consignacions pressupostàries existents. En la resta de terrenys forestals, els treballs s'aplicaran quan es realitzen, en les masses arbrades en estat de plançonedada grossa, perxada o fustal, treballs silvícoles o tallades finals en els aprofitaments. En àrees àrides i semiàrides els treballs de formació de la xarxa seran de menor intensitat.

2. La selecció d'arbres es farà segons les recomanacions tècniques del PATFOR.

ción de los terrenos forestales incendiados. Se estructuran en actuaciones inmediatas con carácter de emergencia, actuaciones a medio plazo y actuaciones a largo plazo. Estas actuaciones se ejecutarán conforme a los artículos correspondientes, salvo que estudios de mayor detalle derivados de la normativa sectorial de incendios digan lo contrario.

2. El protocolo de actuaciones de restauración ambiental post-incendio será de aplicación en los terrenos forestales que sufran incendios mayores de cien hectáreas, salvo que estudios de mayor detalle derivados de la normativa sectorial de incendios establezcan su necesidad de aplicación en incendios de menor superficie

Artículo 62. Objetivos

La restauración ambiental post-incendio tiene como objetivos:

1. La recuperación de la cubierta vegetal y del valor paisajístico de la zona afectada por el incendio forestal.
2. La prevención de los fenómenos erosivos a fin de mantener el suelo que será el soporte de la próxima cubierta vegetal.
3. El fomento de la recuperación de la fauna silvestre y de la flora autóctona.
4. La disminución del flujo superficial de aguas a fin de evitar daños en zonas exteriores al monte.
5. La defensa de las masas forestales de las plagas.

Artículo 63. Actuaciones inmediatas con carácter de emergencia (año cero)

1. Adecuación y mejora de la transitabilidad de los caminos de acceso.
2. Apeo de árboles quemados y extracción o construcción de barreras antierosió en ladera en función del riesgo de erosión determinado por los estudios de detalle derivados de la normativa sectorial.
3. Construcción de diques y restauración de la mampostería de bancales cuando exista riesgo de erosión o desmoronamiento.
4. Tratamiento o extracción de pies que supongan un riesgo fitosanitario.
5. Tratamientos de mejora del arbolado superviviente.
6. Construcción de infraestructuras para el fomento de la fauna silvestre.

Artículo 64. Actuaciones a medio plazo (uno a cinco años)

1. Seguimiento de la regeneración natural de la vegetación.
2. Seguimiento de la afección de plagas.
3. Repoblación forestal en las zonas con potencialidad para mantener formaciones arbóreas que no hayan alcanzado una regeneración natural de la cubierta vegetal adecuada.

Artículo 65. Actuaciones a largo plazo (seis a veinte años)

Tratamientos sucesivos de control de la regeneración excesiva de coníferas de regeneración por semilla y de frondosas de regeneración por rebrote, consistentes en clareos, claras y resalveos.

CAPÍTULO III

Red especial de núcleos de árboles. Red Renaix

Artículo 66. Objetivos

Crear en las masas forestales una trama de árboles padre para garantizar la potencial regeneración natural tras un incendio, mediante la realización de trabajos para mejorar el crecimiento, desarrollo y autoprotección de las masas frente a incendios.

Artículo 67. Ejecución

1. En montes gestionados por la Generalitat la Administración forestal determinará las prioridades para la ejecución de la red de acuerdo con las consignaciones presupuestarias existentes. En el resto de terrenos forestales, los trabajos se aplicarán cuando se realicen, en las masas arboladas en estado de monte bravo, latizal o fustal, trabajos silvícolas o cortas finales en los aprovechamientos. En áreas áridas y semiáridas los trabajos de formación de la red serán de menor intensidad.

2. La selección de árboles se realizará según lo indicado en las recomendaciones técnicas del PATFOR.

TÍTOL VIII MESURES DE FOMENT

CAPÍTOL I *Ajudes públiques*

Article 68. Disposició general

La Generalitat, en l'àmbit de les seues competències i en funció dels recursos disponibles, habilitarà ajudes econòmiques i/o tècniques per a la gestió forestal activa de les forests, destinades als propietaris públics i privats d'estos terrenys. Estes ajudes també podran percebre-les les persones naturals o jurídiques a les quals els propietaris hagueren cedit l'ús, el gaudi o la gestió dels seus terrenys, i en este cas els propietaris hauran de manifestar per escrit el seu consentiment de la dita percepció.

Article 69. Prioritats per a les ajudes públiques

Es prioritzaran les ajudes que tinguen com a objecte algun dels fins següents:

1. La gestió del terreny forestal d'una superfície igual o més gran que la unitat administrativa mínima, d'acord amb un instrument tècnic de gestió prèviament aprovat de manera expressa per l'òrgan forestal competent, durant el termini que dure la vigència d'este instrument. La dita superfície pot pertànyer a un o més propietaris que la gestionen directament, o que en cedisquen o n'encarreguen la gestió a una persona física o jurídica diferent d'ells. En qualsevol d'estos casos haurà d'aportar-se el contracte o document que acredite la gestió de la superfície mínima exigida.
2. La gestió del terreny forestal que, partint del manteniment i de la millora dels servicis ambientals, contribuïska a l'eficiència econòmica del sector, genere ocupació i col·labore a l'augment de la qualitat de vida i expectatives de desenvolupament de la població rural.
3. La gestió del terreny forestal estratègic.

Article 70. Periodicitat

Les ajudes i les compensacions podran adoptar les fórmules establides en la normativa d'aplicació. Per a fomentar una gestió a mitjà i llarg termini, les ajudes, en la mesura que siga possible i depenent de la disponibilitat pressupostària, seran plurianuals.

CAPÍTOL II *Mesures de suport*

Article 71. Foment de responsabilitat social empresarial forestal

A fi de fomentar les inversions i crear un marc atractiu per a les empreses que despleguen la seua responsabilitat social en matèria forestal, l'Administració forestal realitzarà les actuacions següents:

1. Fomentar la innovació i l'esperit empresarial en les tecnologies sostenibles en matèria forestal, per a elaborar productes i prestar servicis que responguen a necessitats de la societat, al mateix temps que conserven o milloren les condicions ambientals del terreny forestal.
2. Contribuir al floriment i creixement de les xicotetes i mitjanes empreses forestals.
3. Ajudar a les empreses a integrar les consideracions socials i ambientals en les seues operacions empresarials.
4. Millorar i desenvolupar les qualificacions per a l'ocupabilitat.
5. Responder millor a la diversitat i al repte de la igualtat d'oportunitats tenint en compte els canvis demogràfics i el ràpid envelliment de la població rural.
6. Millorar les condicions laborals, també en cooperació amb la cadena de subministrament de productes forestals.

Article 72. Beneficis fiscals

1. La conselleria competent en matèria forestal facilitarà l'accessibilitat al públic de la informació actualitzada sobre els requisits fiscals reconeguts en la normativa estatal i autonòmica per a les inversions, les ajudes o les actuacions en matèria forestal.
2. En l'orde de convocatòria de subvencions concedides als que gestionen finques forestals d'acord amb un instrument tècnic de gestió

TÍTULO VIII MEDIDAS DE FOMENTO

CAPÍTULO I *Ayudas públicas*

Artículo 68. Disposición general

La Generalitat, en el ámbito de sus competencias y en función de los recursos disponibles, habilitará ayudas económicas y/o técnicas para la gestión forestal activa de los montes, destinadas a los propietarios públicos y privados de dichos terrenos. Estas ayudas también podrán percibir las personas naturales o jurídicas a quienes los propietarios hubiesen cedido el uso, disfrute o gestión de sus terrenos, en cuyo caso los propietarios deberán manifestar por escrito su consentimiento a dicha percepción.

Artículo 69. Prioridades para las ayudas públicas

Se priorizarán las ayudas que tengan por objeto alguno de los siguientes fines:

1. La gestión del terreno forestal de una superficie igual o mayor que la unidad administrativa mínima, conforme a un instrumento técnico de gestión previamente aprobado de manera expresa por el órgano forestal competente, durante el plazo que dure la vigencia de dicho instrumento. Dicha superficie puede pertenecer a uno o varios propietarios que gestionen directamente, o que cedan o encarguen la gestión a una persona física o jurídica distinta de los primeros. En cualquiera de estos casos deberá aportarse el contrato o documento que acredite la gestión de la superficie mínima exigida.
2. La gestión del terreno forestal que, partiendo del mantenimiento y mejora de los servicios ambientales, contribuya a la eficiencia económica del sector, se genere empleo y se colabore al aumento de la calidad de vida y expectativas de desarrollo de la población rural.
3. La gestión del terreno forestal estratégico.

Artículo 70. Periodicidad

Las ayudas y compensaciones podrán adoptar las fórmulas establecidas en la normativa de aplicación. Para fomentar una gestión a medio y largo plazo, las ayudas, en la medida de lo posible y dependiendo de la disponibilidad presupuestaria, serán plurianuales.

CAPÍTULO II *Medidas de apoyo*

Artículo 71. Fomento de responsabilidad social empresarial forestal

Con el fin de fomentar las inversiones y crear un marco atractivo para las empresas que desarrollen su responsabilidad social en materia forestal, la Administración Forestal realizará las siguientes actuaciones:

1. Fomentar la innovación y el espíritu empresarial en las tecnologías sostenibles en materia forestal, para elaborar productos y prestar servicios que respondan a necesidades de la sociedad, a la vez que conservan o mejoran las condiciones ambientales del terreno forestal.
2. Contribuir al florecimiento y crecimiento de las pequeñas y medianas empresas forestales.
3. Ayudar a las empresas a integrar las consideraciones sociales y ambientales en sus operaciones empresariales.
4. Mejorar y desarrollar las cualificaciones para la empleabilidad.
5. Responder mejor a la diversidad y al reto de la igualdad de oportunidades teniendo en cuenta los cambios demográficos y el rápido envejecimiento de la población rural.
6. Mejorar las condiciones laborales, también en cooperación con la cadena de suministro de productos forestales.

Artículo 72. Beneficios fiscales

1. La conselleria competente en materia forestal facilitará la accesibilidad al público de la información actualizada sobre los requisitos fiscales reconocidos en la normativa estatal y autonómica, para las inversiones, ayudas o actuaciones en materia forestal.
2. En la orden de convocatoria de subvenciones concedidas a quienes gestionen fincas forestales de acuerdo con un instrumento técni-

forestal expressament aprovat per l'administració competent, sempre que el període de producció mitjà, en funció de l'espècie, siga igual o superior a vint anys, s'especificarà que les dites subvencions no s'integraran en la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, en virtut del que disposa la disposició addicional quarta de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni.

Article 73. Beneficis a entitats sense ànim de lucre

1. Les entitats sense ànim de lucre que complisquen els requisits de constitució, àmbit d'actuació i estatuts, establits en el capítol II del títol II de la Llei 11/2008 de 3 de juliol, de la Generalitat, de Participació Ciutadana de la Comunitat Valenciana, per a ser considerades entitats ciutadanes, podran beneficiar-se dels drets, de les ajudes i de les subvencions que la dita llei els reconega.

2. Així mateix, les entitats mencionades la finalitat de les quals siga d'interés general, com la defensa del medi ambient, i complisquen els requisits exigits per a la seua constitució en el capítol I del títol II de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de Règim Fiscal de les Entitats sense Fins Lucratius i dels Incentius Fiscals al Mecenatge, podran tindre els beneficis que esta llei els reconeix. A l'efecte del que preveu l'article 3.1 de la dita llei, es consideraran inclosos entre els fins d'interés general els orientats a la gestió forestal sostenible.

Article 74. Clàusules en els plecs de contractació administrativa

1. Sense perjudi de la normativa d'aplicació que regule requisits i criteris mediambientals a introduir en els plecs de clàusules administratives, la conselleria competent en matèria mediambiental, o les entitats autònomes i les entitats de dret públic vinculades o dependents de la dita conselleria, per a determinar l'oferta més avantatjosa en la contractació administrativa, podran valorar, entre altres criteris objectius d'adjudicació, o exigir, entre altres criteris de solvència, aquelles característiques ambientals que puguen atribuir-se a l'activitat del licitador, sempre que això no supose un menyscabament del principi de lliure concurrència.

2. Es fomentarà la presentació de certificats d'haver compensat servicis ambientals forestals als propietaris o gestors que els subministren, dins d'un programa de pagaments per servicis ambientals.

3. S'adoptaran les mesures oportunes per a evitar l'adquisició de fusta i productes derivats procedents de tals il·legals de tercers països i per a afavorir l'adquisició d'aquells procedents de boscos certificats o gestionats d'acord amb un instrument tècnic de gestió forestal aprovat per l'administració competent.

Article 75. Foment de l'associacionisme forestal

1. La conselleria competent en matèria forestal, sempre que siga possible, fomentarà la gestió forestal conjunta de predis limítrofs pertanyents a distints propietaris, sempre que la superfície a gestionar supere la unitat mínima administrativa i que, almenys, un tinga una superfície inferior a la unitat administrativa mínima.

2. Els propietaris que duguen a terme la dita gestió hauran de formalitzar la seua relació per mitjà d'un acord escrit, voluntari i degudament documentat, i a este efecte utilitzaran qualsevol fórmula jurídica legalment admesa en dret que garantisca el compromís de les parts respecte a la gestió forestal conjunta i activa de les finques objecte de la relació i que estipule les condicions en què es realitzaran les accions de gestió.

Article 76. Llistes d'empreses i professionals

La conselleria competent en matèria forestal publicarà convocatòries en el *Diari Oficial de la Unió Europea* i en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*, a fi d'elaborar llistes d'empreses i professionals experts en treballs forestals que es comprometran a tindre actualitzada en tot moment la documentació administrativa que es requerisca. Estes llistes es podran utilitzar per a triar empreses adjudicatàries de contractes menors, en cas d'adjudicació de contractes per tramitació urgent d'expedients, o tramitació d'emergència, així com per a realitzar les invitacions en procediments negociats, en els casos en què la legislació de contractes ho permeta.

co de gestión forestal expresamente aprobado por la Administración competente, siempre que el período de producción medio, en función de la especie, sea igual o superior a veinte años, se especificará que dichas subvenciones no se integrarán en la base imponible del impuesto sobre la renta de las personas físicas, en virtud de lo dispuesto en la disposición adicional cuarta de la Ley 35/2006, de 28 de noviembre, del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y de modificación parcial de las leyes de los impuestos sobre sociedades, sobre la renta de no residentes y sobre el patrimonio.

Artículo 73. Beneficios a entidades sin ánimo de lucro

1. Las entidades sin ánimo de lucro que cumplan los requisitos para su constitución, ámbito de actuación y estatutos, establecidos en el capítulo II del título II de la Ley 11/2008 de 3 de julio de 2008, de la Generalitat, de Participación Ciudadana de la Comunitat Valenciana, para ser consideradas entidades ciudadanas, podrán beneficiarse de los derechos, ayudas y subvenciones que dicha ley les reconozca.

2. Asimismo, dichas entidades, cuya finalidad sea de interés general como la defensa del medio ambiente y cumplan los requisitos exigidos para su constitución en el capítulo I del título II de la Ley 49/2002, de 23 de diciembre, de Régimen Fiscal de las Entidades sin Fines Lucrativos y de los Incentivos Fiscales al Mecenazgo, podrán tener los beneficios que esta ley les reconozca. A efectos de lo previsto en el artículo 3.1 de dicha ley, se considerarán incluidos entre los fines de interés general los orientados a la gestión forestal sostenible.

Artículo 74. Cláusulas en los pliegos de contratación administrativa

1. Sin perjuicio de la normativa de aplicación que regule requisitos y criterios medioambientales a introducir en los pliegos de cláusulas administrativas, la conselleria competente en materia medioambiental, o las entidades autónomas y entidades de derecho público vinculadas o dependientes de la misma, para determinar la oferta más ventajosa en la contratación administrativa, podrán valorar entre otros criterios objetivos de adjudicación, o exigir entre otros criterios de solvencia, aquellas características ambientales que puedan atribuirse a la actividad del licitador, siempre que ello no suponga un menoscabo al principio de libre concurrencia.

2. Se fomentará la presentación de certificados de haber compensado servicios ambientales forestales a los propietarios o gestores que suministran los mismos, dentro de un programa de pagos por servicios ambientales.

3. Se adoptarán las medidas oportunas para evitar la adquisición de madera y productos derivados procedentes de talas ilegales de terceros países y para favorecer la adquisición de aquellos procedentes de bosques certificados o gestionados de acuerdo con un instrumento técnico de gestión forestal aprobado por la administración competente.

Artículo 75. Fomento del asociacionismo forestal

1. La conselleria competente en materia forestal, siempre que sea posible, fomentarà la gestió forestal conjunta de predios colindantes pertenecientes a distintos propietarios, siempre que la superficie a gestionar supere la unidad mínima administrativa y que, al menos, uno de ellos tenga una superficie inferior a la unidad administrativa mínima.

2. Los propietarios que lleven a cabo dicha gestión deberán formalizar su relación mediante un acuerdo escrito, voluntario y debidamente documentado, utilizando para ello cualquier fórmula jurídica legalmente admitida en derecho que garantice el compromiso de las partes respecto a la gestión forestal conjunta y activa de las fincas objeto de la relación y que estipule las condiciones en que se realizarán las acciones de gestión.

Artículo 76. Listas de empresas y profesionales

La conselleria competente en materia forestal publicarà convocatòries en el *Diario Oficial de la Unión Europea* y en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*, al objeto de elaborar listas de empresas y profesionales expertos en trabajos forestales, que se comprometerán a tener actualizada en todo momento la documentación administrativa que se requiera. Dichas listas se podrán utilizar para elegir empresas adjudicatarias de contratos menores, en caso de adjudicación de contratos por tramitación urgente de expedientes, o tramitación de emergencia, así como para realizar las invitaciones en procedimientos negociados, en los casos en que la legislación de contratos lo permita.

CAPÍTOL III *Investigació forestal*

Article 77. Disposició general

1. La Generalitat potenciarà línies estratègiques d'investigació per a ampliar el coneixement científic dels ecosistemes i de les forests de la Comunitat Valenciana i per a donar resposta a les característiques i les necessitats del sector forestal.

2. En la seua formulació, a més dels principis i de les prioritats identificades en els convenis internacionals sobre lluita contra la desertificació, canvi climàtic i conservació de la biodiversitat, tindrà en compte les recomanacions i els objectius de les agendes estratègiques d'investigació mediterrània i espanyola, així com del Pla General Estratègic de Ciència i Tecnologia de la Comunitat Valenciana.

Article 78. Línies d'investigació

D'acord amb els criteris de l'article anterior, la Generalitat fomentarà les quatre línies estratègiques d'investigació forestal següents, per mitjà de l'incentiu econòmic d'acord amb les possibilitats pressupostàries :

1. Mitigació de l'impacte dels canvis socioeconòmics i climàtics i desenvolupament d'estratègies d'adaptació als dits canvis en els ecosistemes forestals.

2. Integració en la gestió i la planificació forestal del risc d'incendis i de la propagació d'altres perturbacions a escala de paisatge, especialment plagues/malalties i sequeres.

3. Provisió sostenible de béns i servicis ambientals en els ecosistemes forestals.

4. Desenvolupament de ferramentes de gestió forestal adaptativa, multiobjectiu i participativa.

CAPÍTOL IV *Programa de pagament per servicis ambientals forestals*

Article 79. Creació del programa

1. L'Administració autonòmica posarà en marxa el programa valencià de pagaments per servicis ambientals forestals, que tindrà com a objecte el foment i el finançament privat del subministrament continuat de les externalitats positives que produïska el terreny forestal de la Comunitat Valenciana, per mitjà de la compensació econòmica directa als propietaris que subministren les dites externalitats, o als gestors del terreny forestal que tinguen el consentiment escrit dels propietaris per a rebre la dita compensació econòmica.

2. L'Administració fomentarà i regularà les iniciatives privades per a compensar la provisió d'externalitats positives del terreny forestal de la Comunitat Valenciana.

Article 80. Agents del programa valencià de pagament per servicis ambientals forestals

Els agents que intervien en la posada en marxa i el funcionament del programa de pagament per servicis ambientals són l'administració autonòmica amb competències en matèria forestal, els proveïdors de servicis ambientals, els compradors de servicis ambientals i l'òrgan gestor del programa.

Article 81. El paper de l'Administració

L'administració competent en gestió forestal tindrà les funcions següents:

1. Desplegar normativament el funcionament del programa, establint les condicions que han de regir-lo, d'acord amb els requisits previstos en el present decret. Entre altres condicions, s'establiran els servicis ambientals objecte del programa; les condicions generals d'accés al programa; les línies base i les condicions de valoració dels pagaments, en funció de cada servici; els requisits per al cobrament i la periodicitat dels pagaments; les quanties mínimes o màximes a percebre per un únic proveïdor, i la duració i el contingut dels contractes.

2. Finançar els costos inicials de la posada en marxa dels projectes pilot i dels estudis necessaris per a posar-los en pràctica, com ara la definició de línies base, la identificació de pràctiques de gestió forestal directament lligades a la provisió de servicis ambientals o la valoració

CAPÍTULO III *Investigación forestal*

Artículo 77. Disposición general

1. La Generalitat potenciará líneas estratégicas de investigación para ampliar el conocimiento científico de los ecosistemas y montes de la Comunitat Valenciana y para dar respuesta a las características y necesidades del sector forestal.

2. En su formulación, además de los principios y prioridades identificadas en los convenios internacionales sobre lucha contra la desertificación, cambio climático y conservación de la biodiversidad, tendrá en cuenta las recomendaciones y objetivos de las agendas estratégicas de investigación mediterránea y española, así como del Plan General Estratégico de Ciencia y Tecnología de la Comunitat Valenciana.

Artículo 78. Líneas de investigación

De acuerdo con los criterios del artículo anterior, la Generalitat fomentará las siguientes cuatro líneas estratégicas de investigación forestal, mediante su incentivo económico de acuerdo con las posibilidades presupuestarias:

1. Mitigación del impacto de los cambios socioeconómicos y climáticos y desarrollo de estrategias de adaptación a dichos cambios, por los ecosistemas forestales.

2. Integración en la gestión y planificación forestal del riesgo de incendios y de la propagación de otras perturbaciones a escala de paisaje, especialmente plagas/enfermedades y sequías.

3. Provisión sostenible de bienes y servicios ambientales por los ecosistemas forestales.

4. Desarrollo de herramientas de gestión forestal adaptativa, multiobjetivo y participativa.

CAPÍTULO IV *Programa de pago por servicis ambientales forestales*

Artículo 79. Creación del programa

1. La administración autonómica pondrá en marcha el programa valenciano de pagos por servicis ambientales forestales, que tendrá por objeto el fomento y financiación privada, del suministro continuado de las externalidades positivas que produzca el terreno forestal de la Comunitat Valenciana, mediante la compensación económica directa a los propietarios que suministren dichas externalidades, o a los gestores del terreno forestal que tengan el consentimiento escrito de los propietarios para recibir dicha compensación económica.

2. La administración fomentarà i regularà las iniciativas privadas para compensar la provisión de externalidades positivas del terreno forestal de la Comunitat Valenciana.

Artículo 80. Agentes del programa valenciano de pago por servicis ambientales forestales

Los agentes que intervien en la puesta en marcha y funcionamiento del programa de pago por servicis ambientales son la administración autonómica con competencias en materia forestal, los proveedores de servicis ambientales, los compradores de servicis ambientales y el órgano gestor del programa.

Artículo 81. El papel de la Administración

La administración competente en gestión forestal tendrá las siguientes funciones:

1. Desarrollar normativamente el funcionamiento del programa, estableciendo las condiciones que deben regirlo, de acuerdo con los requisitos contemplados en el presente decreto. Entre otras condiciones, se establecerán los servicis ambientales objeto del programa, las condiciones generales de acceso al mismo; las líneas base y las condiciones de valoración de los pagos, en función de cada servicio; los requisitos para su cobro y la periodicidad de los pagos; las cuantías mínimas o máximas a percibir por un único proveedor; la duración de los contratos y el contenido de los mismos.

2. Financiar los costos iniciales de puesta en marcha de proyectos piloto y los estudios necesarios para su implementación, tales como la definición de líneas base, la identificación de prácticas de gestión forestal directamente ligadas a la provisión de servicis ambientales o la

de preus, els resultats dels quals formaran part de la regulació normativa del sistema.

3. Concedir a la persona física o jurídica que haja fet els pagaments per servicis ambientals el reconeixement d'haver-los efectuat.

4. Proposar projectes en matèria forestal que complisquen els requisits imposats per altres lleis de la Comunitat Valenciana, perquè les persones o les entitats que facen els pagaments puguen obtindre els beneficis i/o ajudes que s'hi preveuen.

Article 82. L'òrgan gestor del programa de pagament per servicis ambientals

1. L'òrgan gestor del dit mecanisme serà una entitat pública o privada participada per la Generalitat, amb autonomia de gestió i plena capacitat jurídica i d'obrar, i amb patrimoni i tresoreria propis, en què regirà el principi de transparència en la gestió.

2. El programa s'autofinanciarà, de manera que els costos d'administració i seguiment se sufragaran amb un percentatge dels fons aportats al programa. El dit percentatge l'establirà la conselleria competent en matèria forestal en la normativa que regule el funcionament del programa.

3. Seran funcions de l'òrgan gestor, sense perjudici de les que se li assignen en la normativa posterior:

a) Posar en pràctica el programa per mitjà de la implementació dels projectes pilot i estudis que siguen necessaris, així com la posterior gestió administrativa i econòmica del programa.

b) Captar fons privats i públics per a destinar-los a la compra de servicis ambientals.

c) Identificar els potencials proveïdors de servicis ambientals i valorar les ofertes existents.

d) Firmar amb els compradors i amb els propietaris o gestors forestals els contractes de compravenda de servicis ambientals, en què hauran de figurar els requisits que han de complir-se perquè es facen efectius els pagaments.

e) Tramitar de manera àgil i eficaç els pagaments.

f) Dur a terme el control i la verificació del compliment de les condicions que donen lloc a la realització dels pagaments, comesa que podrà encarregar a una entitat independent.

g) Certificar als compradors la inversió realitzada i la destinació al pagament per servicis ambientals.

h) Comunicar a l'Administració l'execució del pagament per persones físiques o jurídiques perquè n'atorgue el reconeixement.

TÍTOL IX DESENROTLLAMENT RURAL I FOMENT DE L'OCUPACIÓ

Article 83. Desenvolupament rural

1. L'Administració autonòmica coordinarà els treballs de definició d'accions finançables en el Programa de Desenvolupament Rural de la Comunitat Valenciana, amb l'objectiu d'incloure mesures forestals que fomenten la gestió forestal activa i produïsquen sinergies amb l'agricultura i ramaderia.

2. Així mateix, establirà de forma coordinada les accions finançables en el marc de la legislació nacional sobre desenvolupament sostenible del medi rural, incloent-hi les actuacions forestals entre les previstes en l'elaboració dels plans de zona.

Article 84. Agricultura de muntanya

1. La Generalitat Valenciana inclourà en la consideració de zona d'agricultura de muntanya a què es referix la Llei 25/1982, de 30 de juny, d'Agricultura de Muntanya, les zones de mosaic agroforestal a causa de l'altura, el pendent i les limitacions de les produccions agràries.

2. Segons l'article 18 de la Llei 25/1982, de 30 de juny, d'Agricultura de Muntanya, l'Administració de l'Estat i la de les comunitats autònomes, així com la de les províncies, municipis i altres ens locals que tenen en els seus territoris zones d'agricultura de muntanya, finançaran, d'acord amb les seues possibilitats pressupostàries, les indemnitzacions i l'execució de les obres, de les accions i dels servicis previstos en els programes d'ordenació i promoció que els corresponen. Així mateix, l'Administració de l'Estat i, si és el cas, l'autonòmica o la local podran

valoración de precios, cuyos resultados formarán parte de la regulación normativa del sistema.

3. Conceder a la persona física o jurídica que haya realizado los pagos por servicios ambientales el reconocimiento de haberlos efectuado.

4. Proponer proyectos en materia forestal que cumplan los requisitos impuestos por otras leyes de la Comunitat Valenciana, para que las personas o entidades que realicen los pagos puedan obtener los beneficios y/o ayudas en ellas previstos.

Artículo 82. El órgano gestor del programa de pago por servicios ambientales

1. El órgano gestor de dicho mecanismo será una entidad pública o privada participada por la Generalitat, con autonomía de gestión y plena capacidad jurídica y de obrar, patrimonio y tesorería propios, en el que regirá el principio de transparencia en la gestión.

2. El programa se autofinanciará, de modo que los costes de administración y seguimiento se sufragarán con un porcentaje de los fondos aportados al mismo. Dicho porcentaje se establecerá, por parte de la conselleria competente en materia forestal, en la normativa que regule el funcionamiento del programa.

3. Serán funciones del órgano gestor, sin perjuicio de las que en la normativa posterior se le asignen:

a) Llevar a cabo la puesta en práctica del programa, mediante la implementación de los proyectos piloto y estudios que sean necesarios, así como la posterior gestión administrativa y económica del mismo.

b) Captar fondos privados y públicos para destinarlos a la compra de servicios ambientales.

c) Identificar los potenciales proveedores de servicios ambientales y valorar las ofertas existentes.

d) Firmar los contratos de compraventa de servicios ambientales, con los compradores y con los propietarios o gestores forestales, recogiendo los requisitos que deben cumplirse para que se hagan efectivos los pagos.

e) Tramitar de manera ágil y eficaz los pagos.

f) Llevar a cabo el control y verificación del cumplimiento de las condiciones que dan lugar a que se realicen los pagos, cometido que podrá encarregar a una entidad independiente.

g) Certificar a los compradores la inversión realizada y el destino al pago por servicios ambientales.

h) Comunicar a la Administración la ejecución del pago por personas físicas o jurídicas para que se otorgue el reconocimiento del mismo.

TÍTULO IX DESARROLLO RURAL Y FOMENTO DEL EMPLEO

Artículo 83. Desarrollo rural

1. La Administración autonómica coordinará los trabajos de definición de acciones financiadas en el Programa de Desarrollo Rural de la Comunitat Valenciana, con el objetivo de incluir medidas forestales que fomenten la gestión forestal activa y produzcan sinergias con la agricultura y ganadería.

2. Asimismo, establecerá de forma coordinada las acciones financiadas en el marco de la legislación nacional sobre desarrollo sostenible del medio rural, incluyendo las actuaciones forestales entre las contempladas en la elaboración de los planes de zona.

Artículo 84. Agricultura de montaña

1. La Generalitat Valenciana incluirá en la consideración de zona de agricultura de montaña a la que se refiere la Ley 25/1982, de 30 de junio, de Agricultura de Montaña, las zonas de mosaico agroforestal debido a la altura, pendiente y limitaciones de las producciones agrarias.

2. Según el artículo 18 de la Ley 25/1982, de 30 de junio, de Agricultura de Montaña, la Administración del Estado y las de las comunidades autónomas, así como la de las provincias, municipios y otros entes locales que cuentan en sus territorios con zonas de agricultura de montaña, financiarán de acuerdo con sus posibilidades presupuestarias, las indemnizaciones y la ejecución de las obras, acciones y servicios previstos en los programas de ordenación y promoción que les correspondan. Asimismo, la Administración del Estado y, en su caso, la auto-

reconèixer a les persones físiques i jurídiques que despleguen la seua activitat en zones d'agricultura de muntanya les ajudes i els beneficis a què es referix la llei mencionada, incloent-hi les exempcions, les bonificacions i les reduccions fiscals previstes en les lleis reguladores dels diferents tributs en el grau més favorable.

Article 85. Foment i manteniment de l'ocupació forestal

La Generalitat promourà l'ocupació forestal i el seu manteniment, i, a este efecte, quan siga possible, realitzarà les accions següents:

1. Organitzarà cursos de formació forestal per a persones desempleades, donant prioritat als jòvens, als majors de quaranta-cinc anys i als discapacitats.

2. Fomentarà el consum de productes forestals de la Comunitat Valenciana.

3. Prioritzarà la contractació d'empreses privades que es dediquen a activitats econòmiques forestals, per a realitzar els treballs que corresponen a l'Administració, enfront de l'encàrrec als seus propis mitjans, dins del marc dels principis d'utilització eficient dels fons públics i dels que regixen en la contractació del sector públic.

4. La gestió forestal pública intentarà utilitzar fórmules i mecanismes que integren els aspectes ambientals amb les activitats econòmiques, socials i culturals, amb la finalitat de conservar el medi natural i alhora contribuir a l'eficiència econòmica del sector, generar i mantindre l'ocupació i col·laborar a l'augment de la qualitat de vida i les expectatives de desenrotllament de la població rural.

5. La Mesa Forestal proposarà a l'Administració mesures que incentiven la creació i el manteniment d'ocupació, evitant la concentració excessiva de l'oferta i l'estacionalitat de les operacions i subvencions.

TÍTOL X PARTICIPACIÓ I COMUNICACIÓ

CAPÍTOL I Òrgans i plataformes de participació

Article 86. La Mesa Forestal

1. Es crea la Mesa Forestal de la Comunitat Valenciana, com a òrgan de participació, informació i consulta de la conselleria competent en matèria de medi ambient, amb la finalitat d'impulsar la participació de la ciutadania en els assumptes públics forestals, establint una via de comunicació recíproca, que permeta a la ciutadania manifestar les seues iniciatives, demandes i suggeriments en matèria forestal als poders públics, i a estos conèixer la incidència de la política sobre els actors representatius del sector forestal.

2. L'objecte de la Mesa Forestal de la Comunitat Valenciana serà realitzar el seguiment de la política forestal duta a terme per la conselleria competent, i especialment de l'execució i del desplegament del Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana.

Article 87. La Xarxa Forestal Valenciana

1. Es crea la Xarxa Forestal Valenciana, com a plataforma digital per a la trobada del conjunt d'associacions, entitats i actors interessats en el sector forestal que duen a terme la seua activitat en l'àmbit de la Comunitat Valenciana.

2. Són objectius de la Xarxa Forestal Valenciana:

a) Enfortir la participació social en el sector, per mitjà del foment i del suport de l'associacionisme i les seues aliances.

b) Promoure els principis de col·laboració, coordinació, informació i comunicació entre els distints agents del sector forestal, especialment entre els propietaris forestals.

c) Fomentar la gestió forestal activa i sostenible del territori.

d) Donar suport a la rendibilitat dels servicis ambientals produïts per les forests de la Comunitat Valenciana, i en concret dels seus productes, així com a la seua compatibilització amb les funcions ecològiques dels ecosistemes forestals.

Article 88. Funcions de la Xarxa Forestal Valenciana

Són funcions de la Xarxa Forestal Valenciana:

1. Divulgar tota la informació de què dispose de forma accessible i adequada als diferents usuaris.

nómica o la local podrán reconocer a las personas físicas y jurídicas que desarrollen su actividad en zonas de agricultura de montaña, las ayudas y beneficios a los que se refiere la mencionada Ley, incluyendo las exenciones, bonificaciones y reducciones fiscales previstas en las Leyes reguladoras de los diferentes tributos en su grado más favorable.

Artículo 85. Fomento y mantenimiento del empleo forestal

La Generalitat promoverá el empleo forestal y su mantenimiento, para ello, cuando sea posible, realizará las siguientes acciones:

1. Organizará cursos de formación forestal para personas desempleadas, dando prioridad a los jóvenes, a los mayores de cuarenta y cinco años, y a discapacitados.

2. Fomentará el consumo de productos forestales de la Comunitat Valenciana.

3. Priorizará la contratación de empresas privadas que se dediquen a actividades económicas forestales, para realizar los trabajos que correspondan a la administración, frente al encargo a sus medios propios, dentro del marco de los principios de eficiente utilización de los fondos públicos, y los que rigen en la contratación del sector público.

4. La gestión forestal pública intentará utilizar fórmulas y mecanismos que integren los aspectos ambientales con las actividades económicas, sociales y culturales, con la finalidad de conservar el medio natural al tiempo que se contribuya a la eficiencia económica del sector, se genere y mantenga empleo y se colabore al aumento de la calidad de vida y expectativas de desarrollo de la población rural.

5. La Mesa Forestal propondrá a la Administración medidas que incentiven la creación y mantenimiento de empleo evitando la concentración excesiva de la oferta y la estacionalidad de las operaciones y subvenciones.

TÍTULO X PARTICIPACIÓN Y COMUNICACIÓN

CAPÍTULO I Órganos y plataformas de participación

Artículo 86. La Mesa Forestal

1. Se crea la Mesa Forestal de la Comunitat Valenciana, como órgano de participación, información y consulta de la conselleria competente en materia de medio ambiente, con la finalidad de impulsar la participación de la ciudadanía en los asuntos públicos forestales, estableciendo una vía de comunicación recíproca, que permita a la ciudadanía manifestar sus iniciativas, demandas y sugerencias en materia forestal, hacia los poderes públicos, y a estos conocer la incidencia de la política sobre los actores representativos del sector forestal.

2. El objeto de la Mesa Forestal de la Comunitat Valenciana será realizar el seguimiento de la política forestal llevada a cabo por la conselleria competente y, especialmente, de la ejecución y desarrollo del Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana.

Artículo 87. La Red Forestal Valenciana

1. Se crea la Red Forestal Valenciana, como plataforma digital para el encuentro del conjunto de asociaciones, entidades y actores interesados en el sector forestal, que lleven a cabo su actividad en el ámbito de la Comunitat Valenciana.

2. Son objetivos de la Red Forestal Valenciana:

a) Fortalecer la participación social en el sector, mediante el fomento y apoyo del asociacionismo, y sus alianzas.

b) Promover los principios de colaboración, coordinación, información y comunicación entre los distintos agentes del sector forestal, especialmente entre los propietarios forestales.

c) Fomentar la gestión forestal activa y sostenible del territorio.

d) Apoyar la rentabilidad de los servicios ambientales producidos por los montes de la Comunitat Valenciana y, en concreto, de sus productos, así como su compatibilización con las funciones ecológicas de los ecosistemas forestales.

Artículo 88. Funciones de la Red Forestal Valenciana

Son funciones de la Red Forestal Valenciana:

1. Divulgar toda la información que disponga, de forma accesible y adecuada a los diferentes usuarios.

2. Permetre canals de comunicació bidireccionals entre els distints actors que faciliten l'intercanvi d'informació sobre oferta i demanda de recursos i necessitats: terrenys, productes forestals, associacionisme, etc.

3. Disposar d'un espai informatiu en què els usuaris podran posar en comú informació sobre oferta i demanda de terrenys, disposició de realitzar associacions temporals dels seus terrenys per a la gestió conjunta, drets de gestió, etc.

4. Disposar d'informació sobre associacions de caràcter forestal tant de propietaris com d'empreses o usuaris de la forest, i facilitar-ne la comunicació i la visibilització.

5. Disposar d'informació actualitzada sobre instruments i oportunitats de finançament de la gestió forestal.

6. Divulgar experiències, coneixements tècnics i bones pràctiques forestals.

7. Informar sobre els productes forestals de temporada, l'assistència tècnica per a la comercialització de productes, l'agenda d'esdeveniments en el sector, l'estat dels preus de mercat i altres.

Article 89. Funcionament de la Xarxa Forestal Valenciana

1. La plataforma serà d'accés públic i gratuït, i permetrà l'accés a la informació que continga i l'intercanvi d'informació, amb el registre previ dels usuaris.

2. La conselleria competent en matèria forestal serà l'encarregada de gestionar i mantindre la plataforma, així com de vetlar pel compliment de la normativa sobre protecció de dades i servicis de la societat de la informació.

3. Encara que posarà a disposició de la plataforma informació pròpia, la majoria de les vegades actuarà com a mer intermediari en la transmissió de la informació que els interessats, previ registre, vullguen intercanviar.

4. La plataforma contindrà, entre altres, servicis com ara blogs, fòrums o xarxes socials, que faciliten un intercanvi lliure i actiu d'informació entre els usuaris.

CAPÍTOL II

Sistema Valencià de Seguiment Forestal

Article 90. Naturalesa

1. Es crea el Sistema Valencià de Seguiment Forestal, com a sistema d'informació compost per un conjunt d'indicadors, que proporcionarà, de forma periòdica, informació estadística homogènia i adequada, tant de l'àmbit autonòmic com de la demarcació, sobre l'estat i l'evolució de les forests de la Comunitat Valenciana, tant de les arbrades com de les no arbrades.

2. El sistema emmagatzemarà la informació en bases de dades alfanumèriques, bases cartogràfiques i documents tècnics i científics.

3. El sistema contindrà un conjunt d'indicadors descriptius de les forests de la Comunitat Valenciana sobre aspectes d'interès tècnic, científic, econòmic i social, que haurà de ser tan complet com siga possible i que aprofite al màxim la informació forestal que es recopila actualment i cobreisca les carencies existents i que es consideraran en la planificació territorial i urbanística.

4. S'hi incorporaran, almenys, les dades procedents de la xarxa de parcel·les de l'Inventari Forestal Nacional, de la xarxa autonòmica de seguiment de danys per plagues i malalties, de la base de dades de biodiversitat de la Comunitat Valenciana, així com dels inventaris inclosos en instruments de planificació aprovats per l'Administració.

5. Els indicadors cobriran, com a mínim, les àrees temàtiques següents: territori forestal, servicis ambientals, gestió forestal, canvi climàtic i mercat de productes forestals. Per a cobrir les carencies actuals, es dissenyarà una xarxa de recollida de dades, buscant la màxima compatibilitat amb les fonts de dades ja existents.

Article 91. Funcions

Les funcions principals del Sistema Valencià de Seguiment Forestal seran:

1. Recopilar, normalitzar i emmagatzemar informació sobre les forests de la Comunitat Valenciana i els problemes associats a estes.

2. Permitir canales de comunicació bidireccionales entre los distintos actores que faciliten el intercambio de información sobre oferta y demanda de recursos y necesidades: terrenos, productos forestales, asociacionismo, etc.

3. Disponer de espacio informativo en el que los usuarios podrán poner en común información sobre oferta y demanda de terrenos, disposición a realizar asociaciones temporales de sus terrenos para la gestión conjunta; derechos de gestión, etc.

4. Disponer de información sobre asociaciones de carácter forestal, tanto de propietarios, como empresas o usuarios del monte, facilitando su comunicación y visibilización.

5. Disponer de información actualizada sobre instrumentos y oportunidades de financiación a la gestión forestal.

6. Divulgar experiencias, conocimientos técnicos y buenas prácticas forestales.

7. Informar sobre los productos forestales de temporada, asistencia técnica para la comercialización de productos, agenda de eventos en el sector, estado de los precios de mercado y otros.

Artículo 89. Funcionamiento de la Red Forestal Valenciana

1. La plataforma será de acceso público y gratuito, permitiendo el acceso a la información que contenga y el intercambio de información, previo registro de los usuarios.

2. La conselleria competente en materia forestal será la encargada de gestionar y mantener la plataforma, así como velar por el cumplimiento de la normativa sobre protección de datos y servicios de la sociedad de la información.

3. Aunque pondrá a disposición de la plataforma información propia, la mayoría de las veces actuará como mero intermediario en la transmisión de la información que los interesados, previo registro, deseen intercambiar.

4. La plataforma contendrá, entre otros, servicios como blogs, foros o redes sociales, que faciliten un intercambio libre y activo de información entre los usuarios.

CAPÍTULO II

Sistema Valenciano de Seguimiento Forestal

Artículo 90. Naturaleza

1. Se crea el Sistema Valenciano de Seguimiento Forestal, como sistema de información, compuesto por un conjunto de indicadores, que proporcionará, de forma periódica, información estadística homogénea y adecuada, tanto a nivel autonómico como de demarcación, sobre el estado y evolución de los montes de la Comunitat Valenciana, tanto los arbolados como los no arbolados.

2. El sistema almacenará la información en bases de datos alfanuméricas, bases cartográficas y documentos técnicos y científicos.

3. El sistema contendrá un conjunto de indicadores descriptivos de los montes de la Comunitat Valenciana, sobre aspectos de interés técnico, científico, económico y social, que deberá ser lo más completo posible y que aproveche al máximo la información forestal que se recopila actualmente y cubra las carencias existentes y que se considerarán en la planificación territorial y urbanística.

4. Se incorporarán, al menos, los datos procedentes de la red de parcelas del Inventario Forestal Nacional, de la red autonómica de seguimiento de daños por plagas y enfermedades, y de la base de datos de biodiversidad de la Comunitat Valenciana, así como de los inventarios incluidos en instrumentos de planificación aprobados por la administración.

5. Los indicadores cubrirán, como mínimo, las siguientes áreas temáticas: territorio forestal, servicios ambientales, gestión forestal, cambio climático y mercado de productos forestales. Para cubrir las carencias actuales se diseñará una red de recogida de datos, buscando la máxima compatibilidad con las fuentes de datos ya existentes.

Artículo 91. Funciones

Las funciones principales del Sistema Valenciano de Seguimiento Forestal serán:

1. Recopilar, normalizar y almacenar información sobre los montes de la Comunitat Valenciana y los problemas asociados a los mismos.

2. Servir de suport per al desplegament de polítiques i l'establiment de prioritats.

3. Contribuir al seguiment d'estratègies de resposta i integració.

4. Transmetre la informació sobre les forests de la Comunitat Valenciana i els seus problemes als diferents actors forestals i al conjunt de la ciutadania en general.

Article 92. Funcionament

1. Es regularà el funcionament del Sistema Valencià de Seguiment Forestal, de manera que es definisca el conjunt d'indicadors rellevants, s'identifiquen les fonts d'informació i s'establisca la periodicitat de la recopilació de la informació.

2. La conselleria amb competències en matèria forestal garantirà l'accessibilitat del públic a la informació del sistema. S'hi posarà especial atenció en la disponibilitat de formats i ferramentes adaptades als interessos dels diferents usuaris interessats.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Única. Derogació

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que estableix el present decret aprovatori del Pla d'Acció Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Habilitació normativa

Es faculta la persona titular de la conselleria amb competències en matèria de medi ambient, en l'àmbit de les seues atribucions, per a dictar els actes, les mesures i les disposicions necessaris per al desplegament, l'execució i el compliment del que disposa el present decret.

Segona. Entrada en vigor

Este decret entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

València, 3 de maig de 2013

El president de la Generalitat,
ALBERTO FABRA PART

La consellera d'Infraestructures, Territori i Medi Ambient,
ISABEL BONIG TRIGUEROS

2. Servir de apoyo para el desarrollo de políticas y el establecimiento de prioridades.

3. Contribuir al seguimiento de estrategias de respuesta e integración.

4. Transmitir la información sobre los montes de la Comunitat Valenciana y sus problemas a los diferentes actores forestales y al conjunto de la ciudadanía en general.

Artículo 92. Funcionamiento

1. Se regulará el funcionamiento del Sistema Valenciano de Seguimiento Forestal, de modo que se defina el conjunto de indicadores relevantes, se identifiquen las fuentes de información y se establezca la periodicidad de la recopilación de la misma.

2. La conselleria con competencias en materia forestal garantizará la accesibilidad del público a la información del sistema. Se tendrá especial cuidado en la disponibilidad de formatos y herramientas adaptadas a los intereses de los diferentes usuarios interesados.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Única. Derogación

Quedan derogadas cuantas disposiciones de igual o inferior rango se opongan a lo establecido en el presente decreto aprobatorio del Plan de Acción Territorial Forestal de la Comunitat Valenciana.

DISPOSICIONES FINALES

Primera. Habilitación normativa

Se faculta a la persona titular de la conselleria con competencias en materia de medio ambiente, en el ámbito de sus atribuciones, para dictar los actos, medidas y disposiciones necesarios para el desarrollo, ejecución y cumplimiento de lo dispuesto en el presente decreto.

Segunda. Entrada en vigor

El presente decreto entrará en vigor el día siguiente al de su publicación en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*.

Valencia, 3 de mayo de 2013

El president de la Generalitat,
ALBERTO FABRA PART

La consellera de Infraestructuras, Territorio y Medio Ambiente,
ISABEL BONIG TRIGUEROS